

REGATUL ROMÂNIEI

MONITORUL OFICIAL

PREȚUL ABONAMENTULUI ÎN REGATUL ROMÂNIEI:

36 lei pe an; 20 lei pe 6 luni.

Abonamentele încep din întâia zi a fiecărei luni.

PREȚUL ABONAMENTULUI PENTRU STRĂINĂTATE:

60 lei pe an; 35 lei pe 6 luni.

Abonamentele se pot face la birourile postale.

PUBLICAȚIUNILE JUDICIARE SE PLĂTESC:

Până la 50 linii, 5 lei; mai lungi de 50 linii 10 lei.

Orice alte acte introduse în ele se plătesc deosebit ca și publicațiile, după lungime.

PREȚUL ANUNCIURILOR:

30 bani linia de 30 litere. — A doua inserare și mai multe, 20 bani linia.

DIRECȚIA MONITORULUI ȘI ÎMPRIMERIEI STATULUI

București — Bulevardul Independenței — București

INSERTIUNILE ȘI RECLAMELE SE PLĂTESC:

Întâia inserare, 60 bani linia; cele alte, 30 bani linia.

Citațiunile de hotărâre, 60 b. linia.

Publicațiile primărilor și comitetelor, 60 bani linia.

SUMAR

PARTE OFICIALĂ — *Ministerul de interne:* Decrete.

Ministerul afacerilor străine: Prescurtare de decret.

Deciziuni ministeriale.

Circulări.

PARTE NEOFICIALĂ — Discursul D-ului ministru al cultelor și instrucțiunii publice pronunțat cu ocaziunea închiderei sesiunii consiliului general de instrucțiune — Discursul D-ului procuror-general al curții de apel din Galați cu ocaziunea deschiderei anului judiciar 1887-1888 — Depeși telegrafice — Diverse — Buletine meteorologice — Raport.

Anunțuri ministeriale, judiciare, administrative și particulare.

PARTE OFICIALĂ

București, 26 Septembrie

MINISTERUL DE INTERNE

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de interne cu No. 10.745;

Vădând jurnalul consiliului de miniștri cu No. 23, încheiat în ședința de la 12 Septembrie 1887,

Am decretat și decretăm ce urmează:

Art. I. Fabricile de vax și de cernălă se vor înscrie în clasa I a stabilimentelor industriale insalubre.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul de interne este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în Castelul Peleş, la 21 Septembrie 1887.

CAROL

Ministru de interne,

Radu Mihailu.

No. 2.210.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de interne cu No. 13.488;

Vădând jurnalul consiliului de miniștri cu No. 14 din ședința de la 12 Septembrie 1887;

Pe baza alin. 7 de sub art. 42 din legea comunala,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Aprobăm concesiunea încheiată între primăria urbei Ploesci și societatea de basalt artificial din București, pentru construirea a 8.000 m. p. trotuare și 3.400 m. linia bordure, plătibili pe trimestre în timp de 5 ani, cu începere de la 1 Aprilie 1888 și cu procente de 7 % pe an.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul de interne este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în Castelul Peleş, la 22 Septembrie 1887.

CAROL

Ministru de interne,

Radu Mihailu.

No. 2.236.

MINISTERUL AFACERILOR STRAINE

M. S. Regele a bine-voit, prin decretul cu data din 10 Maiu 1887, cu No. 1.766, a conferi medalia *Serviciul credincios* clasa I:

D-lor Ionescu (Petrache), Drăghiescu (Nicolae), Ionescu (Matache), A tanasiu (Ilie), Minculescu (C.), Petrescu (Tănase), Aldulescu (Costică), Bălășanu (Alec), Rădulescu (Teodor), Grigorie (Nuțu), Marin (Constantin), Ionescu (Haralambie), Cernătescu (Niță), Cetulescu (Nae), Nicolescu (Nae), Eftimiu (Dumitru), Dulcescu (Niță), Hagi Stefan (Lazăr), Rădulescu (Mușat), Niculescu (Niță), Iliescu (Barbu), Culea

(Ionică), Ionescu (Barbu), Dorojan (St. Stan), Ionescu (Neagu), Săndulescu (Costache), Voiculescu (Costache), Dobrescu (Gheorghe), Ionescu (Tănase), Milea (Culea), Dragnea (Alexandru), Ionescu (Dobrică), Stănculescu (Iosif), Georgescu (Pandele), Minei (Ghiță), Popescu (Vasile), Gulimănescu (Costache), Hagi Velicu (Ion), Dragomirescu (Ion), Iliescu (Zaharia), Negoescu (Ion), Scărlătescu (G.), Trandafirescu (G.), Iancu (G.), Dumitrescu (Savu), Voinescu (G.), comercianți din Capitală, și S. S. L. L. preoților Teodorescu (I.), Pană (Alec), Eromnimon (G.) și Referăndescu (D.) din Capitală.

DECISIUNI MINISTERIALE

Prin deciziunea D-ului ministru de finance cu No. 38.120, D-nii Ath. I. Christescu, casierul județului Constanța, și P. Dinescu, casierul județului Tulcea, se permută unul în locul altuia, pe ziua de 1 Octombrie 1887.

Prin deciziunea aceuiași D. ministru cu No. 16.043, sunt numiți în serviciul monopolurilor Statului:

D. D. Z. Iconomescu, actual impiegat vamal, în postul de verificator în serviciul fabricațiunii chibriturilor.

D. Gr. Georgescu, actual copist în administrația centrală a regiei, în postul vacant de copist în serviciul fabricațiunii chibriturilor.

Prin deciziunea aceuiași D. ministru cu No. 16.044, sunt numiți în serviciul regiei monopolurilor Statului:

D. P. Nicolescu, fost impiegat vamal, în postul de verificator, în locul D-ului Gheorghe Rădulescu, revocat.

D. C. Roșescu, actual guard pedestru, în postul de guard călare, în locul D-ului I. Tomici, care va trece ca guard pedestru, în locul D-ului C. Roșescu.

D. Iancu Caloenescu, fost în armată, în postul de guard călare, în locul D-ului I. Ionescu, demisionat.

Circulara D-ului ministru al cultelor și instrucțiunii publice cu No. 13.661 din 25 Septembrie 1887, către toți D-ii primari ai comunelor în cari se află școli primare urbane de băieți sau de fete, și către toți D-ii prefecti de județe.

Domnule prefect,

Domnule primar,

Legea instrucțiunii publice din 5 Decembrie 1864 (art. 42 modificat prin legea din 25 Februarie 1881) a împărțit între Stat și comune sarcinile privitoare la întreținerea învățământului primar, a impus celui d'ântăiu plata personalului și subvențiunea pentru materialul de școală; iar comunelor le-a cerut să procure localul, mobilierul, servitori, încălzitul și tot ce privesce întreținerea în bună stare a localului școlii.

Statul a făcut față cu totă inima îndatoririlor ce i se impusesse, deși în toate celelalte State plata personalului învățământului primar se consideră ca o sarcină comunală, iar nu de Stat. Cu toate greutățile de tot felul, ce a întâmpinat Statul nostru într'o dezvoltare foarte repede, cu toate că salariile admise la noi pentru învățători și institutori sunt mai ridicate de cât ori-unde, nu a fost an, în care Camerele și guvernul să nu aducă vre-o îmbunătățire învățământului primar. Numărul școlilor a crescut, salariile au fost mărite într'o măsură foarte însemnată, s'a introdus, în fine, gradațiunea.

În 1863 Statul întreținea în tota țera 1.938 școli primare rurale, 127 școli primare urbane; iar budgetul învățământului primar era de 1.446.040 lei. Astăzi el susține 2.193 școli rurale, 275 școli urbane; iar budgetul învățământului primar e de 5.285.756 lei, aprôpe de patru ori mai mare de cât în 1863, și mai mare de cât întregul budget al instrucțiunii de acum de ce ani. Și încă în aceste evaluări nu intră silințele ce și-a dat Statul de a asigura îmbunătățirea personalului didactic, prin întreținerea de școli normale și alte mijloce.

Obligațiunile impuse comunelor erau mult mai ușore. Este lesne de calculat, că, chiar de s'ar socoti prețul mijlociului de clădire și dotație a unei școli rurale la 11.000 lei, iar al unei școli urbane la 80.000 lei, ceea ce este foarte exagerat, renta fondului de construcțiune, împreună cu cheltuelile de încălzit, de servitori și cele-alte, nu ar ajunge nici la cifra de 2.500.000 pe an, pentru toate comunele rurale și urbane din țera.

Pentru ca grelele sacrificii făcute de Stat să potă produce rôdele, în vederea cărora sunt făcute, era necesar ca silințele comunelor să nu rămână mai pre jos de ale Statului, și să le urmeze de aprôpe.

Este evident, că nu e de ajuns a se plăti personalul, dacă școla e lipsită de local, de mobilier și de toate cele necesare. Ast-fel fiind, trebuia ca, dupe numărul de școli aș existente, comunele, sau comunele și județele, să și fi impus sarcine în proporțiune, pentru ca să nu se sterilizeze silin-

țele făcute de Stat. Altminteri, scopul școlii nu se pôte atinge și prin acesta unul din factorii cei mai esențiali ai existenței noastre politice și sociale, obligativitatea învățământului, rămâne literă murtă.

În adevăr, art. 23 din Constituțiune prescrie că învățământul primar e obligator pentru tinerii români, *pretutindeni unde se vor afla instituite școli primare*. Acastă restricțiune e foarte naturală, pe câtă vreme mijlocele nu sunt încă de ajuns, pentru a înființa toate școlile câte ar trebui. Dar dintr'ênsa decurge imediat necesitatea, ca, în locurile pe unde există școle, ele să fie puse în stare de a funcționa cum trebuie; căci, în cazul contrariu, nu se pôte dice că există școală, și prin urmare obligativitatea învățământului încetază pentru acele localități.

Din nenorocire, se pare că în genere comunele nu au recunoscut în deajuns e norma importanță a obligațiilor, ce le sunt impuse prin lege, în privința învățământului. Sunt 23 de ani de când actuala lege a instrucțiunii este în vigoare și cu toate acestea prea puține comune urbane posedă locale sistematice pentru școlile lor. Despre comunele rurale nici nu e de vorbit.

Sunt spăimântătoare constatările ce se fac, consultând datele statistice de curând reunite de către minister.

Este știut, că igiena reclamă pentru fie-care copil, într'o sală de clasă, un ôre-care volum de aer și o ôre-care suprafață, pentru ca timpul șederei lui în clasă să nu fie pentru dânsul un motiv de compromitere, mai mult sau mai puțin durabilă, a sănătăței.

Un copil are nevoie ca să respire de 10 până la 15 metri cubi de aer pe oră. Neputându-se face săli corespunzătoare acestei cerințe, s'a admis, ca clasele să fie de o capacitate mijlocie de 5 metri cubi de copil, cu condițiune să fie bine ventilate. Se mai cere încă, ca fie-care copil să dispună în clasă de o suprafață de 1 m. p., 25; căci alt-fel nu e cu putință a se avea locul necesar pentru aședarea unor bănci sistematice și pentru diversele ocupațiuni didactice ale clasei. Mai trebuie, ca clasele să fie bine și rațional luminate, ca școla să dispună de curți suficiente pentru recreațiune, ca vecinătățile ei să fie sănătoase, din punctul de vedere moral și material, fără a vorbi de multe alte condițiuni de mai mică însemnatate.

Cine pôte să nu recunoască însemnatatea evidentă a tuturilor acestor condițiuni? Cine nu vede, că o școală, care nu le împlinesce, nu este de cât un loc de supliciū pentru generațiunea cea ténéră, un mijloc de a compromite dezvoltarea fizică și morală a copiilor?

Art. 45 din lege prevede că maximum numărului de elevi ai unei clase trebuie să fie limitat la 50; precauțiune înțeleptă, care are de scop a nu încărca pe învățător cu mai multă muncă de cât pôte purta, și a nu lăsa ca grămădirea excesivă a sco-

larilor să impede cu totul ori-ce progres în școală. Cu cifrele de mai sus, numărul de 50 de scolari ar reclama, dar, ca suprafața unei clase să nu fie mai mică de 62 m. p., 50, și ca volumul ei să fie cel puțin 250 m. c.

La noi însă realitatea lucrurilor este nemăsurat mai rea de cât pôte cine-va să și-o inchipuască. Ei de ajuns să cităm câte-va cifre și câte-va date, pentru ca orice om să judece, dacă situațiunea actuală mai pôte să dureze, fără a ne numi criminali față cu copiii noștri.

Iată câte-va cifre destul de elocvente prin ele însesi:

La școla de fete No. 2 din Bacău, cea mai mare sală de clasă are 37 m. p. de suprafață și 85 m. c. de volum. De nu ar fi de cât 60 de eleve într'ênsa, fie-care din ele ar dispune abia de 0 m. p., 61 de suprafață și de 1 m. c., 41 de aer. În realitate, o asemenea sală, chiar fiind bine ventilată și bine luminată ar trebui să nu conțină mai mult de 17 copile.

În Botoșani, afară de școla Marchian, toate celelalte au săli de o capacitate astfel, că nici una nu pôte conține mai mult de 40 copii. Cele mai mici, cari sunt în majoritate, se pogoră până la 8 copii.

La Constanța, școla de fete dispune de trei săli, putând conține fie-care 23, 22 și 11 copile, în tot 56 copile.

La Galați, din 13 școli primare cu 46 clase, numai 8 săli au o suprafață mai mare de 50 m. p. Printre celelalte, se găsesc săli cu o suprafață de 13 m. p., cu un volum de 42 m. c., în cari prin urmare la 60 de copii ar reveni câte 0 m. p., 21 de suprafață și câte 0 m. c., 7 de aer: câte 5 copii pe un metru pătrat, și câte trei copii la doi metri cubici de aer. Dupe capacitatea lor n'ar putea conține de cât 8 copii, în bune condițiuni igienice.

Școla de fete No. 4 din Craiova are trei sale de clase de câte 27, 14 și 14 metri pătrați, cu o înălțime de 3 metri, și care prin urmare nu ar putea conține de cât câte 16, 8 și 8 copile.

La școla de fete din Dorohoiu, cea mai mare din salele de clasă are 26 m. p., cu mai puțin de 3 m. înălțime, copiii ce ar intra într'ênsa, nu ar putea trece peste numărul de 15.

La școla de fete No. 2 din Huși, clasa III e instalată într'o cameră de 12 m. p., în care nu intră mai mult de 9 eleve.

La Iași, la 18 școli, coprinzând în total 62 sale de clasă, numai 3 din acestea trec de 50 m. p. de suprafață și de 150 m. c. de volum, cu o capacitate pentru 30 copii; celelalte se coboră până la 12 m. p. cu o capacitate abia pentru 9 copii. Cele mai multe școli nu dispun de nici o sală mai mare de 35 m. p. și de 100 m. c., adică pentru 20 copii. La unele, cum este școla de fete din Beilic, se găsesc săli de clase, cari nu au decât 2 m. 50 de înălțime.

În București, pe lângă unele clădiri mari și încăpătoare, unele foarte bine dispuse, se găsesc încă 75 din 137 săli de

clasă, cari au mai puțin de 50 m. p. și de 150 m. c. Nu sunt rare sălile de clasă de o suprafață de 15 m. p. și de un volum de 56 m. c., cari nu pot conține de cât cel mult 12 copii; ast-fel se vedea scôla de de băeți No. 4 din Verde, la scôla de fete No. 2 din Galben, și chiar în centrul orașului, la scôla de fete No. 1 din Roșu.

La Severin, nici una din ambele scôle de fete nu are veri o sală mai mare de 35 m. p. și de 130 m. c.; se scoboră însă până la 15 m. p. și 56 m. c., și, prin urmare, numărul scolarilor se vede restrins între 26 și 12 de fie-care clasă.

La Câmpu-Lung, la scôla de fete No. 2, cea mai mare sală de clasă are 19 m. p. cu o înălțime de mai puțin de 3 m., prin urmare pentru 11 eleve.

La Pitra, în ambele scôle No. 3 de băeți și No. 3 de fete nu e nici o sală mai mare de 33 m. p., adică pentru un număr de 26 scolarî. La scôla de băeți menționată înălțimea tavanelor e de 2 m. 70.

La Tergul-Neamțului, la trei scôle cu câte patru clase, nu se află o singură sală, care să se ridice până la 50 m. p.

La Ploesci din 4 săli de clasă, numai 6 ajung până la 50 m. p. de suprafață și 150 m. c. de volum. Sunt două scôle cari nu dispun de nici o sală de 0 m. p., prin urmare cari nu ar putea primi mai mult de 24 elevi pe clasă.

La Caracal, scôla de băeți No. 2 nu are nici o sală mai mare de 42 m. p., cu un volum de 150 m. c., putând conține cel mult 30 copii.

La Folticea, cea mai mare sală de clasă din tot orașul are 44 m. p. de suprafață și 150 m. c. de volum, adică pentru 30 elevi.

La Tecuciă, scôla de băeți No. 4 are două sale de clasă, una de 45 și alta de 44 m. c., adică pentru câte 9 copii.

La Turnu-Măgurele, cea mai mare din salele de clasă ale scôlei de fete are 99 m. c., putând conține până la 20 eleve.

La Brlad, din 6 scôle, nu se află de cât o singură sală de 63 m. p. pentru 50 elevi. Cele-lalte variază între 47 m. p. și 23 m. p. pentru 37 și 18 scolarî.

La Vaslui, două din salele scôlei de fete sunt de așa dimensiune că nu pot conține de cât una 12 și cea-laltă 10 eleve, cea mai mare pôte primi până la 25.

La Râmnicul-Vâlcea, din cele două sale de clasă ale scôlei de fete, una are o suprafață de 39 m. p., cu un volum de 122 m. c., iar cea-laltă 11 m. p. de suprafață și 35 m. c. de volum; această de a doua este cea mai mică sală de clasă din toate cele primare urbane din țără. În totul scôla nu pôte conține de cât 31 eleve. Și cu toate acestea, ministerul a stăruit cu energie pentru schimbarea acestui local.

E adevărat că, de câți ani anî, unele comune au început a vedea răul și a căuta să-l remedieze. Până acum Focșani e singurul oraș din țără care are locale clădite anume și în destul de bune condițiuni pentru toate scôlele sale. Alte orașe, ca Bucureșci, Piteșci, Brăila, Buzău, Tergoviște,

Călărașii, Giurgiu, Râmnicu-Sărat, Romanul, Turnu-Măgurele, au început și ele a-și da silințe pentru a îndeplini cerințele legii și nevoile cetățenilor. Însă, orășe mari ca Iași, Galați, Craiova, Ploesci, sunt cele din urmă în această mișcare.

*
* *

Cifrele de mai sus sunt destul de elovente prin ele înseși.

Dar lucrul devine și mai palpabil, dacă se consideră casuri anumite.

Ast-fel, în mai toate orașele se găsesc clase a căror suprafață nu trece de 12 m. p., de o capacitate ce nu ajunge nici la 40 m. c., și într-o asemenea cămaruță, unde nu ar încăpea cum trebuie nici 7 copii, se grămădesc câte 40 și 50. Se găsesc locale de scôla, în cari înălțimea tavanelor este abia de 2 m. 20, așa, că un om mijlociu l'ajunge cu mâna. Chiar în capitală, în anul trecut era o sală, unde într-o clasă de 58 m. p., și de o capacitate de 162 m. c., erau grămădiți 152 copii în loc de cel mult 32; cu alte cuvinte, fie-care copil respiră într'un metru cub de aer și pe fie-care metru pătrat trebuia să ședă câte 3 copii, fără a socoti locul ocupat de bănci, de catedră, de sobă, etc. Și acesta, într-o sală lipsită de ori-ce ventilațiune, și care 6 luni pe an trebuie să stea cu ferestrele și ușile închise! Fără nici o exagerare, copiii nu s'ar fi aflat mai rău, dacă ar fi fost fie-care închis în câte o ladă nu p.ea mare. Și același lucru se petrecea, și se petrece încă la unele scôle din Iași, din Galați și din alte orașe însemnate.

Să se adauge pe lângă acestea, lipsa completă de ori-ce sistemă de ventilațiune; obligațiunea de a ține închise ușile și ferestrele cea mai mare parte a anului; lumina cea puțină și rău distribuită, de ore-ce ferestrele sunt mici, rău aședate, și de multe ori dau în coridore sau în curți înguste; distribuiri rea a salelor de clasă, cari forte de multe ori sunt ast-fel dispuse, în cât nu pôte cine-va intra într-o clasă, de cât trecând prin alta, ori sunt lipsite de comunicațiunile necesare cu galeriile sau cu curțile; instalarea cea defectuoasă a latrinelor cari infectează și puținul aer de care au parte nenorociții copii; lipsa completă de locuință pentru directorul sau directorea scôlei, sau dispozițiunea defectuoasă a acestei locuințe; lipsa de curți de recreațiune; vecinătatea de cărciume și alte locale de corupțiune, cari une-ori se află în aceiași curte și chiar sub același acoperământ cu scôla; cum și nenumărate alte neajunsuri, unele mai grave de cât altele. Numai cine n'a călcat nici o dată într-o asemenea scôla, pe o zi de iarnă, când aerul e greu și vițiat, până într'atâta în cât copiii amețesc pe bănci când lumina este așa de puțină, în cât din bănci nu se pôte citi pe tablă, numai acela pôte să-și facă o idee de ce este o scôla, care trăește în asemenea condițiuni.

Pentru scôlele rurale, situațiunea este încă și mai rea, dacă se pôte. Exceptând

puținele comune cari și-au impus sacrificii, ca să-și clădească scôla, în cele-lalte nici nu merită numele de scôla, ruina în cari copiii sunt condamnați a petrece câte 4 și 6 ani. Cele mai multe se compun dintr-o singură cameră de câte 15 până la 25 m. p., cu o înălțime de tavan de 2 m. 20, acoperite cu stuh sau paie vechi și putrede. Statistica de curând publicată, arată că, în nici un județ, copiii înscriși într'ensele nu dispun de mai mult de 2 m. c. de aer; în unele, această cifră se coboră la mai puțin de un metru. Dacă nu ar fi găurile din pereți și din acoperiș prin cari ventul, ploia și ninsorea, trec fără pedică, de sigur că copiii ar fi asfixiați într'ensele.

Cestiunea mobilierului de clasă a preocupat încă și mai puțin pe autoritățile comunale. Încercările de a introduce nise bănci sau pupitre raționale, în locul băncilor de sisteme învechite, sunt încă și mai rare de cât încercările de a clădi locale convenabile. Scôlele sunt încă pline de acele primitive bănci, pe cari toți le cunoșcem, și cari pot fi cu mai mult cuvânt considerate ca nise adevărate instrumente de tortură. Nepotrivite cu talia copiilor, cu masa prea departe de scaun, fără nici un sprijin pentru spate, de o lungime care este o perpetuă cauză de perturbațiune în clasă, și care împedică cu totul mișcările, actualele bănci scolare sunt pôtecausa cea mai eficace de unde derivă o mulțime de bôle ale copiilor în etate de scôla. De multe ori, însă, nici acestea nu sunt de ajuns: nu sunt rare scôlele unde copiii stau pe ferăstră, pe treptele catedrei sau pe jos, neavând loc în bănci. Din când în când, dacă ruina este prea mare, comuna, în loc să caute a înlocui gradat băncile cele vechi cu pupitre noi și bine combinate, ordonă repararea pentru a două-șecă oră tot a celor vechi: se mai hate un cuiu, se mai adaugă o stinghie pentru ca să se pôte ajunge până la anul viitor, și așa tortura copiilor continuă.

De alt-fel, cestiunea reparațiunilor în genere nu preocupă destul pe comune. Chiar când o comună și-a impus sacrificii pentru a clădi unul sau mai multe locale, este evident că nu s'a scutit de ori-ce grije. Trebuie ca pe fie-care an să nu lipsescă a face la timp reparațiunile necesare pentru a nu lăsa ca clădirea să cadă în ruină. În multe părți, însă, aceste reparațiuni ori nu se fac de loc, ori se fac în mod cu totul superficial. Afară de acesta, rare-ori se iaă măsurile cuvenite, pentru ca ele să se facă în timpul oportun, în vacanța de veră, pentru a nu se lua din timpul claselor. Forte dese-ori se ved lucrările începând chiar în ziua când ar trebui să începă clasele; une-ori chiar mai târziu. Cu modul acesta se perde din timpul de scôla câte două-trei săptămâni, tocmai în epoca când se fac înscrierile, aducându-se prin acesta o enormă perturbare în mersul scôlei, pe lângă prejudiciul cauzat studiilor. În comunele rurale, lucrul se petrece și

mai rău, căci ministerul este pozitiv informat, că într'un mare număr dintr'ensele, reparațiunile scôlei nici nu sunt prevădute în bugetul comunei. De multe ori, chiar fiind prevădute, primarii întrebunțeză cu totul la alt-ceva banii destinați reparațiunilor, de și nu lipsesc a raporta apoi, că totul s'a petrecut în regulă. De aceea sunt atâtea scôle rurale într'o stare așa de miserabilă, în cât lipsesc părți întregi din pereți, acoperișul e plin de găuri, ferestrele sunt sparte, ușa lipsește cu totul, și acesta de ani întregi.

Nu se pot cita exemple de toate cele expuse în această circulară, pe de o parte pentru că lista lor ar fi așa de lungă, în cât nu pôte găsi loc aci; iar pe de alta pentru ca nu cum-va, citând unele localități, să se credă, că încolo lucrurile merg bine. Trebuie să avem curagiul a recunoșce, că răul formeză generalitatea, dar binele este numai excepție. De am cita localitățile, unde sunt semne de îndreptarea răului, lista nu ar fi prea lungă.

Cu toate acestea, nu se pôte contesta, că destul de multe comune au început a vedea enormitatea răului, și a se gândi la mijlôcele de îndreptare. Ar fi de dorit însă, ca măsurile, ce să ia în acest sens, să fie în gene e luate în mai bună cunoștință de cauză. Ast-fel, în mai multe orașe, și chiar sate, s'au clădit din nou locale de scôlă. Unele din ele sunt foarte bine concepute, și răspund la toate trebuințele. Altele însă, de și destul de somptuoase și costisitoare, nu sunt tot atât de satisfăcătoare. Causa este, că, de și dorința de a face bine nu a lipsit, nu au fost bine cunoscute toate cerințele, totă partea tehnică a lucrului. Clădirile scolare trebuia să împlinescă numeroase condițiuni, cari trebuie anume studiate și cunoscute.

Așa, spre exemplu, o considerațiune, care a scăpat din vederea tuturilor primăriilor, cari au clădit locale, afară de a celei de București, este, că înainte de a redige planul clădirii, trebuie să se hotărască mai întâiu tipul mobilierului. Tot asemenea, nu trebuie să se credă, că, cu cât saletle de clasă vor fi mai mari, cu atât vor fi mai bune. Mărimea claselor are o limită hotărâtă, nu numai prin numărul maximum de scolarî, peste care nu se pôte trece, dar și prin împregiurarea că, într'o sală prea mare vocea profesorului se pierde, disciplina se ține mai greu, vederea din ultimele bănci nu ajunge până la tablă.

Neglijerea acestor considerațiuni, pôte conduce la cheltueli zadarnice și la multe neajunsuri.

Alte ori comunele cumpără pentru scôle case particulare, cari nici o-dată nu pot corespunde scopului scôlei. Sistema acesta este mai rea chiar de cât aceea de a închiria case particulare; căci se pierde până și speranța de o îndreptare în viitor, pe lângă că asemeni cumpărături costă tot-d'a-una relativ mai scump de cât ceea ce ar costa clădirea din nou a unui local,

care în adevăr să răspundă trebuințelor.

În resumat, situațiunea este departe de a fi bună. Ori-cine are copii în scôlă, ori care a trecut o-dată pe lângă o scôlă, va conveni că expunerea de mai sus este exactă. Ori-cine iarăși pôte judeca, dacă putem continua a lăsa cu nepăsare, ca copiii noștri să fie închiși câte 5 sau 6 ore pe zi în nisce locale, unde nu dispun de cât de 1 metru până la 2 metri cubici de aer, înghesuiți până în punctul de a și perde resuflarea și de a nu putea nici scrie, lipsiți de lumină și de tot ce trebuie unui copil ca să se desvolte.

În asemenea condițiuni, scôla este o curată iluziune. Ne facem iluziune, că copiii noștri învață ceva, că se fac proprii pentru viața de ômeni și cetățeni, că se desvoltă în putere și înțelepciune. Când o scôlă are un local mic și rău, copiii, cari trebuiau să urmeze la densa, se grămădesc la o altă scôlă cu local mai încăpător, și așa se face că se ved scôle, unde se găesc grămădiți până la 120 copii într'o singură clasă. Care învățator pôte fi în stare să se ocupe cu densii? De nevoie, copiii rămân negleși, și, în cursul primar, mai mult încă de cât în cel secundar. Se scie, că un copil, neținut din scurt, e un copil pierdut. Afară de acesta, când în bancă un copil nu are de cât 20 centimetre de loc, când unii nu l'au nici pe acesta și stau pe jos sau în picioare, întreaga parte a ocupațiunilor scrise e pierdută pentru densii.

În asemenea condițiuni, întreaga clasă este pierdută. Dacă ea nu ar conține de cât 60 elevi, acești 60 ar învăța ceva; însă, în loc, avem o clasă de 120, cari nu învață nimic. Unde e folosul?

Însă cestiunea didactică nu e singură, care trebuie să ne preocupe aci. E vorba încă de sănătatea generațiunii întregi, compromisă într'un grad care nu trebuie să lase pe nimeni indiferent. O mulțime de bôle, de infirmități chronice, și iașu nascere în o scôlă pusă în rele condițiuni materiale. Traiul copiilor, timp de 5 sau 6 ore pe zi, într'un meșiu confinat, în care nu dispun nici de a deca parte din aerul necesar pentru respirațiune, este origina celor mai grave bôle de pept și de gât, cari însoțesc pe copil până la finele vieței. Aci trebuie căutată cauza principală a extensiunii, ce ia pe fie-care zi, ftisia, în populațiunea orașelor mai ales. La țeră, acest efect se simte mai puțin până acum, atât din cauza frecuentării celei puțin însemnate a scôlelor, cât și pentru că efectele salutare ale vieței câmpenesci compensesă întru cât-va răul ce produce scôla; cu toate acestea nici acolo lucrul nu trebuie negles.

Tot aerul vițiat din clasă este cauza sărăciei de sânge, cu toate consecințele sale: scrofule, colorii palide, abcese, bôle de piele, curgeri de urechi, conjunctivite, și o predispozițiune evidentă de a contracta toate bôlele contagiöse: variola, pojarul, scarlatina, etc.

Mobilierul defectuos este cauza devia-

țiunilor colonei vertebrale, a desvoltării necomplete sau neegale a plămânilor, nouă cauză a ftisiei, o miopiei, a strabismului și altele.

Din toate acestea rezultă degenerarea rasei, un adevărat desastru național.

În fine, în această lungă și durerosă enumerare, să nu uităm pe institutori, cari, condamnați a și petrece viața întreagă în asemenea condițiuni, suferă consecințele încă mai mult de cât copiii, cari cel puțin, dupe câți-va ani, scapă la aer și lumină. De aceea numărul bôlelor de pept și de ochi este așa de mare printre institutori.

Toate acestea arată de ce enormă importanță este instalarea suficientă și rațională a scôlelor. Nu e vorba aici numai de interesul educațiunii, ci și de acela al sănătății fizice. *Cine face o bună casă de scôlă, face mai mult pentru sănătatea publică, de cât fundând un spital.*

Preocupat de gravitatea situațiunii, ministerul a încercat anul acesta să ia ôre-care măsuri, pentru a evita grămădirea în scôle a unui număr de copii așa de mare, în cât să facă imposibilă funcționarea scôlei și să pună tot de o-dată în pericol și sănătatea scolarilor. La acesta, el era autorizat de chiar *legea instrucțiunii*, care prescrie (art. 45), *ca numărul scolarilor din fie-care clasă să nu trecă peste 50*, cum și de regulile igienei, cari fixeză capacitatea de aer necesar fie-cărui copil.

Cu toate acestea, de vreme ce scia situațiunea, și sciind ardorea, cu care părinții caută să și înscrie copiii în scôle, a micșorat toate cifrele, pentru a se putea satisface cât mai multe cereri posibile, fără a compromite interesele de ordin superior. Ast-fel, prin circulara sa din 23 Iulie, s'a mulțumit a fixa *la 60, în loc de cifra legală de 50*, numărul maximum de scolarî ai unei clase, și *a cere pentru fie-care din ei 3 1/2 metri cubici de aer în loc de 5 metri, 0,9 metri patrați de suprafață, în loc de 1 m., 25, 0 m., 40 de bancă, în loc de 0, m 50*. Însă nici acesta reducțiune nu a fost de ajuns. A trebuit ca prin circulara din 2 Septembrie să se reducă *înca aceste cifre la 2,75 metri cubici de aer, 0,7 metri patrați de suprafață și 0 m., 30 lungime de bancă, pe când maximul efectivului unei clase a fost rădicat la 80*.

E cert, că nici atâta nu va ajunge, și că vor mai rămâne copii neînscriși, căci, *chiar cu aceste cifre, clasele de 35 metri cubici de capacitate tot nu vor putea conține mai mult de 13 copii*, pe când cererile sunt cele mai de multe ori înduoite.

Ministerul, însă, nu pôte trece cu vederea datoria ce are de a se îngriji și de sănătatea copiilor din scôle, și nu trebuie să sacrifice această înaltă considerațiune, pentru o vană satisfacțiune de a se dice, că scôlele sunt populate de scolarî mulți, dar despre cari se scie că nu pot să profite nimic. Cine e chemat să administreze, are datoria de a vedea mai de sus de cât din punctul de vedere al considerațiunilor

personale sau al interesului exclusiv al momentului.

De aceea, domnul meu, am crezut de cuviință a atrage atențiunea D-văstre, întru cât vă privește, asupra obligațiilor impuse comunelor prin art. 42 din legea instrucțiunii.

Situațiunea actuală nu mai poate dura nici un moment. Trebuie ca comunele să intre cu hotărâre pe calea îndreptăreii, împunându-și sarcinile cuvenite pentru a împlini o obligațiune, care este mai pre sus de cât ori-care alta: aceea de a îngriji, întru cât le privește, de sănătatea fizică și morală a copiilor.

Ar mai fi putut amâna împlinirea acestei mari datorii în alte timpuri, când numărul copiilor, ce dorea să urmeze la școală, era neînsemnat; dar astăzi, când părinții vin în așa de mare număr și cu atâta stăruință să 'și aducă copiii la școală, nu mai este permisă comunelor a neglija datoria, ce le este impusă, de a avea locale de școală bune și suficiente.

Dacă comunele singure nu pot face față acestei datorii, județele le vor veni în ajutor; precum s'a făcut deja în unele părți. Trebuie însă să înceteze regimul închirierii pentru școlile de case particulare, cari nu împlinesc nici o condițiune de a fi casă de școală și pentru cari se plătesc tot-d'a-una chirii enorme, destinate prea adese ori a satisface interesele personale cele mai puțin recomandabile.

În această privință, comunele și județele nu au de cât să urmeze exemplul Statului, care, cu toate sarcinile ce 'l apasă, cu toate că consacră instrucțiunii aproape 9 la sută din bugetul său, și-a impus încă mari sacrificii, pentru a dota cu locale toate școlile secundare și superioare, ceea ce va fi terminat până într'un mic număr de ani.

Până acum, de câte ori în verile localitate copiii nu încap în școle, primăriile nu cunosc de cât un remediu: a se adresa la minister, pentru a cere înființarea de clase divisionare. Dar ministerul susține deja cheltuielile unui număr de clase destul de mare, pentru ca să răspundă la o mare parte din trebuințele învățământului. *Cei 900 de institutori plătiți de densul sunt de ajuns pentru a da învățământul la 54.000 de copii; cei 2.193 învățători la cel puțin 132.000 copii. Comunele însă instalează aceste școle, cari costă pe Stat atâta cheltuielă, în nisce locale, cari în orașe nu pot conține de cât 22.700 copii, iar la țară numai 44.244 copii; și în loc de a cânta să 'și împlinescă datoria ce le impune legea, se silesc numai a încărcă pe Stat, peste ceea-ce este dator să facă, cerându'i mereu înființări de divisionare, cari vor avea sôrta de a fi și ele tot așa de rău instalate.*

Acastă sistemă nu mai poate continua: puterile Statului sunt limitate, și în orice cas banii publici nu trebuie să fie cheltuiți fără nici un folos, numai din cauză, că unele comune nu vor să 'și împlinescă

partea de obligațiuni către școală, care le privesc.

Fie-care clasă divisionară urbană costă în mijlociu pe Stat 3.310 lei pe an, pe când pentru localul și mobilierul ei comuna nu dă de cât 384 lei, căci acest local și mobilier este abia suficient în mijlociu pentru 33 copii. Dacă, în loc de a face atâta economie, comuna ar da localele trebuitor, școlile existente ar fi în mare parte de ajuns pentru a satisface o bună parte din trebuințe, și banii, pe cari comunele 'i reclamă pentru înființări de divisionare, s'ar putea întrebuița cu mai mult folos la alt ceva.

Sacrificiile ce 'și-a impus Statul în favoarea învățământului primar au rămas în mare parte sterile, numai din cauza îndiferinței, ce au pus comunele în privința școlilor. Ca dovadă, școlile primare urbane, cari ar trebui să dea instrucțiunea la 54.000 copii, nu primesc de cât 44.062; aceștia însă așa de grămădiți, așa lipsiți de toate cele necesare, în cât abia 23.981 dintr'ensii, adică jumătate, se pot promova. Cu alte suvinte, cheltuielile, pe cari Statul le face pentru 54.000 copii, nu profită de cât la 23.981, și aceleora încă în mod foarte imperfect și cu detrimentul sănătății lor.

Încă o-dată, trebuie ca această stare de lucruri să înceteze negreșit, și cât mai neîntârziat. Comunele trebuie să se pătrundă bine, că obligațiunile lor către școală câtă să treacă înaintea tutulor celoralte; căci nimic nu poate fi pus mai presus de sănătatea și de luminarea copiilor noștri, cari, în urma noastră, au să formeze țera. Se poate înțelege un oraș rău pavat sau rău aliniat; dar nu se poate admite ca un oraș să condamne pe copiii cetățenilor să contracteze boale cronice, de multe ori mortale, și să rămână fără nici o instrucțiune, pentru ca să facă câți-va metri de pavagiu sau să pună câte-va felinare mai mult.

Nu mai vorbim aci despre acele comune, cari, departe de a procura școlilor localele necesare, au scos, din contră, școlile din localele cele bune, ce le erau dăruite de persoane generoase, au pus în locul lor casarmă sau cancelaria primăriei, și au regulat școla în case închiriate, nepotrivite. Nu vorbim nici de acele cari, considerând localul școlii ca un local public, unde fie-care are dreptul de a face ce vrea, nu se sfaie de a întrerupe clasele de câte ori credeau de cuviință, pentru a face petreceri sau întruniri de tot felul în localul școlii. Nu vorbim nici de acele cari au mers până a școlă cu totul școlă din unele încăperi, restrângând-o în mai puțin sale de cât avea clase, pentru a 'și rezerva cu totul pe sêma lor acele încăperi, pentru trebuințe cu totul străine de învățământ și de interesul public, de și chiria casei figura în bugetul comunei ca chiria pentru școală. Aceste casuri, din norocire, sunt excepțiuni montruose, cari însă arată cât de departe sunt încă unele comune de

a înțelege rolul și datoria lor față cu școla.

Trebuie să fie bine înțeles și bine știut de totă lumea, și mai pre sus de toți de autoritățile comunale, că școla trebuie să fie respectată și iubită ca și biserica, și că ori-ce necuviință, comisă într'ensa sau în contra ei, este un semn de lipsă de cultură.

Când unde-va se vede primăria făcând tot felul de neajunsuri școlii; când o mută în locale rele, pentru a face plăcere proprietarului unei case în ruină, care nu găsește chiriași; când nu dă servitorii sau când 'i plătesce așa de rău, în cât e evident că suma ce prevede în buget pentru plata lor e pusă acolo numai de formă, pe când școla stă nemăturată cu șeptemănila și devine un deposit de necurătenii; când institutorul, în loc să găsească sprijin și ajutor la autoritățile comunale, devine, fără nici o cauză dreaptă, obiectul aversiunii și persecuțiunii lor; când primarul merge până a comite acte de violență chiar în școală, în disprețul autorității ministerului și a celei mai elementare noțiuni de bună-cuviință; când asemenea lucruri se pot petrece unde-va, se poate dice că acolo nu se știe încă ce este școla, și, prin urmare, sarcina ei, deja destul de grea, devine înduoit mai anevoe.

Fiind-că în această circulară se tratăză despre îndatoririle comunelor către școală, nu putea să se trecă cu vederea asemenea împregiurări, cari sunt cauze de perpetue conflicte cu ministerul, și cari fac școlii un rău enorm, provenit tocmai de la cei chemați a o ajuta și a o susține.

Trebuie ca autoritățile comunale să 'și dea bine sêma de natura îndatoririlor lor față cu școla. Dupe lege, *ministerul este autoritatea supremă a instrucțiunii publice și private*: prescripțiunea este clară și categorică. *Nimeni, nici primarul, nici alt cine-va, nu are dreptul de a da ordine sau a lua dispozițiuni în școală, alt-fel de cât cu autorizația și dupe ordinul ministrului.*

Dreptul de priveghere asupra unora din îndatoririle învățătorului, cum și acela asupra localului și mobilierului școlii, drept prevăzut la art. 87 și 88 din lege, nu permite comunei sau comitetului scolar a lua nici o măsură de natură administrativă în școală. Dacă trebuința cere, autoritatea comunală trebuie să se adreseze revisorului scolar, pentru a cere îndreptare, precum dice expres art. 87, alin. III, sau chiar ministerului. Cum, de altă parte, art. 42 obligă pe comună a procura școlii localul și mobilierul necesar, urmăz de aci, că comuna nu are de cât nuda proprietate a acestui local și mobilier, și nu are absolut nici un drept de a dispune de dênsele în nici un fel. Punctul acesta fiind bine înțeles, se vor evita pe viitor nenumăratele conflicte, ce se ivesc pe totă ziua între comune, cari vor să useze de un drept ce nu 'l au, și minister, care este împedat în liniștita administrațiune a școlilor.

Incheiând această comunicațiune, nu mă indoesc, domnul meu, că veți recunoște însemnătatea acestor ridicate într'ânsa, și că nu veți lipsi a lua, în cercul atribuțiilor D-văstre, măsurile cele mai energice pentru a pune capăt cât mai curând unei situațiuni deplorabile. Sunt de ajuns deja cei 23 de ani, ce au trecut, făcând să se fi făcut mare lucru, pentru îndeplinirea art. 42 din lege: a venit timpul ca comunele să și facă și ele datoria, în aceeași măsură în care Statul și-o face pe a sa.

Nu e vorba de comunele, cari au intrat cu hotărâre pe calea îndreptăreii; acelea merită recunoștința cetățenilor și încurajarea guvernului. E vorba însă ca cele cari nu au eșit încă din indiferența lor, și cari sunt în număr mult mai mare de cât cele d'antăiu, să se îndemne a urma exemplul celor-alte.

Cât pentru minister, pe cât timp va fi o singură localitate, unde școala va fi lipsită de elementele indispensabile funcționării sale regulate, e de datoria lui să dea alarma și să useze de toate mijloacele, pentru a face să se aducă îndreptare. Cu atât mai mult această datorie este imperioasă pentru dânsul aji, când se vede, că dupe un pătrar de secol, abia a cincea parte din școle au locale suficiente, pe când mobilierul sistematic lipsese încă mai la toate.

În curând se vor publica date statistice, privitoare la localele și mobilierul școlilor primare urbane, cari alăturate pe lângă acele deja publicate în privința învățământului rural, vor arăta destul de clar adevărata stare a lucrurilor, și mărimea răspunderii, ce incumbă tuturilor celor ce nu vor lucra cu energie la îndreptarea ei.

Primiți, vă rog, domnul meu, asigurarea distincției mele considerațiunii.

Ministru, **D. Sturdza.**

Ordin circular al D-lui ministru de război No. 19.210 din 24 Septembrie 1887, adresat corpurilor de armată și diviziei active Dobrogea.

O mulțime de cereri de concediu, atât în țară cât și în străinătate, se primesc direct la ministerul de război din partea ofițerilor de rezervă, cu a căror rezolvare administrația războiului și împovărează lucrările sale, căci, dacă s'ar observa dispozițiunile art. 57 din legea de recrutare, unde se prevede destul de clar, că ori-ce om înscris în registrul-matricol al depositului de recrutare din județ, când voese a se absentă, sau a și stabili domiciliul în străinătate, este dator numai printr'o declarație ce va lăsa depositului de recrutare să arate locul unde se stabilește, nu ar mai fi necesitate a se adresa corpului de armată sau ministerului pentru a solicita asemenea concedii.

Aducând la cunoștința D-văstre cele ce preced, vă rog, D-le general, a da ordine ca pe viitor să fie știut de către ofițerii de rezervă, că nu sunt ținuți a obține concedii sau permisiuni pe timp când nu sunt chemați la un serviciu militar, și, în

casuri de absență din țară, au numai obligațiunea de a face declarațiunea menționată mai sus, în care se arată locul unde se duce și pentru cât timp, spre a se ști cu înlesnire la cas de trebuință, unde să li se adreseze chemarea pentru serviciu. Tot-d'o-dată li se vor pune în vedere ca acei cari vor părăsi domiciliul fără ca să îndeplinească această formalitate, se fac pasibili de penalitatea prevedută prin legile și regulamentele militare; iar pe viitor ministerul nu va mai da curs la nici o cerere ce i s'ar mai adresa.

Ministru, **General A. Angelescu.**

PARTE NEOFICIALA

București, 25 Septembrie

D. ministru al cultelor și instrucțiunii publice a închis, în seara de 25 Septembrie, sesiunea consiliului general al instrucțiunii publice cu următoarea cuvântare:

Domni mei,

Când am închis în anul trecut sesiunea consiliului general, mi-am exprimat adâncă mea mâhnire, că lucrările D-văstre au fost lovite de sterilitate. Vă aduceți aminte, că legea instrucțiunii publice nu s'a discutat de cât pe jumătate, și că nu v'ajă ocupat de loc cu programa școlii normale de institutori.

Speram că anul acesta va fi mai mânos, mai ales că era vorba de lucrări curate tehnice și că luasem hotărârea de a ruga pe Prea Sfințitul Părinte Episcop al Buzăului să mă înlocuiască la presidiu, pentru a rădica din capul locului ori-ce pretext s'ar fi putut pune înainte despre o pretinsă presiune ministerială.

Doream ca să lucrați în liniște, ca nise adevărați învățați și pedagogi, netulburați de alte gânduri și cugetări.

Programa școlilor primare rurale și programa școlii normale de institutori nu erau lucrări noi și necunoscute, lucrări de o greutate extraordinară pentru atâția bărbați maturi, aparținând tuturilor treptelor corpului didactic.

Erați vestiți de un an de zile despre necesitatea programei școlii normale de institutori și ați fost încunosiți în termenul legal, că aveți a vă ocupa de programa școlilor primare rurale.

Timpul de două-deci și cinci de zile, bine întrebuințat, era de ajuns pentru ca să mi înmănați lucrări bine cumpănite.

Eram îndreptățit să aștept, că programele ce vor eși din mâinile D-văstre să fie adevărate călăuze, luminând bine și cu îndestulare mersul acelor școli, pe cari să rezimă întreg învățământul unei țări.

Așteptam mai ales, ca din trei-deci și nouă membri ai consiliului general al instrucțiunii publice, măcar patru, o decime, să intre în consiliu cu lucrări pregătite

mai d'înainte, cu lucrări, cari să lumineze întreaga discuțiune îndată și de la început, și cari să prepare rezultate îmbucurătoare pentru școlă.

Din nenorocire nici în anul acesta nu ați fost pătrunși în destul de scopul, care a dat naștere consiliului general.

Chiar din antea ședință de deschidere, unii din D-văstră au uitat, că sunteți o adunare de bărbați tehnici cu o anume chemare, de a produce o certă lucrare, destinată a servi de dreptar școlilor.

Vă aduceți aminte, că au fost, cari au cerut să vi se comunice mesagiul ministerial, nedumerindu-se încă, că nu sunteți membri ai Parlamentului, ci funcționari ai Statului, chemați a săvârși anume lucrări.

În cursul sesiunii, în loc de a lăsa, ca toate ideile să se producă și ca lumină să se facă asupra chestiunilor, ce erau în discuție, s'a pus, ca și în anul trecut, multă trudă și silință, nu de a convinge pe alții, ci de a le impune o voință ce nu era a lor. Acesta a mers atât de departe, în cât, pentru a putea influența mai fără șfială votul de două treimi asupra celor două programe; membrii consiliului permanent, delegați de ministru, cari, dupe art. 26 al legii instrucțiunii publice, au dreptul de a asista la deliberările consiliului general și a lua cuvântul de câte ori vor judeca de trebuință, au fost poftiți a eși din sala ședințelor în timpul deliberărilor secrete, cari trebuiau să asigure rezultatul, ce se urmărea cu atâta strânsnicie.

Preocuparea majorității, care a fost și în anul trecut atât de prejudiciabilă mersului lucrărilor, le-a împiedicat și în anul acesta. Acesta este și cauza, care v'a făcut să uitați, că nici o ședință a consiliului general nu poate avea loc de cât în prezența delegațiunii din consiliul permanent, și că un vot dat în absența acesteia este un vot fără valoare; că § 3 al articolului 20 al legii dăce anume, că programele școlare trebuie să fie aprobate de două treimi ale consiliului general, și că însuși regulamentul D-văstre anterior explică cari anume două treimi se cer, când dăce în articolul 19, că oșebit de cazul prevedut prin legea instrucțiunii la art. 20, § 3, majoritatea este constituită prin 1/2 voturilor membrilor de fapt, plus unul.

Ast-fel încheiați și această a doua sesiune fără a mi fi prezentat lucrările, ce v'am cerut, în conformitate cu legea, căci votul general asupra programelor nu s'a dat în ședință regulată legală a consiliului general de către două treimi a membrilor cari l compun. Ast-fel s'au perdut și în anul acesta două-deci și cinci de zile, fără nici o ispravă, și acesta zădărnind, prin lipsa D-văstre de la școlile cărora aparțineți, mersul regulat al acelor școle chiar la începutul anului școlar.

Cercetând programele ast-fel cum ele sunt prezentate, nu pot iarăși să nu observ că ele nu sunt adevărate lucrări, care se cerea de la înțelepciunea și de la cunoștințele

D-vostre. Nu era vorba numai de o enumerare scurtă, ci de o prelucrare analitică, metodică și complectă a materiei școlare, pentru ca programele să devie călăuza învățătorilor.

Într-o lucrare metodică se cere ca toate părțile ei să fie dezvoltate egalmente. Neegalitatea programei școlii normale de institutori reese la prima ei citire, căci bate la ochi, că pentru pedagogie și religiune s'a adoptat schița de programă a ministerului, a căreia dezvoltare pe larg o aseptam tocmai de la consiliul general, pe când limba română și aritmetica se află fără de asemănare cu mult mai dezvoltate. Pe de altă parte nimeni nu și va explica, cum s'a putut șterge din acea programă istoria universală, lăsând ast-fel mersul poporului român nelegat de mersul omenirii, și nearătând pozițiunea ce el a ocupat și ocupă în lume.

Ceia ce m'a mișcat, însă, mai mult este, cum comisiunea aleasă pentru a elabora acea programă a tratat religiunea, desemnându-i un loc numai în anul întâiu și în anul al doilea al trieniului propus pentru școlă normală, și evitând a vorbi în programă despre catechism, basa învățământului creștinesc în școlă; pe când în anul al doilea al acestui trieniu, în morală s'a coprinși învățătura despre schimb, monetă și credit, despre bancă și impozite. Nu m'ași fi gândit, că în consiliul general al instrucțiunii publice se pot întempla asemenea anomalii.

M'am mâhnit și mai adânc, când am vădut că în programa școlii normale de institutori se aședă două morale, una religioasă la religie și alta nenumită la pedagogie, și că în programa școlilor primare rurale catechismul a fost scos dintre obiectele clasei IV prevădute în programa din 1877, comunicată consiliului general pentru a servi de basă a lucrării sale, și acesta fără ca membrii clerului, cari fac parte din acest consiliu, să lupte cu tărie, pentru a nu se călca art. 32 din lege, care prescrie că catechismul face parte din învățământul obligatoriu al școlilor primare. De alt-fel această programă e tot un schelet de programă ca și cea din 1877.

Dar o știrbire tot atât de mare era, cât pe aci, să o mai suferă în școlile primare, și altă disciplină importantă, aceea a istoriei, căci copiii sătenilor sfârșeau istoria României cu Vodă Cuza. Fiii sătenilor să nu audă despre mărirea patriei lor de la 1866 încóce, să nu audă despre vitejia părinților lor la Grivița, Plevna, Rahova și Vidin, să fie lăsați în întuneric asupra faptelor, din cari a isbucnit independența României și înălțarea ei la rangul de regat, fapte cari constituiesc domnia marelui nostru Rege Carol; domnie strălucită, ca nici o altă domnie a țerei.

Când privesc cum trec anii, fără ca școlile noastre să posedă programe metodice bine întocmite; cum giur în giurul nostru țerile cari ne încongioră dau tinerimei lor o educațiune concentrată spre un singur

țel, acela al întăririi Statului; cum în școlile noastre domnesce de ani de zile unica țintă, de a scădea cât mai mult nivelul învățătorilor, pentru a trece cât se poate mai ușor dintr-o clasă în alta; cum în școlă nu se lucrăză puternic a întări tinerimea în iubirea și plăcerea de a munci, în respectul adevărului și al datoriei, în practicarea virtuților și în observarea unei vieți morale; cum corpul didactic, în loc să se lumineze tot mai mult, în loc să și părăsescă metodele învechite și cari nu mai corespund cu progresul științelor din timpurile noastre, se preocupă de închipuite privilegii: o mare jale mă coprinde de această țără.

Dea a Tot Puternicul Dumnezeu ca un gând mai bun să vè insuflă când vè veți mai intruni, pentru ca să vè fie milă de poporul românesc și de viitorul lui.

Inchid sesiunea actuală a consiliului general al instrucțiunii cu acea urare, care ne chiamă tot-d'a-una la datorie pentru țără:

Să trăiască Regele și Regina!
Să trăiască România!

D. C. D. Sărățeanu, procuror general pe lângă curtea de apel din Galăți, cu ocaziunea deschiderii anului judecătoresc 1887—1888 al acelei curți, a pronunțat următorul discurs:

DESPRE RAPORTURILE SISTEMULUI PENAL CU CIVILISAREA

*Domnule președinte,
Domnilor consilieri,*

Este o veritate filosofică că omul prin natura sa este sociabil; el are oróre de a sta isolat. Trebuințele și instinctele individului l'apropie de semenii săi, și practica a constatat că nu este mai mare pedeapsa pentru cineva de cât aceea de a l'condemna la o singurătate absolută.

Dacă dar omul este sociabil, el a trebuit să creeze legi cari să reguleze raporturile dintre densul și societate, cari să i asigure drepturile pe basa unei perfecte egalități.

Datoriile omului în societate sunt un corolar al drepturilor sale, de aceea libertatea sa a trebuit să fie limitată, nu numai în interesul societ. ței, dar chiar în interesul său propriu, pentru a nu predomni dreptul celui mai tare.

Regulele cari stabilesc acele drepturi și acele datorii, cari asigură pacea, concordia și bunul traiu între membrii aceleiași societăți, urméză să fie sancționate de forța publică, prin aplicarea unei pedepse aceluia care le înfrânge.

Departa de a fi arbitrar, acele regule sunt subordonate principiilor rațiunii și ale justiției, de unde cineva ar putea deduce că ele urméză a fi aceleași în toate timpurile și în tot locul. Nimic cu toate acestea n'ar fi mai eronat de cât această idee; sis-

temul penal este produsul moravurilor, al credințelor și al tradițiilor, de aceea vedem, în aceeași epocă, deosebiri marcanțe în legile penale și aplicarea lor, conform cu scopul ce legiuitorul a voit să atingă; mai mult încă, comparând diversele epoce între ele, ne putem încredința că scopurile sunt diferite dupe gradul de perfecție și de civilizare al fie-cărei epoce.

Pentru a ne convinge de acest adevăr, este indispensabil a parcură istoria penală, din timpul cei mai înapoiți până în zilele noastre, și a trece succesiv printre diferitele faze ale istoriei civilisării popórelor, dar această operă vastă are trebuință de un alt cadru; de aceea noi nu ne propunem a trata înaintea D-vostre, în totă întinderea sa, partea istorică a dreptului penal al tuturilor popórelor, și vorbind astăzi despre raporturile sistemului penal cu civilizarea, nu facem de cât a arunca o privire repede asupra acelu trecut, care este basa legislațiilor actuale, și care nu se poate studia de cât printr-o comparație stăruitoare între trecut și prezent.

* * *

Popórele primitive consistău în aglomerări de familii, mai mult sau mai puțin numeroase, și trăiau sub direcția unui șef comun, care concentra în mâna sa prerogativele desposismului celui mai absolut; viața, libertatea și chiar onóra supușilor săi, erau la discreția sa, fără alt control de cât forul său interior. Nici un principiu, nici o regulă, nici un scop determinat nu se vedea în fixarea pedepselor și aplicarea lor; ele variau, în ceea-ce privesc utilitatea generală, dupe prejudecările fie-cărui popor, dupe trebuințele aparente de răsbunare, de apărare sau de oprinare, apreciate de șeful comun.

În ceea-ce privesc organizarea familiilor, șeful fie-cărei din ele era investit de aceleași drepturi exorbitante, și practica despotismul în ordinea privată asupra membrilor familiei ce atârna de densul, cu aceeași măsură cu care șeful comun l'exercita în ordinea publică.

Când rațele civilisării au început să rupă ore-cum vélul ignoranței, răspândit asupra popórelor primitive, religia limită omnipotența șefilor, și, încet, încet, influența dogmelor sale, indulcind moravurile, desemnă un scop dreptului de a pedepsi, care caracterisă sistemul penal.

Luptele între popóre și înmulțirea diverselor relații aduseră schimbări însemnate, nu numai între raporturile dintre ele, dar chiar în viața publică și privată a fie-cărui popor în parte. Evreii împrumutără obiceiurile Perșilor, Asirienilor, Egiptenilor, Grecilor și Romanilor, în timpurile când erau învinși de densii, și aceștia adoptară o parte din moravurile învinșilor, care se resfrânse asupra dreptului penal. Atunci, scopul dreptului de a pedepsi fu tras din ideea religioasă de a expia crima sau delictul, dupe exemplul Genesiei, care, basată pe ideea unui păcat

original și primordial, ordonă sacrificii pentru a-l expia. Cu toate acestea principiul răsbunării nu era exclusiv, el figura alături de principiul religios și se combina cu densul în toate aplicările. În ceea ce privește pe Romani, este constant că sistemul lor penal și a schimbat baza de trei ori, dar cea mai însemnată schimbare este în epoca când Constantin I, suindu-se pe tronul imperial, a introdus cristianismul. La Greci, este asemenea constant că principiul răsbunării a rămas nestrămutat, cu toate preschimbările la care au fost supuse legile lor.

* * *

Poporul care avu mai întâi legi penale fixe, fie binate pe obiceiuri tradiționale, fie împrumutate de la învingători, este poporul Evreii.

Dupe acestea vin legile sanscrite ale Indianilor, ce se atribue lui Manu, acela pe care mitologia lor îl numește tatăl genului uman, apoi cărțile Zende ale Perșilor, din care învățații moderni au putut extrage cunoștințe despre literatura și legislația lor, în fine, codul egiptean, sub numele de cărțile lui Thaut, scrise la epoci diverse.

Cu toate afinitățile ce există între legile tuturilor popoarelor din antichitate, este de observat că legile mosaice, care au o origină cu totul orientală, păstrează un caracter deosebit de cele-alte, din cauza diferenței radicale ce există în spiritul și moravurile rasei semitice și rasei indo-europene. Starea primitivă a poporului Evreii, fiind aspru și grosolană, legile lui Moise trebuiau să corespundă la necesitatea de a-l domina și conduce; cu toate acestea, inspirat de o înaltă politică, el dete legilor sale un caracter de echitate isbitor, și, mai pre sus de toate, se distinge în ele principiul respectului către persoană.

Pedepsele admise la Evreii erau foarte numeroase și variate: lapidarea, securea, focul și ștrângul, sunt cele mai ordinare din pedepsele capitale, apoi venea herestrăul, crucea și furca. La toate acestea putem adăoga privația de înmormântare, în casurile în care legea voia să atașeze infamia asupra memoriei defunctului.

Când legea nu fixa nici o pedepsă se aplica biciul până la 40 de lovituri, care puteau să se urce la 79, când delicuentul era culpabil de două fapte. Dacă dupe trei condamnări la bătaie în casuri grave, sau dupe patru condamnări în casuri ușoare, condamnatul devenea din nou culpabil, era închis în una din celulele unei temnițe ce era mai strâmtă de cât lungul corpului său, și acolo i se da apă și pâine până la ultimul său fărșit.

În multe circumstanțe, atunci când vina era ușoară, legea nu pronunța de cât o pedepsă pecuniară.

Inchisorile Evreilor erau de mai multe specii, începând de la cele mai oribile și până la acele unde se conserva chiar un fel de libertate relativă. Câte-o dată se

puneau lanțuri de tot felul la mânele, la gâtul sau la picioarele deținuților.

Ne mai rămâne să vorbim de o pedepsă spirituală, care se pronunța câte-o dată concomitent cu flagelarea și altă dată ca pedepsă principală. Această pedepsă se numea *excomunicarea* sau *retranzarea* din familia lui Israel. Era un fel de morțe civilă temporală a căreia gravitate varia dupe natura faptei ce se reprima, și de aceea se împărțea în două: excomunicarea mare, al cărei efect era de a retranza pe condamnat dintre toți acei ce compuneau familia lui Israel și de la toate drepturile sale, și excomunicarea mică, care îl retranza numai de la o parte din drepturile sale.

În privința pronunțării și aplicării pedepselor se făcea în tot-d'a-una o excepție în favoarea levitelor și preoților.

* * *

Una din legislațiile antice, care merită totă atenția noastră, din punctul de vedere al progresului realizat de civilizare, este aceea a Grecilor. Caracterul lor eroic, stimulat prin poeziile lor epice, sentimentul de libertate și egalitate, dezvoltat prin ura contra tiraniei, spiritul de moderație, ajuns, mai cu seamă la Sparta, până la suprimarea a tot ce înțrecea strictul necesar, dau o nuanță cu totul particulară legislației lor.

Am vădit că la Greci scopul pedepselor era tras din trebuința de răsbunare ce simțeau; vom adăoga că acest sentiment era atât de identificat cu natura lor, în cât se observa nu numai în raporturile lor cu inimiciei, nu numai în raporturile dintre familii, dar era chiar o datorie de onoare a lua în mână cauza celui ce nu putea să se apere, să și-o aproprieze și să-l răsbune.

Insufleteți de acest sentiment, Grecii prodigașu pedepsa cu morțea și confiscarea averilor, mai cu seamă când era vorba de infracțiile comise contra religiei, contra democrației și contra lucrurilor publice. În aceste casuri, numele condamnaților, înainte de a fi executați, se ștergeau din tabloul cetățenilor, corpul lor era adesea privat de înmormântare, și când erau convingși de trădare, casele lor erau dărimate și rase din fața solului.

Asprimea acestor pedepse, transmise din cele mai depărtate epoci, s'a mai îndulcit de Dracon și în urmă de Solon, care a dat legilor grece un caracter mai liberal, dar care a conservat și adăogat pedepsele relative la onoarea cetățenilor, făcând din aceasta un stimulent puternic pentru moralitatea publică.

Pedepsele capitale, care mai toate fuseseră împrumutate de la Perși, existașu la Greci sub diferite forme: decapitarea, lapidarea, otrăvirea, bastonada până la morțe, bo-rathru, care consista în a arunca pe condamnat într'o prăpastie sau gropă adâncă, dupe ce i lega o petă de gât, sunt cele mai usitate.

Ca pedepse corporale vom cita următoarele: stigmatul, mutilarea, biciul și fé-rele.

Isgonirea, care dupe împregiurări era perpetuă sau timporală, atrăgea confiscarea averilor și se pronunța cu multă ușurință, mai cu seamă în delictele politice.

Fiind-că vorbim de această specie de delict, vom menționa o măsură politică, care nu era tocmai o pedepsă, dar care era instituită pentru a feri democrația ateniană contra omenilor puternici ce inspirașu temeri. *Ostracismul*, care consista în a isgoni persoana suspectă pentru 10 ani, se pronunța prin sufragiul universal, el fu instituit dupe căderea tiranului Pisistrat, și mai mulți cetățeni marcanți ai Atenei au fost atinși de această măsură.

Între pedepse vom cita pe aceea a detenției perpetue sau timporale și pedepsele pecuniare, care erau în câte-va casuri fixate de legiuitor, dar de multe ori erau lăsate la arbitragiul judecătorilor, în cas de insolvabilitate ele se înlocuiașu cu închisórea.

Grecii întrebunțau adesea tortura ca mijloc de a stórce mărturisirile sclavilor; ea se întrebunța, pentru acest sfârșit, chiar omenilor liberi când era vorba de trădare sau atentat la siguranța Statului.

Mijlocele de tortură variașu la înfinit, dar cele mai usitate erau în număr de șapte, dupe cum ne raportă diferite scrieri asupra legilor antice.

* * *

Nu este înduoios că spiritul legilor Evreilor și Grecilor a jucat un rol important în economia legilor penale din secolii ce au urmat dupe densii, dar este constat că legislațiile ce se consideră ca izvorul de la care s'au adoptat legile penale moderne, dupe tranzițiile prin care au trecut în vécul de mijloc, sunt legile Romanilor și ale barbarilor; dacă vom dar să urmărim opera civilizării și influența sa asupra penalității, este indispensabil să ne dăm seama de aceste două legislații.

Dupe Ciceone, legea celor 12 table ale Romanilor, pe care o numesc *Carmen necessarium*, este fundamentul întregului drept roman, și Titu Liviu, ca și Dionisiu d'Hallicarnas, ne raportă că o deputație s'a trâmăș în Grecia, care atunci era izvorul artelor și al civilizării, pentru a culge legile sale. Această versiune, contestată de Vico, se reduce, de cei mai mulți autori, la aceea că acea deputație s'a inspirat de la Greci, dar n'a făcut decât foarte puține împrumutări la legile lor. Ori-cum ar fi, acea lege a ajuns până la noi foarte trunchiată și reconstituită în parte de autori.

Înainte de această lege Romanii au avut negreșit o legislație, dar ea n'a putut fi decât un amestec de obiceiuri și principii diferite aduse de la popoarele care au alimentat formarea și constituirea Romei. Ni se raportă chiar că a existat o legislație sub numele *Jus civile Papinianum*, dar despre care jurisconșulții moderni nu au cunoștințe precise.

În această epocă a dreptului roman puterea șefilor de familie era nelimitată și recunoscută chiar de lege. Ei aveau dreptul a dispune de viața, averea și libertatea tuturilor acelora ce erau în puterea lor, *dominium ex jure Quiritium*, și pe acest drept se rezema întregul sistem penal ce era în vigoare la începutul republicii romane.

În ultimii timpuri ai republicii și sub imperiul, dreptul roman s'a îmbogățit cu mai multe monumente, dar numai de la Constantin până la Teodosie-cel-Tenăr, dreptul penal a suferit transformări însemnate, cari atestă influența cristianismului asupra moralității publice și private. Tote aceste transformări, și cele ce s'au introdus în urmă, sunt reculese în codul lui Teodosiu și apoi în Digeste, care este o operă mult mai vastă. Ca monumente de drept nu trebuie însă să lăsăm la o parte diferitele *institute*, cari tratăză despre dreptul roman: Gaius, Florențiu, Calistrat, Paul, Ulpian, Marcian și în fine, codul, novelele și institutele lui Justinian, cari au format bazele legislațiilor europene moderne.

Tot dreptul penal al acestui popor rege atestă progresul ce făcea atunci civilizarea pas cu pas în totă Europa. O luptă crâncenă se simte, cu toate acestea, între spiritul exclusiv și inflexibil al dreptului păgân, și între spiritul de dreptate și egalitate al carității creștine. Câte odată împărații creștini voesc să stîrpească vicierile societății păgâne, dar întrec scopul ce și propun, decretând o penalitate oribilă și injustă. Ori-cine înțelege că adevărata cauză a acestui rău consistă în influența spiritului riguros al trecutului, la care trebuie să adăogăm caracterul dominant și rășboinic al poporului roman.

Pedepsele capitale la Romani erau foarte crude: strangularea era un supliciu ce se opera în secret într'o temniță întunecată ce se numea *Tullianum* și a cărei construcție se atribuia regelui Tullius; decapitarea, prin toporul unui lictor; prăvălirea din înălțimea stânței Tarpea, în josul căreia erau plantate țepi ascuțite cari asigurau mărta, inecarea, rezervată paricidilor și care era precedată de flagelare, condamnatul era pus într'un sac împreună cu o maimuță, un câne, un cocoș și o viperă, apoi se arunca în râul Tiburului; arderea, ce se aplica mai cu seamă incendiarilor. Dupe executarea pedepsei, cadavrele erau mai tot-d'una lipsite de înmormântare și adesea expuse. Pedepsele capitale atrăgeau confiscarea averilor; este însă de observat că, în tulburările civile, confiscarea era întrebuintată și ca mijloc principal de pedepsă.

Nici un om liber nu putea fi condamnat la o pedepsă capitală; de aceea judecătorii trebuiau mai înainte să degrade pe criminal din calitatea de cetățen roman, să îl declare sclavul pedepsei și apoi să îl aplice supliciu.

Legile romane, împingând respectul

către cetățen până la exces, îi permitea să scape de pedepsă exilându-se voluntar în timpul procesului, dar sunt puține exemple în cari Romani au profitat de această facultate, amorul patriei îi făcea să prefere mărta.

Tot pentru respectul inviolabilității cetățeanului, sub republică, nu era permis nimănui a se atinge de persoana sa; de aceea, în loc de a îl conduce prin forță în exil, se întrebuinta un mijloc indirect. Judecătorul pronunța contra culpabilului interdicerea focului și apei, adică elementele cele mai necesare existenței omului, în cât era silit, fără să fie constins, a căuta la străini aceea ce i se refusa în patria sa. Împăratul August fu cel d'antăiu care înființă exilul direct pentru crima de adulter; apoi, încet-încet, această pedepsă se întinse la alte fapte și se stabili depărtarea perpetuă, care atrăgea confiscarea bunurilor și pierderea drepturilor civile, și relegația temporală care nu avea alte consecințe de cât acelea pe cari sentințele le declara în mod expres.

Dupe acestea vom cita pedepsele mai ușore. Detenția, întrebuintată ca pedepsă principală, se numea *Vincula*, și ca închisore preventivă se numea *libera custodia*; flagelarea, *verbera*, se opera asupra cetățenilor cu nuele, *virgis*; amenda la început era limitată la 2 boi și 30 oi, sau valoarea lor în bani, dar mai târziu ea atinse alte proporții.

Afară de pedepsele la cari erau supuși cetățenii, trebuie să notăm pedepsele sclavilor, cari la început erau determinate prin obiceiuri și lăsate la bunul plac al stăpânilor, ca și torturile ce bine-voiau să le aplice. Mai târziu aceste pedepse s'au limitat, dar în tot timpul pedepsa cu biciul (*flagellis*) le-a fost aplicată.

Pedepsele militarilor difereau asemenea de ale simplilor cetățeni. Neapărat că aceste pedepse trebuiau să fie mai grave pentru că ele garantau disciplina, de la care atârna forța și mărirea Statului roman. Treceam repede asupra decapitărei, bastonadei, perderii libertății aplicată desertorilor, privărei de soldă, privărei de lance, schimbărei de corp, condamnărei a mânca în picioare, sau a mânca orz, isgonirei din armată și scurgerei sângelui prin vîna brațului, pentru a vorbi de o pedepsă tot atât de nedreptă pe cât de crudă. Această pedepsă, care făcea să tremure întreaga armată romană, se numea *Decimare*. Când un corp de armată fugea d'inaintea inamicului, sau se revolta contra șefilor săi, sau în fine comitea fapte reprehensibile, cari trebuiau imputate întregului corp, numele tuturilor era pus în urne, sorta decidea cine trebuie pedepsit cu mărta și executarea se făcea înaintea corpului. Numărul victimelor era la deuce unul, mai târziu la două-deci unul, și în fine la sută unul.

Pe la secolul XV, când imperiul roman era în decadentă, poporele barbare

făceau invasiuni în Europa. Ele aveau organizări judecătorești, constituții mult mai liberale decât ale Romanilor și executarea pedepselor corporale era investită la dênșii cu un caracter sacerdotal: marele preot, repre-entând pe Dumnezeu, arbitru al vieții omului, era însărcinat singur cu această misiune.

În legislația lor penală trebuie să distingem delictete publice și delictete private. Numai delictetele publice pot fi reprimate prin pedepse corporale și capitale; trădătorii, desertorii, acei ce aveau obiceiuri infame contra naturii și sperjuri se pedepseau mai toți cu mărta, care se execută în mai multe feluri: prin spânzurătoare la arbori, prin înecarea în mocirle, ecartelare, ardere, prin sabie, îngropare de vii, róta și altele, din cari cele mai multe sunt foarte simbolice.

Tote delictetele comise de un individ contra altuia făceau parte din delictetele private, la cari societatea nu participa de cât pentru a se aplica legea, când părțile recurgeau la dên a. Asasinatele chiar intrau în această categorie.

Delictetele private nu se pedepseau de cât cu amenda, și legea prevedea exact și minuțios suma ce trebuia a se plăti.

Într'o asemenea stare de lucruri este bine înțeles că transacția sau compoziția asupra delictului era permisă. Cel ofensat avea dreptul să se invoiască cu delicuentul și să primască o sumă în profitul său; acest drept îl aveau și familiile victimelor. Din sumele ce resulta din invoiala părților, fiscul percepea o taxă judecătorească care varia: dupe legea salică era la Francii de a treia parte și la Lombardi de jumătate.

Francii aveau 358 de feluri de compoziții, începând de la 7 dinari până la 1.080 bani de aur. Ori-ce sumă ce făcea obiectul invoiei se numia *Wehrgeld*.

Dacă această invoială nu se făcea, culpabilul era declarat afară din lege, *Wargus*. În princip, cel declarat ast-fel putea să fie omorit de ori-cine, dar mai adesea era predat rudelor ofensatului său exilat.

Dacă culpabilul oferia să plătescă un *wehrgeld* convenabil și ofensatul sau familia victimei refusa să îl primască intervenea autoritatea care fixa suma și tranșa diferendul.

Odată ce se primea acel *wehrgeld*, răsbunarea nu mai era permisă; forța publică, fiind datăre să asigure aplicarea legilor, pedepsea pe contravenient.

* * *

Vorbind despre raporturile ce are dreptul penal cu civilizarea, trebuie să aducem aminte evenimentetele petrecute în cea mai mare parte din Europa, începute pe la finele secolului al XII-lea și cari au durat până în secolul al XVIII-lea. Aceste evenimente aveau de scop a combate eresia și a întări unitatea religiei catolice. Pen-acest sfârșit consiliul de Verona ordonase episcopilor din Lombardia să descopere

ereticii și să 'i predea magistraților civili, cari pedepseau aspru, ținând socotela de gradul lor de culpabilitate, adică dacă erau suspecti, convinși, penitenți sau recidiviști. De la începutul secolului al XIII-lea consiliul de Latran, pe care un istoric francez 'l numește „cea mai completă și fidelă expresie a catolicismului”, luă din mâna laicilor cestiile religioase, regula și organiză inchișiția.

Principalele pedepse ale inchișiției erau: condamnarea temporală sau pe viață în inchișoriile sale; privarea de la ori-ce oficiu public; confiscarea averilor; obligația de a face pelerinaj și aceea de a ridica armate contra necredincioșilor și ereticilor.

Este constant că în secolul al XIV-lea torturile inchișitoriale erau în vigoare: ele consistau în questia focului și a apei dupe mai multe sisteme proprii a storce mărturisirile acușatorilor. Inchișiția nu este inventătoarea torturilor, ea le-a extras din legea Visigoților, dar le-a desvoltat și le-a rafinat.

La ridicarea pe tron a unui rege, la majoritatea sa, la maritagiul său, la născerea moscenitorului presumpțiv, și la ori-ce eveniment mare al Statului, în care domina influența inchișitorială, se făcea un *act de credință*, ceremonie religioasă cunoscută sub numele de *auto-da-fé*, cu care ocazie se ardeau cei condamnați pentru necredință sau eresie.

Pedepsele inchișitoriale au stat în vigoare și au înflorit până dupe jumătatea secolului al XIII-lea, dar ele nu au fost suprimate cu desăvârșire de cât la începutul secolului al XIX-lea, în 1820, când cortezii, în Spania, aboliră pentru tot-d'a-una inchișiția.

Este, într'adevăr, de mirare, cum o religie atât de frumoasă, basată pe principiile carității, ale toleranței și ale iubirii, destinată a face să înflorască civilizarea pesuprafața globului, a ștergea sprimile și crușimile timpurilor păgâne, și a readuce între omeni dreptatea, fraternitatea și egalitatea, cum, dic, această religie a putut servi de basă unui sistem penal atât de neomenos! Acesta dovedește că cele mai bune instituții pot fi o armă primejdiată, când ele se aplică cu rea credință de autoritatea absolută.

Scopul pentru care s'a înființat inchișiția, acela pentru care Inocențiu III a organizat-o, o repetăm, era unitatea și universalitatea religiei creștine. Pentru epoca de care vorbim, acea idee era marcantă și ar fi adus efecte salutarii, dacă mișlocele ce s'au întrebuințat pentru a o realiza n'ar fi fost contrarii chiar principiilor creștinismului. Aceste mișloce deveniseră în urmă un instrument politic la Roma, în Franța și în Spania, în mânele despoților, care le întrebuințară în profitul lor până ce reacția anti-catolică din secolul XVIII revendică dreptul omului de a cugeta.

De la al XV-lea * până la al XVIII-lea

secol, adică până la revoluția din 1789, epoca renovăției, pedepsele în delictele comune erau numeroase și variate; atunci însă când dreptul ajunsese o adevărată știință, în urma atâtor faze prin cari trecuse civilizarea europeană, se simți trebuința unei divisiți mai raționale a pedepselor. Ele fură dar împărțite în mai multe categorii, dupe delictes.

I. Pedepsele capitale cari erau în același timp infamante și atrăgeau confiscarea averilor. Acestea erau mărtea naturală, prin decapitare, spânzurătoare, ardere, ștrangulare, ecartelare și altele; isgonirea perpetuă, detenția cu muncă silnică și reclusia perpetuă.

II. Pedepsele aflictive, cari erau corporale sau nu. Cele d'ântăiu erau: detenția cu muncă silnică corporală, reclusia temporală, pedepsa cu biciul și isgonirea temporală. Cele de al doilea erau stălpul, carcanul și în general toate expunerile.

III. Pedepsele infamante. Cea mai principală era amenda onorabilă, publică sau seacă. Ea consista într'o declarație publică sau cu ușile tribunalului închise, prin care culpabilul mărturisea crima și cerea ertare regelui, lui Dumnezeu și justiției. Acestă pedepsă era câte o dată principală, iar alte ori accesorie pedepsei cu mărte. Apoi venea blamul sau reprimanda, făcute în ore-cari forme solemne, și în fine amenda.

IV. Pedepsele neinfamante; ele consistau în admonestare, în condamnare la o sumă pentru săraci, în ordinul de a cere ertare ofensatului, în oprire de a nu sta în ore-cari locuri, în obligația de a face la greșă o recunoșcere în scris despre onorabilitatea persoanei ofensate și altele.

* * *

Revoluția de la 1789 făcu să pătună civilizarea în toate clasele societății, drepturile omului fură decretate, libertatea de a cugeta nu mai avu nici un obstacol și datoriele individului resulară în mod natural din obligația de a respecta drepturile semenilor săi. De atunci sistemul penal a fost influențat de noua lumină ce se făcea în Europa, codurile penale au fost reformate în fie-care Stat, de mai multe ori, și puse în raport cu trebuințele și spiritul societăților moderne, barbaria timpurilor trecute fu ștersă în mare parte, în cât putem dică că în mai totă Europa vântul civilizării a măturat teroarea ce inspiră altă dată nedreptatea, ignoranța sau greșelile judecății omenesci. În fruntea Statelor ce au beneficiat mai mult de binefacerile civilizării moderne, în ceea-ce privește sistemul său penal, putem pune fără fatuitate Statul român.

Dacă până în timpurile moderne penalitatea a fost bizară, superstițioasă și crudă; dacă până atunci civilizarea n'a putut face alt progres în această materie de cât a compara penalitatea cu sacrificiul ce se aducea lui Dumnezeu, pentru a expia greșelile; dacă până la acea epocă scopul penalității

era mai mult răsbunarea, în acest period al civilizării ea a luat o altă cale: trebuința de a asigura drepturile omului și a constrânge pe individ a respecta pe ale semenilor săi, într'un cuvânt necesitatea de a menține ordinea publică pe basa justiției, a început a fi simțită.

Cu toate acestea, cineva nu pôte treci *ex abrupto* de la o ordine de idei la alta, fără să fie influențat de trecut și de împregiurări exterioare, cari împiedică ori-ce reforme tale; de aceea progresul, de și a început cu un avânt extra-ordinar, el s'a continuat însă foarte încet, penalitatea a suferit mai multe reforme și ultimul cuvânt nu este încă dicș, pentru ca legile în vigoare să fie pretutindenți conforme cu principiile recunoscute de dreptul penal.

* * *

Pe la jumătatea secolului al XVIII-lea un publicist italian, Beccaria, dete la lumină *tractatul delictelor și pedepselor*. Acestă operă era un început de opoziție contra sistemului penal atunci în vigoare; ea demonștră că ori-ce pedepsă este nedreptă, dacă nu este necesară la conservarea libertății publice. Acestă idee fu împărtășită și susținută de toți filozofii de atunci, cari, vorbind adevărul, găseau într'nsa propria lor cugetare. Puțin dupe aceea „omenirea, dupe cum dică Cheauveau și Faustin Hélie, descinse în legile criminale; temnițele fură șgduite, torturile sfărimate și îndată fu proclamat acest principiu, atunci novator, că pedepsă cu mărte nu este de cât simpla privație a vieții.”

Teoria lui Beccaria asupra dreptului de a pedepsi a fost considerată mult timp ca fiind basată pe dreptul de apărare, pus în mânele societății, și pe existența unui contract social; mai târziu însă Faustin Hélie ne dă o altă explicare, care se resumă în trei propoziții generale: „I. Utilitatea comună este basa justiției penale. II. Nu trebuie a se considera ca motivate de utilitatea comună de cât măsurile penale cari sunt strict necesare la conservarea ordinii sociale și intereselor generale ale societății. III. Aceste măsuri nu trebuiesc să atingă de cât faptele ce constituie în același timp o infracție la legea socială, acesta este elementul incriminării, și o infracție la legea morală, acesta este condiția care 'i servă de limită.” Din aceste propoziții ar rezulta că, dupe Beccaria, dreptul de a pedepsi este basat nu numai pe utilitatea socială, dar și pe justiție, adică pe legile morale.

Ori cum s'ar înțelege sistemul înaintat de Beccaria, trebuie să spunem, teoria legitimei apărării, ce presupune un contract social, a fost profesată aproape fără control, în timp de o jumătate secol, în toate țările în cari vederile filosofice erau mai înaintate.

Acestă teorie a fost criticată în urmă și cu drept cuvânt; pentru a înțelege existența societății nu este trebuință a presupune un contract social, care n'a existat

nici o dată, și, prin urmare, nu este decât o ficțiune. Dreptul de legitimă apărare este un drept natural, care consistă în facultatea de a respinge prin orice mijloc de agresiune nedreptă, el încetează de o dată cu cauza care l' nasc, și, prin urmare, nu trebuie să l' confundăm cu dreptul de a pedepsi, care există chiar după ce încetează dreptul legitimei apărări.

Cu toate aceste obiecțiuni, sunt mulți autori cari au persistat în teoria lui Beccaria, aducându-i ore-cari modificări; ei depărtază existența contractului social, dar admit că baza scopului de a pedepsi este legitima apărare, combinată cu justiția morală. Acest sistem mixt se numește teoria apărării indirecte.

Bentham, publicist englez, care baza toate teoriile sale pe utilitate, tratând despre dreptul penal, conchide că *ceea-ce justifică pedepșa, este utilitatea sa majoră, sau mai bine zis, necesitatea sa*. Adevărul este că pedepșa trebuie să fie utilă, pentru ca să presinte un caracter de legitimitate; dar această teorie este prea absolută, pentru că cu acest sistem s'ar justifica pedepsele cele mai îngrozitoare.

Un alt sistem, basat pe justiția morală, a fost propus de Rossi, italian prin naștere, fost ministru al Franței, jurisconsult, profesor și publicist. Rossi a înțeles că legile penale au baza lor în principiile puterii sociale, că progresele sale sunt legate de dezvoltarea civilizației și că perfecția lor depinde de gradul de libertate ce există în fie-care Stat.

Principiul și rațiunea justiției penale trebuiesc căutate în legea morală, pe care conștiința ne-o revelează; societatea este o datorie pentru om. Din aceste două principii rezultă că societatea are dreptul și datoria de a pedepsi pe acei ce o tulbură, dacă faptul constituie o infracție la legea morală.

Un al doilea element, care trebuie să concure la legitimitatea pedepsei, este, după Rossi, *utilitatea*, fără însă ca ea să fie baza dreptului de a pedepsi.

În resumat, sistemele penale ce am expus sunt următoarele:

I. Dreptul de apărare socială, fie derivat dintr'un contract social, fie din puterea socială, ea însăși, considerată ca stare naturală a omului.

II. Utilitatea ca principiu exclusiv.

III. Justiția morală combinată cu utilitatea.

Autorii germani și francezi abundă în dezvoltarea acestor teorii și noi le-am trecut în revistă pentru a ajunge la doctrina profesată de Ortolan, eminentul fost profesor al facultății de drept din Paris și autorul elementelor de drept penal. Acestă doctrină nu este departe de aceea a lui Rossi.

Teoria justiției absolute, după Ortolan, stabilește că culpabilul merită pedepșa; aceea a dreptului de conservare, unindu-se cu dânsa, stabilește că societatea are dreptul de a o aplica. Una conține ideea

justului, cea-altă, aceea a utilului; una răspunde la ordinea pur spirituală, cea-altă la necesitățile ordinii fizice; unirea amândurora este indispensabilă pentru a funda dreptul social de a pedepsi. Dedus dintr'o natură complexă, acest drept nu poate avea de cât o basă complexă.

În acest sens, fără a ține socotela de ore-cari variații, se exprima Hélie Bertauld, și alții; și această teorie este aceea ce se practică astăzi în școlile franceze și care predomină chiar în Germania.

* * *

În epoca în care am ajuns, ideea dominantă a sistemului penal nu este nici răsunarea, nici expierea, nici reparația; principiile de drept se întind și se înalță, și, precum după Rossi: „justiția se arată în fine sub imaginea unui sacerdot, un fel de minister sacrat, însărcinat a protege ordinea publică și morală”.

Dacă aruncăm acum ochii asupra progresului ce a operat civilizarea în sistemul penal actual, vom vedea diferențe însemnate, cari se resfrâng asupra societății în general și asupra individului în particular.

În cele mai multe State din Europa, pedepșa cu mărte figură încă pe cea mai înaltă treaptă a scării pedepselor criminale; dar ea nu mai este însoțită de torturi ca altă dată, și consistă numai în privația vieții prin mijlocele cele mai expeditivă cunoscute. Știința rațională, respingând acest mijloc de pedepșă, suntem în drept a spera că nu sunt departe acele timpuri când legiuitorii vor renunța cu desăvârșire a da singur exemplul cel mai odios ce poate exista. Să notăm că astăzi chiar în Statele cele mai civilizate pedepșa cu mărte este abolită în delictelor politice.

În România, această pedepșă nu există de mult timp, nici chiar în crimele ordinare, și putem după că generația noastră consideră ca o legendă istoria trecutului depărtat, în care exista de fapt acest mijloc neomenos de penalitate.

La noi cea mai mare penalitate este munca silnică pe viață. În cele mai multe State din Europa ea vine imediat după pedepșa cu mărte. Această pedepșă intrinsece cele mai multe condiții de dreptate și utilitate.

Ea nu este nereparabilă dacă, pronunțându-se, s'a comis vre-o eroră judecătorească, și, în orice cas, ea lasă încă o rață de speranță culpabilului, care se căscesc de faptul comis, așteptând grația Suveranului; de altă parte societatea este asigurată, retrănsându-se din senin său o ființă primejdioasă. Ea este în fine exemplară, pentru că ideea de perpetuitate face să inspire groza în inima celui mai tare.

Munca silnică pe timp mărginit figurează în codul nostru penal pe a doua treaptă a scării pedepselor pentru crime. Această pedepșă este exemplară și se poate aplica după gradul culpabilității, cu toate acestea, ea nu este scutită de orice critică. Pentru ca o pedepșă să fie bună, nu este destul să

întrunescă toate condițiile în raport cu societatea, ea trebuie să se ocupe și de moralul individului. Se știe că temnițele noastre, și putem după același lucru de mai toate temnițele din Europa, sunt într'o stare astfel în cât moralul individului se depravă cu cât locuiesc mai mult în ele. De aci rezultă că această pedepșă nu intrinsece elementul de moralitate, indispensabil pentru a corecta pe condamnat.

Această critică, fondată în practică, este nedreptă în teorie, pentru că dacă astăzi temnițele sunt improprii, legea progresului și a civilizației va șterge vicurile cari le face să nu atingă scopul penalității.

Nu este mai puțin adevărat că se va aduce un serviciu imens societății, și se va face un pas mai mult pe calea progresului, când se va modifica sistemul nostru penitenciar.

Trbuie să mai notăm că pedepșa la munca silnică, fie pe viață, fie pe timp mărginit, atrage după dânsa degradarea civică a condamnatului și pierderea dreptului de ași administra averea.

A treia treaptă a pedepselor criminale este reclusia, care nu este de cât o închisore pentru crime și unde condamnații sunt întrebuințați la lucrări determinate în mod obligator. Ea atrage degradarea civică și pierderea dreptului de ași administra averea.

Detenția este o pedepșă destinată a reprima crimele politice. Ea trebuie să se efectueze într'una din monastirile ce se vor determina anume prin regulamente de administrație publică.

Noi nu am avut nici un condamnat pentru crime politice, afară de aceia cari cu ocazia politice au comis crime ordinare, și de aceea se vede că nu s'a determinat încă nici local care să fie întrebuințat pentru această pedepșă. Legea noastră penală declară că asemenea condamnați nu vor fi supuși la nici o muncă și nici o degradare nu i atinge, de unde rezultă că pedepsele politice la noi nu sunt infamante.

Legiuitorii altor State au prevădut, pentru crimele politice, deportarea, pedepșă care este mai aspră de cât detenția, în acest sens că este un exil, mai mult sau puțin riguros, după împrejurări, dar care asemenea nu atrage infamia.

Degradarea civică este o pedepșă infamantă care consistă în pierderea drepturilor politice și a celor mai multe drepturi publice specificate în cod.

Această pedepșă, care degradă pe condamnați în opinia publică și adesea în ochii lor chiar, este foarte aspră pentru tot individul susceptibil de rușine și de căință, dar este neînsemnată pentru aceia a cărora educație sau contact social a depravat într'ensii orice sentimente nobile; de aceea, când degradarea civică se pronunță ca pedepșă principală, judecătorul are facultatea a condamna pe criminal și la închisore corecțională, care nu poate trece peste două ani.

Delictelor, după codul nostru, se pedep-

sesc cu închisore corecțională, care atrage, în câte-va casuri determinate, interdicerea unora din drepturile politice, civile sau de familie, și cu amendă.

În fine, contravențiile se pedepsesc cu închisore polițienescă și cu amendă.

În ceea-ce privește închisorea corecțională trebuie să mărturisim asemenea că ea nu corespunde exigențelor codului nostru, care prevede aplicarea la lucru, dupe apținutudinea și alegerea delicvenților, și separarea condamnaților dupe categoria infracțiilor comise.

Inchisorii polițienesci speciale nu există. Nu există asemenea închisorii preventive. Acestea sunt lacune însemnate și regretabile în organizarea sistemului nostru penitenciar.

* * *

Se știe că în anul 1864, legislatoriul nostru a adoptat legile franceze și le-a pus, pe cât a putut, în concordanță cu obiceiurile și trebuințele noastre. Este încontestabil că sistemul nostru penal a făcut atunci un progres însemnat, nu numai în teorie, dar și în practică. Cu această ocazie s'a abolit în drept pedeșa cu moarte, care, dupe cum am spus, nu se aplică în fapt; s'a desființat asemenea bătea care dupe codul anterior consista în 50 până la 100 nuele pentru crime și 25—50 nuele pentru delictе.

În anul 1874, codul nostru penal a fost supus la o nouă revizuire și s'a introdus în el modificări însemnate. Aceste modificări consistă în corecționalizarea mai multor crime și în mai multe dispoziții relative la delictеle de presă.

În legea militară s'a făcut asemenea modificări în anii 1873 și 1881. În această privință o singură observație este de făcut: legile franceze și belgiane, cari serviseră de normă codului nostru penal militar, defereau tribunalelor militare faptele comise de militari sau persoanele atașate la armată, atunci, numai, când era vorba de disciplină, adică de înfrângerea datoriei militare, sau când se comiteau delictе între militari petrecute în casarmе sau în activitate de serviciu. Pentru toate cele-lalte crime, delictе și contravenții, ce nu intrau în aceste categorii, militarii erau dar traduși înaintea justiției civile ordinare care îi judecă dupe legile comune. În urma ultimei modificări a codului penal militar, excepția a devenit regulă și militarii se judecă de tribunalele militare, dupe codul militar, în toate circumstanțele, afară de cazul în care are complicită sau coautorii civili, cari îi atrag înaintea tribunalelor ordinare. Aceste dispoziții legislative sunt un pas înapoi în mersul progresiv al civilisării, pentru că ori-ce individ, înainte de a fi militar, este cetățen și nu trebuie să fie distras de la judecătoria săi naturală de cât în casurile justificate prin calitatea sa excepțională.

* * *

Nu este indispensabil să intrăm în a-

mănunte mai dezvoltate, pentru că expunerea ce am făcut înaintea D-v. dovedește în destul cât suntem de departe de legislațiile vechi, cât de însemnat este progresul ce s'a realizat în legile penale și cât de mare a fost influența civilisării asupra principiilor dreptului penal.

O mulțime de fapte, cari altă dată cădea sub represia legilor penale, nu se mai pedepsesc: tot ce se raporta la forul interior al individului este respectat. Apoi, indulcirea penalității este simțitoare, atât în drept cât și în practică. Torturile au dispărut cu desăvârșire, atât ca penalitate, cât și ca mijloc de descoperirea faptelor recriminate. Acele pedepse infamante, cari consistau în înfierare, în expunere și în degradarea demnității omului, până în punctul de a l considera mort cetățenesc, s'au șters din codicele penale. Confiscarea averilor, care ajunsesse un mijloc de a sătura lăcomia tiranilor, nu se mai practică de mult timp.

Grație influenței civilisării, sistemul penal mai în totă Europa este în concordanță cu principiile științei; pedepsele sunt personale, morale și divisibile: acesta corespunde cu ideea principiului justiției; sunt apreciable, acesta acorde judecătorului facultatea de a modula pedeșa dupe personă și dupe gradul culpabilității sale; ele sunt ore-cum reparabile și remisibile: ceea-ce corespunde cu necesitatea de a îndrepta greșalele, de care este susceptibilă justiția omenescă; în fine, ele sunt exemplare, reformatore și asigurătoare, calități ce corespund cu principiul utilității generale.

Cu toate acestea, să nu ne înșelăm. Civilisarea n'a ajuns încă în apogeul său, și omenirea tinde neconținut la perfecție; de aceea știința lucrează pentru a descoperi principiile primordiale și nestrămutate ale binelui și ale răului, ale moralei adevărate pe care să se bazeze sistemul penal. Mai mult încă, chiar atunci când am crede că, sub raportul justiției, omenirea a ajuns la cea mai înaltă culme, mai este încă o problemă de rezolvat, pentru a ajunge sau a nu depăși scopul penalității. Această problemă consistă în cunoștința faptelor sociale și a exigențelor politice ale fiecărei societăți, pentru care se creează dreptul pozitiv penal, precum și a naturii omenesci, a sensibilității sale fizice și morale, în fie-care circumstanță și la fie-care popor în parte.

Pentru a nu vorbi de cât de țera noastră, trebuie să recunoștem că sistemul nostru penal, ca să corespundă cu principiile justitului și utilului, nu are trebuință de multe modificări; cu toate acestea, în starea politică și socială în care ne aflăm, acele modificări sunt foarte simțite și o nouă revizuire ar fi eminentă.

Acesta însă nu este destul; pentru ca legile penale să potă produce un efect salutar, la noi mai cu sémă, unde închisorea este pedeșa principală, trebuie ca sistemul penitenciar, precum am mai șis, să

corespundă cu scopul legilor penale și cine nu știe că închisorile în țera la noi trebuiesc reformate cu desăvârșire.

Noi nu facem de cât a indica aceste trebuințe și lăsăm altora onorea a le specifica în detaliu. Aceste amănunte es din domeniul teoriei pentru a intra în acela al aplicării; dar, la ce ar servi teoriile, dacă aplicarea lor este vicioasă și conduce la rezultate cu totul opuse? Am convingerea fermă că toate aceste trebuințe se vor împlini în curând, pentru că progresul luminei și dezvoltarea civilisării, care atrage dupe sine progresul tutulor științelor, ne împinge fără voia noastră la aplicarea lor serioasă și imediată.

DEPEȘI TELEGRAFICE

(Serviciul privat al *Monitorului*)

Paris, 7 Octombре—Mórtea Sultanului din Maroc pârënd apropiată, Englitera a propus Puterilor a trimite corăbiu la Maroc pentru a protege pe-naționali lor.

Paris, 7 Octombре—Comitele de Münster a reînouit D-lui Flourens viile regretе ale Germaniei pentru incidentul de la graniță și a remis 50.000 mărci pentru familia Brignon.

Paris, 7 Octombре—Înțelegerea e deplină între Franția și Spania în privința eventualităților ce ar putea să se ivescă în Maroc.

Viena, 7 Octombре — O scrisore din Paris adresată *Corespondenței politice* ar felicita pe Rusia, dacă scirea este întemeiată că D. de Giers ar fi insinuat proiectul de a întruni o conferință; căci o conferință pare mijlocul cel mai propriu pentru a rezolva cestiunea bulgărescă.

Roma, 7 Octombре—*Il Popolo romano* face urări pentru ca Italia, Austria, Germania și Englitera să se unescă pentru a menține statu-quo actual în Mediterana, în fața cestiunii Marocului.

Pare că întrevorbirile au început între Puterile acestea.

Roma, 7 Octombре — *Riforma* vorbind de întrevederea redactorului diarului *Frankfurter Zeitung* cu D. Crispi, șice că acesta s'a mărginit să repete ceea-ce declarase deja, adică că nu era vorba de Vatican, care nu pote să fie subiectul unei discuțiuni internaționale.

Versiunea diarului *Frankfurter Zeitung* nu e deci conformă cu adevărul.

Viena, 8 Octombре—O depeșă primită de *Noua Presă Liberă* menționează o informațiune a *Gazetei de Moscova* șicând că ultima notă adresată de Pórtă la Petersburg exprimă dorința pncipelui de Bismarck care propune să se numescă un locotenent rus autonom, căruia s'ar alătura un consiliar otoman.

Nota Porței, întemeindu-se pe sfatul dat de principele de Bismarck, invită pe Rusia să accepte această propunere și să declare în același timp că numai pote fi nemulțumită.

Paris, 8 Octombре—Generalul Caffare,

sub-șef de stat-major la ministerul de resbel, a fost revocat și arestat pentru trafic de decorațiuni. Această afacere pricinuesce un mare scandal. (Havas.)

Ministerul afacerilor străine a primit, prin intermediul Legațiunii regale din Roma, suma de 300 lei, oferită de D. marchis Durazzo-Pallavicini, consulul general al României la Genova, pentru victimele

incendiului din Botoșani. Acești bani au fost transmiși locului competente.

DIVERSE

În noaptea de 15 spre 16 Septembrie curent, s'au aprins și ara două șuri de pae de secară ale D-lui Moise Goldimberg, din comuna Măscurei, județul Tutova, cauzându-i o pagubă de 500 lei.

Din cercetările făcute până acum nu s'a putut descoperi autorii punerii aceluși foc, dar s'au luat măsuri.

—x—

În ziua de 19 ale curenteii, copilei Frusina, fiica locuitorului Gheorghe Gheorghescu, din comuna Călărași-Vechi, județul Ialomița, i s'au aprins hainele de la focul din vatră, și, până la sosirea mamei sale, a ars așa de rău în cât a și încetat din viață, a doua zi, la 20 ale curenteii.

INSTITUTUL METEOROLOGIC AL ROMÂNIEI

BULETIN ATMOSFERIC

OBSERVAȚIUNI: De la 25 Septem. (7 Octom.) 1887, orele 8 a. m.										In 24 ore			De la 24 Sept. (6 Octom.) 8 ore seară					OBSERVAȚIUNI
STAȚIUNI	Barometru redus la 0° și la nivelul mării		Temperatura aerului		Umefala %	Vântul		Starea Cerului	Plouă sau zăpadă	Temper. extr.		Barometru red. la 0° și nivelul mării	Temper.	Vântul		Starea Cerului		
	Observ.	Variaț.	Observ.	Variaț.		Direcția	Tăria			Max.	Min.			Direcția	Tăria			
T-Severin.	762.1	- 1.9	10.8	- 1.4	90	NE	1	acop.	2	15	10	763.7	12.6	NE	2	acop.	Starea mării lină.	
Balota.																		
Craiova.	762.7	- 2.6	9.8	+ 0.2	94	—	—	plouios	—	15	9	764.2	10.8	NNE	1	plouios		
Slatina.	762.0	- 2.9	9.8	- 0.2	95	W	2	acop.	—	14	5	764.3	9.0	NE	4	"		
Giurgiu.	761.9	- 1.8	10.8	+ 0.8	92	SW	1	"	—	15	10	765.7	11.4	NE	4	acop.		
Constanța.	762.0	- 2.3	13.8	+ 5.7	92	S	3	noros	—	15	7	765.9	12.2	NE	1	senin		
Sulina.	762.9	- 2.5	12.8	+ 6.6	86	S	1	plouios	1	12	3	766.0	7.2	—	—	f. senin		
Galați.	761.6	- 4.3	10.2	+ 3.0	96	ESE	2	acop.	—	15	6	765.1	9.7	E	4	noros		
Brăila.	760.9	- 4.2	11.0	+ 4.8	90	NE	2	"	3	15	6	764.2	10.2	W	2	p.noros		
Sinaia.	761.9	- 2.8	13.0	- 2.0	96	—	—	plouios	—	9	3	763.8	6.0	S	4	acop.		
Călărași.	760.3	- 4.6	12.6	+ 4.0	96	SE	1	acop.	1	15	8	763.3	10.4	—	—	f. senin		
Călimănești.	761.4	- 3.6	10.6	- 0.6	86	—	—	noros	—	14	8	764.0	9.2	NW	2	p.noros		
Bacău.																		
Iasi.																		
De la 26 Sept. (8 Oct.) 1887, orele 8 dimineața										De la 25 Sept. (7 Oct.) 1887, orele 8 dimineața					Barometru staționar.			
București.	760.8	- 0.7	11.5	+ 2.3	98	—	—	p.noros	2	18	10	760.3	10.8	—	—	p.noros	Director, St. H. HEPITES.	

BULETIN METEOROLOGIC DIN JUDEȚE

In dimineața de 26 Septembrie (8 Octombrie) 1887

Adjud.	Senin	7+R.	Fălciu.	Variabil, păclă	6+R.	Piatra.	Variabil	8+R.
Alexandria.	Ploue, nor.	12+	Folticeni.	Ploue, senin	6+	Pitești.	Nor, ploue măruntă	18+
Baia-de-Aramă.	Ploue, frumos	12+	Ferbinți.	Variabil, nor	8+	Pina-Petri.	Ploue	16+
Babadag.	Cetă	8+	Filiași.	Ploue măruntă, cetă	10+	Pleșcoiu.	Variabil, nor	7+
Bacău.	Variabil, păclă	8+	Filipești.	Senin	7+	Ploesti.	Ploue, nor	9+
Balaciu.	Variabil, ploue	12+	Focșani.	Nor	9+	Podu-Turcul.	Puțină ploue, nor	8+
Balta-Albă.	—	—	Găești.	Senin, nor	9+	Predeal.	Senin	4+
Bechet.	Ploue, nor	9+	Gorgova.	Cetă	9+	Rădăuți.	Variabil, senin	7+
Berlad.	Variabil, senin	8+	Hârlău.	Nor	8+	Râmnic-Sărat.	Nor	9+
Bistrița.	Senin	9+	Hârșova.	Ploue, nor	12+	Râmnic-Vâlcea.	Variabil, nor, cetă	8+
Botoșani.	Nor	7+	Hertza.	Variabil, senin	10+	Râu-Vadului.	Nor	9+
Broscești.	—	—	Horez.	—	10+	Roși-de-Vede.	Ploue	12+
Budesci.	Ploue, nor	11+	Huși.	Variabil, păclă	7+	Salinele-Mari.	Nor	8+
Buhuși.	Variabil	8+	Isaccea.	Ploue, cetă	9+	Sasaut.	Cetă	7+
Burdajeni.	Variabil, nor	8+	Ivesci.	Puțină ploue, cetă	8+	Săveni.	Senin	8+
Buzău.	Variabil, nor, vânt	11+	Măcin.	Ploue, cetă	8+	Sinaia.	Nor, senin	5+
Calafat.	Nor	9+	Măgurele.	Puțină ploue, nor	12+	Slobozia.	Ploue, nor	11+
Călărași.	Variabil, ploue	12+	Mahmudie.	Ploue, nor	9+	Spineni.	Variabil	7+
Câmpina.	Puțină ploue, nor	6+	Mamornăța.	Variabil, senin	9+	Stefănești.	Variabil, nor	8+
Câmpul-Lung.	Senin	9+	Mangalia.	Ploue, marea agitată	—	Tecuci.	Puțină ploue cetă	7+
Căracul.	Ploue, nor	12+	Mărășesci.	Nor	7+	Tergoviscea.	Senin	9+
Ceatal.	Cetă	9+	Mărgineni.	Senin	12+	Tergu-Frumos.	Vânt, nor	6+
Cerna-Voda.	Ploue	11+	Medjidi.	Ploue, nor	10+	Tergu-Jiu.	Ploue, senin	8+
Cetate.	—	—	Mihăileni.	Nor	8+	Tergovoru.	Nor	10+
Chilia-Vechiă.	Ploue, nor	12+	Mizil.	—	10+	Tulcea.	Cetă	9+
Codăești.	Nor, vânt	7+	Moinești.	Variabil, senin	9+	Tândărei.	—	—
Corabia.	Ploue	12+	Neamtu.	Variabil, nor	9+	Urtați.	Nor	7+
Cozia.	Senin, cetă	7+	Novaci.	Variabil, senin	7+	Urziceni.	Puțină ploue, nor	9+
Curt-de-Arges.	Variabil, senin	8+	Obedeni.	Nor, senin	—	Valea-Căluger.	Nor	10+
Darabani.	Nor, vânt, senin	7+	Oena.	Variabil, nor	8+	Văleni.	—	—
Domnești.	Nor, variabil	15+	Odobesci.	Ploue	10+	Vashuii.	Nor, vânt	7+
Dorohoiu.	Senin, nor	9+	Oltenița.	—	11+	Verciorova.	Ploue măruntă, frumos	10+
Drăgășani.	Ploue torențială, nor	7+	Ostrov.	—	10+	Vulcan.	Ploue, senin	8+
Drăgănești.	Nor	12+	Panciu.	—	9+	Vidra.	Senin	18+
Drănceni.	Variabil, păclă	8+	Pășcani.	Nor	9+	Zătrene.	Senin, ploue	10+
Fetești.	—	—	Pătărlagele.	—	9+	Zimnicea.	Nor, ploue	11+

Raportul general asupra serviciului sanitar din județul Buzău, pe anul 1886, adresat direcțiunii generale a serviciului sanitar.

Domnule director,

Consiliul de igienă și salubritate publică al acestui județ, în conformitatea art. 28 din legea sanitară, în cursul anului 1886, trimestrul de Ianuarie, s'a ocupat de lucrări, în ordinea următoare:

În ședința de la 16 Ianuarie a fost expunerea rezultatului examenului depus de către dentistul Leiboviciu, înaintea unei comisiuni, compusă din 3 doctori, delegați de consiliul de igienă, și care rezultat fiind favorabil candidatului, s'a dat numitului autorizație de a practica mica chirurgie la acest județ, sub rezerva aprobării onor. consiliu sanitar superior, fiind constatată că la acest județ nu avem dentiști titulari.

Tot în această ședință D. președinte al consiliului dă citire petițiunii D-lui Iulius Cohn, care de asemenea solicită a depune examen de admitere ca dentist la acest județ, pentru care se numește o comisiune examinătoare.

S'a luat deciziunea consiliului ca, în consecința ordinului direcțiunii generale a serviciului sanitar No. 11.709 din 1885 și 220 din 1886, să se revizuiască toate farmaciile și drogheriele din județ, cari conțin medicamente compuse streine, neautorizate de consiliul sanitar superior și a se opri vânzarea lor.

Consiliul de igienă a luat cunoștință de dispozițiunile ordinului circular al consiliului sanitar superior, relativ la admiterea examenului de mică chirurgie, a sergenților și caporalilor sanitari, liberați din armată și cari, prin aptitudinea lor, sa potă deveni vaccinatori.

Se dă lectură ordinului onor. direcții sanitare No. 11.708 din 1885, prin care se pune obligațiune ca pe viitorime farmacistul care prepară, taxeză și expediază medicamentele să subscrie medicamentele semnând asemenea și în registru unde se copiază.

Trimestrul Aprilie

În ședința din 3 Maiu 1886, se discută și se admite terenul destinat pentru construirea unei fabrici de cărămidă, solicitat de D. G. Niculescu.

S'a examinat taxele pentru operațiunile de mică chirurgie, elaborate din anul 1876, și s'a modificat art. 2, 4 și 7, cari s'a aprobat de consiliul sanitar superior.

Consiliul a reamintit autorităților comunale de a executa cât mai urgent stărpirea apelor stagnante și a numai permite ca mortăciunile și murdărielesă se arunce pe străde, ori prin locuri virane, ale orașului.

Se dă lectură raportului general de lucrările serviciului medical al județului pe anul 1885 și se aprobă.

Trimestrul Iulie

În ședința din 29 Iulie, s'a deliberat asupra instrucțiunilor elaborate de doctorul Nicolaide și Angelescu, relativ la măsurile profilactice, contra variolei, care aprobându-se de consiliul de igienă, s'a decis a le înainta și onor. direcției generale a serviciului sanitar spre aprobare.

În ședința din 11 și 12 Septembrie 1886, consiliu a elaborat instrucții și măsuri pentru casurile de holeră, s'a luat dispoziții de desinfectare a tuturilor localurilor publice și particulare, asemenea măsuri s'a luat în ce privește curățitul stradelor și stărpirea apelor stagnante; s'a prevădut înființare de spitale provisorii, trăsuri și accesorie necesare pentru combaterea holerei în cazul de ivire.

În cursul acestui an consiliul de igienă și salubritate publică al acestui județ a ținut numai 5 ședințe; intradevăr, D-le director, numărul ședințelor nu corespunde cu obligațiunile prevădute de regulamentul serviciului sanitar, cu toate acestea în toate ocaziunile, când a fost convocat consiliu pentru chestiuni importante și grave, întrunirile s'a făcut cu cel mai mare scrupul. Ca cauze mai sunt, D-le director, de nu se pot ține ședințe regulate și absența D-lor membri, ocupați cu alte servicii și cari reclamă adesea ori mai multă urgență în executarea lor.

În expunerea raportului general de finele anului 1885, s'a arătat, D-le director, situațiunea geografică a acestui județ, tesaur de diferite mine și surse minerale ce posedă prin munți, producțiunile abundente de cereale, leguminose, vinacultura etc., s'a mai arătat că majoritatea populației chiar este plasată pe terenuri favorabile sănătăței; inconveniente însă cele mai rele ce predispun populația la diferite maladii contagioase și care pun piedică la dezvoltarea fizică și intelectuală sunt:

1. Alimentarea proastă și poturi prea îndelungate. Ar fi de dorit, D-le director, ca S-tul Sinod să modifice asprimea posturilor într-un mod mai rațional și mai potrivit cu vigoarea climatului țerei noastre, precum și cu munca excesivă pe care românul o îndeplinește;

2. Casele locuitorilor, în majoritate, nu intrunesc condițiunile igienice și de aceea autoritățile în drept ar trebui să pună totă stăruința de a se construi casele astfel, ca cea mai modestă să aibă precizat dimensiunea și lumina necesară;

3. Lipsa de plantațiuni în comunele rurale câmpene, de dorit este ca fie-care locuitor să planteze arbori înpregiurul locuințelor, a stărpi murdăriele din jurul casei și destina locuri izolate pentru diferite inundații ce zac continuă înpregiurul locuinței;

4. Lipsa de instrucțiune în care să găsesse majoritatea populației, și ca consecință indiferența în ce privește sentimentul de conservățiune individuală. Spre a

se ameliora această deplorabilă stare, trebuie depusă cea mai mare stăruință de a propaga instrucțiunea în masa poporului, în care instrucțiune să se cuprindă elementele principale de igienă.

Pe fie-care an în expunerea raportului general de lucrările consiliului de igienă și salubritate publică al acestui județ, s'a cerut mai multe ameliorări, ca de exemplu: depărtarea din oraș a fabricilor de săpunărie, lumânări, tăbăcării, boiangerii, fabricarea rachiului prin centrul satelor, facearea unui abatoriu sistematic și modul de conservare a cărnurilor; dar nu s'a vădut îndeplinindu-se până acum dorința consiliului.

S'a mai cerut încă ameliorări în ce privește localurile publice, ca de exemplu: școlile, spitalele, casarmele, grajdurile ect. și prea puțin sunt ameliorate.

Causele și ameliorările ce avusei onore a indica în resumatul acestui raport fiind cunoscute, D-le director, și de D-văstră, am cređut de prisos a mai face alte teorii, de cât a mă limita asupra serviciului medical al județului, și a diferitelor maladii și operațiuni ce a preîntâmpinat personalul medical în cursul anului expirat 1886.

Serviciul medical

Personalul medical al județului s'a menținut anul acesta tot în condițiunile anului trecut, cu adăogire numai încă de o moșe, reducându-se salariu de la cele-alte, asemenea pentru serviciu orașului de reședință s'a mai adăogit un vaccinator. Pentru postul de medic al urbei Mizil s'a prevădut salariu de 300 lei mensual în loc de 200.

Pentru spitalul județului s'a alocat în budget banii din cari să se facă reparațiuni radicale, a se construi local de băi și latrină, asemenea lengerii noi, instrumente cari deja s'a și confecționat.

Consiliul județian, în unire cu consiliu comunal, în ședința ordinară budgetară, a votat în principiu unificarea spitalului județian cu spitalul comunal spre a se construi un edificiu în condițiuni igienice, încăpător pentru 60 paturi, și înzestrat cu toate accesorie necesarii și personal.

Personalul medical al județului, în cursul anului expirat, pe lângă serviciile ordinare și combaterea diverselor maladii; s'a preocupat cu multă îngrijire și ostenelă în combaterea epidemiilor de variolă, scarlatină, rușeolă și angină-difterică, maladii cari au afectat populația mai mult de jumătate din comunele județului; numărul pacienților și localităților unde a bătuit bolele s'a indicat în anexatul tablou sinoptic, în care se constată timpul și durata fie-cărei maladii.

În anul expirat, D-le director, guvernul central pentru combaterea pelagrei și a maladiilor syphilitice, a trimis la acest județ, ambulanțe militare și medici în timp de 45 zile, cât a staționat la gara Monteor; dupe statistica ce ni s'a comunicat de serviciul acelor ambulanțe, s'a

tratat un număr de 1.530 pacienți, însă din acest număr de pacienți numai a treia parte a fost cu simptome de pelagră și syphilis, restul celor alți bolnavi de diverse maladii febrile și casuri chirurgicale.

S'a observat însă că timpul destinat numai de 45 zile, pentru funcționarea ambulanțelor într'un județ, este foarte minim; de ore-ce pelagra și syphilisul spre a putea fi combătut reclamă un timp mai îndelungat; suntem dar de opinie că onor. ministru, pentru viitorime, să procedă ca serviciu ambulanțelor să fie staționat vera cel puțin 3 luni în fie-care județ.

Domnule director,

Episcopia de Buzău dispune de un local foarte încăpător și care de mulți ani stă închis și fără să profite nimeni de acest local. *Monitorul oficial* No. 232 din 24 Ianuarie anul expirat 1885, în prima pagină, să observă că Corpurile Legiuitoare, prin intervenirea D-lui ministru de interne, publică sacționarea regulamentului de administrație al ospiciilor de infirmii, cu prevedere că aceste institute de bine-faceri ce se vor întreține cu spesele guvernului, să se instaleze chiar de la promulgarea legii în județele unde dispune de localuri, la acest județ s'ar putea, D-le director, înființa asemenea ospiciu, numai în cazul dacă autoritățile județului ar stărui cu mai multă insistență spre a se da această favoare județului Buzău în interesul multor infirmii și nenorociți cari n'au nici un sprijin.

Stabilimente balneare și hidro-therapeutice

Stabilimentele de felul acesta la acest județ, avem, precum s'a mai arătat, unul la reședința județului, întreținut cu spesele societății Israelite, unul la Bâsca, proprietatea D-lui Ștefan Borănescu și unul la Boboci, creat în anul acesta, conține surse minerale cu sulfu, ferru și sodă.

Județul mai posedă un număr de surse minerale abundente sulfuröse, feruginöse, sodă și chiar iodu și bron, însă fără nici o instalație, localitățile acestor surse sunt Vispesi, Fundu-Sărăței, S-tul Gheorghe, Nifon, Lopătari, Brăesci și Gura-Dimieni.

Consiliul general al județului, pentru anul viitor 1887, a prevădut în buget lei 1.200 pentru medicamente gratuite bolnavilor fără mișloc; vaccin animal și medicamente pentru farmaciile ambulante ale personalului medical.

Lei 8.500 pentru întreținerea bolnavilor din spitalul județului, cu medicamente, hrană, cumpărătoare de instrumente, lingeri, lemne pentru foc, eclerat, etc.

Lei 6.900 pentru reparația spitalului, construcțiunea unei camere de băi și a unei latrine.

Lei 120 pentru spese de cancelarie a serviciului medical.

Verificarea morților

Morțile verificate în comunele rurale

se fac de primarii comunelor, cu excepție numai casurile de medicină legală, se fac de D-nii medici, în asistența D-lui procuror sau a D-lor sub-prefecți, asemenea și casurile epidemice; iar la comunele urbane s'a verificat de D-nii medici în modul următor:

D. medic al urbei Buzău a verificat 793 decese, din cari 433 de sex masculin și 360 de sex feminin, între decesele de la această comună au fost 40 israeliți și restul creștini.

Medicul urbei Mizil a verificat 199 morți, din cari 97 de sex masculin și 102 de sex feminin, israeliți nici unul.

Tabloul sinoptic de mișcarea bolnavilor din spitalele județului Buzău pe anul 1886

No. curent	NUMIREA SPITALELOR	Aflași la 1 Ianuarie 1886	Intrași în cursul anului	Însănătoșiți	Ameliorași	Ne însănătoșiți	Morți	Rămăși la finele anului	Numărul zilelor de căutare
1	Spitalul Nifon	13	521	417	79	15	13	10	6.843
2	" Gârlași	10	208	202	1	—	7	8	3.244
3	" Buzău	13	282	237	15	9	25	9	4.005
4	" Mizil	1	49	42	3	1	3	1	647
5	" Județului	12	422	383	55	7	18	20	5.352
	Total	49	1.482	1.232	153	32	66	48	20.091

Operațiuni importante

În cursul anului s'a făcut trei amputațiuni, una la spitalul județului, terțul superior al gambei drepte, una la spitalul Gârlași, idem gamba stângă și una la spitalul rural Nifon, terțul inferior al gambei drepte.

Patru operațiuni de cataract la spital județului prin incisiu și depresia cristalinei din cari la unul s'a făcut extracțiunea cristalinei.

O extirpare tumor canceros voluminosă, în regiunea maxilei inferioară dreaptă, la spitalul Nifon.

Extirparea unei tumori lipomătöse, de mărirea și greutatea unui kilogram, în regiunea scapulo humerală dreaptă, la spitalul Nifon.

Transilatomia la o femeie din comuna Pogonele cu hypertrophia amygdalelor.

Consolidarea prin prima intenție la un copil de sex feminin din comuna Meteleu născut cu labium leporinum.

La trei individe s'a extras corpuri străine de monedă din axofag.

Spitalul urbei Buzău

Un cas de amputație falangelor mânei stângi.

Serviciul spitalelor

La acest județ se întrețin 82 paturi plasate în 5 spitale, din cari 20 paturi se întrețin cu fondurile casei județului, 15 paturi cu din fondurile comunei Buzău, 5 paturi comuna Mizil, 10 paturi cu fondurile donatoarei păhărnicea Maria Minulescu, administrate de părintele episcop de Buzău, ca epitrop testamentar, și 32 paturi spitalul rural Nifon, întreținute cu fondurile guvernului.

Personalul medical al acestor spitale, în cursul anului expirat 1886, a tratat un număr de 1.531 bolnavi, clasificați precum se arată în tabloul de mai jos:

Luxația scapulo-humerală s'a redus la 4 bolnavi.

Luxația maxilarului inferior s'a redus la 5 bolnavi.

Medicul urbei Buzău a extras cu forcepsul trei copii cu bun succes atât pentru copii cât și pentru mamele lor; a făcut trei versiuni podalice prin care s'a extras un copil viu și două morți, mamele lor s'au însănătoșit câte trele.

Spitalul Gârlași

La un pacient cu ascit s'a făcut nouă paracentese, în intervale fie-care operație de la 15—20 zile, s'a extras la fie-care operație de la 20—25 kilograme lichid.

Extirparea unei tumori lipomătöse de mărirea a 500 grame în regiunea dorsală dreaptă.

Duoe operațiuni de cataract prin incisiu și depresia cristalinei.

Un Kyst sebaciului asupra pleopei inferioare de mărirea unei nucii, extras cu bun succes.

Un cas de fractură complicată a gambei cu denudația părților moi, vindecare perfectă prin aplicarea de pasament și aparat cu ghips.

Deschiderea unui absces voluminos al ficatului.

Tabloù de ajutorul medical gratuit dat morboșilor în anul 1886

NUMIREA AUTORITĂȚILOR MEDICALE	BOLNAVI CĂUTAȚI					Numărul ordonanțelor gratuite	Bolnavi dupe protecțiunii		Numărul total al bolnavilor
	La domiciliul lor		La dispensă				Români	Streini	
	De medici com. urbane	De medici plășilor	De comunele urbane	Plășilor	Spitalicesei				
Medic primar	281	—	—	—	33	314	288	26	314
Urbea Buzëu	550	—	438	—	1.091	2.079	2.024	55	2.079
„ Mizil	264	—	5	7	50	326	320	6	326
Plasa Tohani	—	1.022	—	—	—	558	1.022	—	1.022
„ Câmpul-Sărata	—	286	—	398	—	—	590	94	684
„ Buzëu	—	160	—	225	—	—	365	20	385
„ Slănic-Pârscoy	—	1.034	—	27	—	321	1.049	12	1.061
Total	1.095	2.502	443	657	1.174	3.598	5.658	213	5.871

Tabloù de mișcarea vaccinațiilor și revaccinațiilor în 1886

NUMIREA LUNELOR	VACCINAȚI CU SUCCES				TOTAL	REVACCINAȚI CU SUCCES				TOTAL
	De la 0—12 ani		De la 12 ani în sus			De la 0—12 ani		De la 12 ani în sus		
	Bărbați	Femei	Bărbați	Femei		Bărbați	Femei	Bărbați	Femei	
Ianuarie	73	41	—	—	114	115	35	—	—	150
Februarie	201	103	—	—	304	133	23	—	—	156
Martie	264	90	25	—	379	186	37	—	—	223
Aprilie	208	205	—	—	413	41	44	—	—	85
Mai	586	572	—	—	1.154	101	76	—	—	177
Iunie	446	408	115	—	969	118	50	—	—	168
Iulie	469	460	—	—	929	50	70	—	—	120
August	556	459	—	—	1.015	99	62	—	—	161
Septembrie	414	398	—	—	812	65	45	—	—	110
Octombrie	202	146	—	—	348	103	21	—	—	124
Noembrie	289	247	—	—	536	108	83	—	—	191
Decembrie	482	394	—	—	876	47	20	—	—	67
Total	4.186	3.523	140	—	7.849	1.166	566	—	—	1.732

Tabloù de mișcarea epidemiilor în cursul anului 1886

NUMIREA COMUNELOR	NUMIREA BOALELOR EPIDEMICE	DURATA EPIDEMIEI		Imbolnăviți în anul 1886		TOTAL		Morți		Insănătoșiți		Rămăși la 31 Decembrie 1886	
		Data începerii	Data încetării	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.
		Glodeanu-Sărat	Variola	2 Ianuarie	11 Februarie	5	5	5	5	1	1	4	4
Breaza	Febre eruptive	22	21	6	6	6	6	3	2	4	4	—	—
Idem	Variola	31	28	1	3	1	3	—	2	1	1	—	—
Idem	Scarlatina	1	22	4	2	4	2	1	1	3	1	—	—
Tohani	Variola	1 Februarie	22 Martie	6	5	6	5	1	1	5	4	—	—
Idem	Scarlatina	1	1	2	1	2	1	1	1	1	1	—	—
Idem	Morbile	1	1	4	2	4	2	—	4	2	—	—	—
Mlajetu	Rugeola	17 Martie	14 Aprilie	9	3	9	3	2	—	7	3	—	—
Găgeni-Vintileanca	Variola	8	8	2	2	2	2	1	1	1	1	—	—
Amaru	„	6 Iunie	6 Iunie	20	18	20	18	3	4	17	14	—	—
Gura-Demieni	„	17 Maiu	17 Maiu	4	3	4	3	—	4	3	—	—	—
Măgura	„	1 Maiu	21	8	8	8	8	1	—	7	8	—	—
Breaza	„	23 Aprilie	1 Iulie	23	23	23	23	8	9	15	14	—	—
Brădeanu	„	19	21 Iunie	26	24	26	24	6	7	20	17	—	—
Glodeanu-Sărat	„	5 Maiu	17	14	10	14	10	6	4	8	6	—	—

(Supliment)

NUMIREA COMUNELOR	NUMIREA BOALELOR EPIDEMICE	DURATA EPIDEMIEI		Imbolnăviți în anul 1886		TOTAL		Morți		Insănătoșiți		Rămăși la 31 Dec embrie 1886					
		Data începerii	Data încetării														
		B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.						
Maxenul	Variola	28	Mai	20	Iunie	2	—	2	—	—	—	2	—	—			
Pogoanele	"	29	"	25	"	2	—	2	—	—	—	2	—	—			
Tisău	Scarlatina	25	"	20	"	2	1	2	1	—	—	2	1	—			
Smeeni	Variola	27	"	20	"	3	2	3	2	—	—	3	2	—			
Glodeanu-Cărlig	"	12	"	27	Mai	1	1	1	1	—	—	1	1	—			
Glodeanu-Siliștea	"	12	"	2	"	2	3	2	3	—	—	2	3	—			
Odăile	"	12	"	12	Iunie	7	4	7	4	1	—	6	4	—			
Găgeni-Vintileanca	"	17	"	19	August	12	15	12	15	4	5	8	10	—			
Săgeata	"	10	"	24	Iunie	7	3	7	3	—	—	1	7	2			
Măgura	"	3	"	10	"	6	4	6	4	1	1	5	3	—			
Padina	"	7	"	18	Octombrie	96	79	96	79	14	16	82	63	—			
Lopătari	"	24	"	28	Iulie	6	13	6	13	3	6	3	7	—			
Mănesci	Angina-difterică	24	"	24	"	8	13	8	13	5	5	3	8	—			
Boldesci	Variola	27	"	1	August	3	2	3	2	1	—	2	2	—			
Buzău	Morbile	1	Iulie	27	Septembrie	17	11	17	11	4	3	13	8	—			
Idem	Variola	10	"	10	Urmăză	82	65	82	65	51	40	27	25	4			
Viperesci	Angina difterică	10	"	17	Iulie	2	1	2	1	2	1	—	—	—			
Mânzălesci	"	19	"	18	"	1	1	1	1	—	—	1	1	—			
Costesci	"	21	"	5	Octombrie	17	14	17	14	13	9	4	5	—			
Păltineni	"	22	"	15	Septembrie	8	11	8	11	3	6	5	5	—			
Cărpiniștea	Variola	4	August	26	August	2	1	2	1	1	1	—	—	—			
Zărnesci	Angina difterică	1	Septembrie	8	Octombrie	5	1	5	1	—	—	5	1	—			
Valea-Muscelu	Variola	7	"	13	"	6	2	6	2	—	—	6	2	—			
Scurtesci	Angina difterică	22	"	29	"	6	13	6	13	3	6	3	7	—			
Niculesci	Variola	24	Iulie	19	Iulie	3	5	3	5	—	—	1	3	4			
Păltineni	Angina difterică	30	Septembrie	14	Octombrie	1	3	1	3	—	—	1	1	2			
Niculesci	"	24	"	1	"	3	1	3	1	3	1	—	—	—			
Mizil	Variola	10	Octombrie	29	Decembrie	22	33	22	33	7	12	15	21	—			
Fințesci	"	15	"	18	"	7	6	7	6	4	2	3	4	—			
Mânzălesci	Angina difterică	10	"	16	"	9	7	9	7	4	4	5	3	—			
Beciu	"	11	Noembrie	16	"	6	8	6	8	4	6	2	2	—			
Gura-Teghi	"	19	"	28	"	11	12	11	12	5	4	6	8	—			
Gura-Sărați	Variola	12	"	Urmăză	25	22	25	25	7	4	13	14	5	4			
Meteleu	"	15	"	"	12	14	12	14	4	2	6	10	2	2			
Blăjeni	"	5	"	18	Decembrie	15	11	15	11	6	3	9	9	—			
Zilișteanca	"	5	"	"	14	10	14	10	4	2	10	8	—	—			
Jugureni	"	28	"	26	Decembrie	4	6	4	6	1	2	3	4	—			
Mănesci	Angina difterică	26	"	8	"	2	4	2	4	—	—	3	2	1			
Cernătesci	Variola	5	Decembrie	16	"	3	3	3	3	1	1	2	2	—			
				Total				574	520	574	520	189	180	374	335	11	6

Tabelă de femeile lehușe asistate de către moșele aflate în funcțiuni publice

NUMIREA AUTORITĂȚILOR	F A C E R I				FEMEI LEHUȘE		Totalul femeilor lehușe	COPII NĂSCUȚI				Totalul copiilor născuți și abortați	
	La termen		Premature până la greutatea de 220 gile	Aborturi până la gre- utatea de 108 gile	Insănătoșite	Morți		VII		MORȚI			
	Fiziologice	Patologice					Băieți	Fete	Băieți	Fete	Aborturi		
Buzău	131	16	3	10	160	—	160	74	53	15	9	12	161
Mizil	98	12	—	3	112	2	114	68	39	5	—	2	114
Pl. Câmpu	30	—	—	17	47	—	47	14	11	5	—	17	47
" Buzău	12	2	—	2	16	—	16	8	5	1	—	2	16
" Slănic-Pârscov	7	—	1	—	8	—	8	4	3	—	—	1	8
" Tohani-Sărata	10	25	—	2	35	2	37	15	18	3	1	4	41

Urbea Buzău	8	10	3	3	11	13	1	2	—	—	10	11
„ Mizil	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—
Total	9	10	3	3	12	13	1	2	—	—	11	11

Orașul Buzău	1	1	—	—	1	1	2	—	—	—	—	1	2
„ Mizil	4	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	4	—
Plasa Câmpului	13	11	2	2	15	13	1	—	—	—	—	14	13
„ Slănic-Pârscov	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Buzău	13	12	1	1	14	13	—	—	—	—	—	14	13
„ Sărata-Tohani	16	10	6	1	22	11	8	6	—	—	—	14	5
Total	47	34	9	5	56	39	9	6	—	—	—	47	33

Tabelă de surdo-muți

NUMIREA COMUNELOR	Aflați la 1 ^o Ianua- rie 1886		Adăogați în cursul anului 1886		TOTAL		Morți în 1886		Mutați din locali- tate în 1886		Rămăși la 31 De- cembrie 1886	
	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.
	Orașul Buzău	3	1	—	1	3	2	—	1	—	—	3
„ Mizil	1	1	—	—	1	1	—	—	—	—	1	1
Pl. Câmpului	12	2	—	—	12	2	—	—	—	—	12	2
„ Slănic-Pârscov	9	4	—	—	9	4	—	—	—	—	9	4
„ Buzău	53	25	—	3	53	28	—	—	—	—	53	28
„ Sărata-Tohani	19	10	7	3	26	13	6	4	1	—	20	9
Total	97	43	7	7	104	50	6	5	1	—	98	45

Tabelă de crețini

NUMIREA COMUNELOR	Aflați la 1 ^o Ianua- rie 1886		Adăogați în cursul anului 1886		TOTAL		Morți în 1886		Mutați din locali- tate în 1886		Rămăși la 31 De- cembrie 1886	
	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.	B.	F.
	Orașul Buzău	5	—	—	2	5	2	—	1	—	—	4
„ Mizil	2	1	2	1	4	2	—	—	—	—	4	2
Pl. Câmpului	2	1	—	—	2	1	1	—	—	—	1	1
„ Slănic-Pârscov	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Buzău	22	12	—	—	22	12	1	—	—	—	21	12
„ Sărata-Tohani	4	1	2	2	6	3	2	—	—	—	4	3
Total	35	15	4	5	39	20	4	1	—	—	34	19

Buzău	12	5	17	3	14	16	1	16	40	1621	6	3	5	3	2	—
Mizil	2	1	3	—	3	—	3	12	—	3	—	1	2	—	—	—
Total . . .	14	6	20	3	17	16	4	28	40	1624	6	4	7	3	2	—

Tablou de numărul vitelor tăcute și consumate la abatoriu pe anul 1886 din județul Buzău

Respinsse ca slabe de tăiere în cursul anului 1886				Respinsse ca bolnave dupe tăiere în cursul anului 1886					Sama totală				Numărul vitelor tăcute la abatoriu în cursul lunii Decembre				Numărul vitelor tăcute la abatoriu în cursul anului până la 1 Decembre				Suma totală a vitelor tăcute				OBSERVAȚIUNE
Boi	Vaci	Vițel	Bivolii	Boi	Vaci	Vițel	Bivolii	Râmât.	Boi	Vaci	Vițel	Bivolii	Boi	Vaci	Vițel	Bivolii	Boi	Vaci	Vițel	Bivolii	Boi	Vaci	Vițel	Bivolii	
14	24	1	—	10	15	—	—	15	24	39	1	15	63	206	3	8	991	2.142		249	10	1.054	2.348	252	

Tablou de numărul născuților, căsătoriților și morților dupe sex pe anul 1886 din județul Buzău

NUMIREA PLĂȘILOR și COMUNELOR URBANE	Născuți		Căsătoriți		Morți		OBSERVAȚIUNE
	B.	F.	B.	F.	B.	F.	
Urbea Buzău	341	366	52	52	426	367	Populațiunea întregă a județului este de 170.000 locuitori, plasați în 350 cătune ce formează 109 comune, divizate în patru arondismente din care două de munte și două de câmp; biserică 158; comune de reșe lință se compune din 19.000 suflete.
„ Mizil	123	134	15	15	99	100	
Pl. Tohani-Sărata	1.215	1.081	398	398	843	781	
„ Slănic-Pârcov	892	826	221	221	686	569	
„ Buzău	590	586	219	219	477	444	
„ Câmpu	793	710	238	238	705	661	
Total	3.924	3.673	1.143	1.143	3.236	2.922	
	7.597		2.286		6.158		

Tabloă de mișcarea epizootiilor pe anul 1886

NŪMIREA COMUNELOR	Numirea bolii	Durata		Bolnăvite în cursul anului		Total		Môrte		Însănătoșite	
		Data începerii	Data încetării	Bovine	Equine	Bovine	Equine	Bovine	Equine	Bovine	Equine
Cioranca	Gastro-Enteronephrită	Maiu	Iunie	52	—	52	—	19	—	33	—
Căldăresci	Scabies	14	1	—	11	—	11	—	1	—	10
	Total	—	—	52	11	52	11	19	1	33	10

Vice-președinte, Dr. Nicolaid.

ANUNTIURI MINISTERIALE

MINISTERUL DE INTERNE

Direcția generală a telegrafelor și postelor

Nepresintându-se concurenți la licitația ținută în ziua de 17 (29) Septembrie, pentru vânzarea a 2.660 stâlpi vechi de telegraf și anume :

184 aflați pe linia telegrafică Măgurele-Caracal, între Islaz-Isbiceni ;

740 aflați pe linia telegrafică Măgurele-Caracal, între Caracal-Isbiceni ;

540 aflați pe linia telegrafică Caracal-Slatina, între Caracal-Corneș ;

322 aflați pe linia telegrafică Caracal-Corabia, între Caracal-Grădinele ;

248 aflați pe linia telegrafică Caracal-Corabia, între Corabia-Grădinele ;

149 aflați pe linia telegrafică Slatina-Caracal, între Slatina-Corneș ;

16 aflați pe linia telegrafică Slatina-Gura-Slatina ;

161 aflați pe linia telegrafică Slatina-Drăgășani, între Drăgășani-Corneș.

Se publică spre cunoștința generală că o nouă licitație se va ține pentru vânzarea acestor stâlpi, în total sau în parte, în ziua de 13 (25) Octombrie în pretoriile prefecturilor de Teleorman, Romanați, Olt, R.-Vâlcea și sub-prefecturilor din Corabia și Drăgășani.

No. 18.570. 8 1887, Septembrie 23.

— Prețul rezultat la licitația ținută în ziua de 21 Septembrie, nefiind satisfăcător, se publică o altă licitație pentru darea în antreprisă a transportului expediției și de călători de la Vaslui la Iași și vice-versa, cu condițiunile No. 11.508, publicate în *Monitorul oficial* No. 67 din 1887, și cu modificările din anunțul cu No. 17.367, inserat în *Monitorul* No. 124.

Licitatia se va ține în ziua de 12 (24) Octombrie 1887, atât la direcția generală a telegrafelor și postelor, cât și la prefecturile de Iași și Vaslui, și va fi cu oferte sigilate, cari se vor primi până la orele 4 post-meridiane precis, când se vor deschide.

Supra-oferte nu se primesc.

Concurenții vor avea cauțiunea provisorie de 1.400 lei, conform menționatelor condițiuni.

No. 18.774. 8 1887, Septembrie 2

Direcția generală a penitenciarelor

Pentru darea în antreprisă a hranei condamnaților sănătoși și bolnavi din penitenciarele Văcăresci și Plătăresci, din județul Ilfov, pe timp de un an, începător de la 1 Ianuarie 1888 până la 1 Ianuarie 1889, s'a disposat ca, în ziua de 24 Octombrie 1887, să se țină licitație publică, atât în cancelaria direcțiunei generale (locul ministerului de interne), cât și la prefectura județului Ilfov, conform următoarelor condițiuni :

Pentru sănătoși

Art. 1. Se va da în toate zilele de fiecare individ câte 950 grame mălaiu (fiind considerat ca de porumb nou) de la 1 Octombrie până la 1 Aprilie; iar de la 1 Aprilie până la 1 Octombrie câte 830 grame mălaiu de individ.

Art. 2. Se va da câte 130 grame fasole uscată, mazăre uscată, 315 grame cartofi în zilele de post, adică: Lunea, Mercurea, Vinerea și în toate posturile de peste an.

Art. 3. Se va da câte 190 grame carne de vacă în zilele de dulce și câte o dată pe lună miel, în lunile Aprilie și Maiu, de vită sănătoasă, calitate bună și prospătă, așa cum se întrebuintează în comerțul din localitate pentru indestularea publică.

Art. 4. Distribuirea lor se va face în modul următor: în zilele de dulce, Dumineca carne, Lunea cartofi, Marțea carne, Mercurea fasole, Joiă carne, Vinerea fasole sau mazăre, Sâmbăta carne; iar în posturi de trei ori pe săptămână fasole, de trei ori cartofi și o dată mazăre.

Art. 5. Câte jumătate varză acra, când căpătâna va fi mare, sau $\frac{3}{4}$ când va fi de m' dloc, să fie de bună calitate și obligatoriu o dată pe săptămână în posturile mari, Crăciun și Pasce, în cari zile însă nu se vor da alte legume.

Art. 6. Câte 50 grame cėpă de bună calitate în fie-care zi a anului.

Art. 7. Câte 30 grame sare, când nu se

va da varză acra; iar în cazul din urmă câte 15 grame.

Art. 8. Câte $1\frac{1}{2}$ gram ardei roșu și când va fi verde câte un fir de individ, în fie-care zi a anului.

Art. 9. Câte 64 kilogr. tărâte pe fiecare lună la 100 de indiviți, pentru a se face borș de către arestați, și care se vor preda la începutul fie-cărei luni.

Art. 10. Câte 190 grame pesce sărat în zilele hotărâte a se mânca pesce; iar în săptămâna brânzei, 5 zile, câte 190 grame brânză și 2 zile câte 190 grame pesce.

Art. 11. Dupe posturile cele mari, precum: Crăciun, Pasce și S-ta Maria se va da arestaților în săptămânele numite hart carne și Lunea; iar Mercurea și Vinerea post.

Art. 12. Câte 3 decilitri vin la Crăciun; iar la Pasce pe lângă vin și câte două ouă roșii de individ.

Pentru bolnavi

Art. 13. Hrana pentru arestații bolnavi se va da dupe prescripțiunile doctorului penitenciarului, în marginile instrucțiunilor ce sunt date de comitetul sanitar și al tratamentului ce se dă bolnavilor din spitalele civile.

Art. 14. În cas când alimentele ce se vor da, atât pentru arestații sănătoși, cât și cei bolnavi, nu vor fi de bună calitate, directorul penitenciarului este în drept a le respinge și antreprenorul va fi dator a da altele în loc; iar la din contra directorul le va cumpăra de ori-unde și cu ori-ce preț în comptul antreprenorului, și în asemenea cas de nu va fi mulțumit, poate apela la medic care va decide asupra reclamațiunei sale. Motivele respingerii însă a alimentelor se vor trece într-un proces-verbal sub-scris de director, revizuit și de medic, păstrându-se din acele articole probă, sub sigiliul directorului penitenciarului și al antreprenorului, ca, la cas când s'ar constata că respingerea nu a fost întemeiată, să potă fi despăgubit de costul lor.

Art. 15. Alimentele se vor da în primirea directorului de cu sėra pentru a doua zi, la pőrta penitenciarului, afară de carne, care se va preda dimineața la orele desemnate, în cantitățile și felul obiectelor prevădute mai sus, pe numele indiviților aflați la închisore și dupe bonul direcțiunei.

Art. 16. Antreprenorul este dator a avea în magazinele sale proprii, care vor fi în apropiere de penitenciar, aprovizionări de produse pentru o lună, iar mălaiul pentru 15 zile; căci în cas când se va revisui de director sau grefier acele magazii, la 15 ale fie-cărei luni, și nu se vor găsi aceste aprovizionări (afară de carne) făcute, se vor cumpăra în comptul antreprenorului fără curs de judecată.

Art. 17. Antreprenorul, în absența sa, este dator a lăsa un represintant al sėu, pe care l va face cunoscut formal directorului penitenciarului, ca ast-fel să fie

recunoscut la predarea alimentelor de hrană și în corespondență relativă la executarea contractului.

Art. 18. Baniî conveniți pentru această antreprisă se vor răspunde antreprenorului, de direcția generală a penitenciarelor, prin emitere de mandate, în 12 rânduri, adică la finele fie-cărei luni, în urma încredințării dată de directorul penitenciarului, des, re alimentele predate.

Art. 19. În cas de abatere de la datoriile acestor condițiuni, direcția generală este în drept a resilia contractul, a da din nou în antreprisă hrana, să a o preda în regie pe comptul antreprenorului, care va răspunde cu garanția și ori-ce avere a sa, fără curs de judecată și fără nici un drept de pretențiune întru acesta.

Art. 20. Garanția va fi 5 la sută provisorie și 10 la sută definitivă, calculată dupe numărul arestațiilor în ființă, înmulțit cu 365 zile ale anului, și acesta cu cifra coprinsă în ofertă.

Art. 21. Taxele de timbru și înregistrare vor privi pe antreprenor.

Sunt dar invitați amatorii ca, în arătata zi, orele 2 p. m., să se prezinte cu oferte și garanții în regulă spre a concura, conform legii comptabilităței generale a Statului.

No. 5.849. 1887, Septembrie 25.

Direcția generală a serviciului sanitar

D. decan al facultăței de medicină din Iași, prin adresa No. 301 din 1887, comunică că D. Nicolae Chrisocheșfal a susținut cu succes tesa de doctorat, precum se constată din prescriptul-verbal al juriului de promoțiune No. 263 din 4 Maiu 1887, și a obținut diploma de doctor în medicină de la universitatea din Iași.

Consiliul sanitar superior prin jurnalul No. 1.330 din 1887, aprobat de D. ministru, a acordat D-lui doctor Nicolae Chrisocheșfal dreptul de liberă practică a medicinei în țară.

Acosta se publică spre cunoscința generală.

No. 10.978. 1887, Septembrie 24.

Eforia spitalelor civile

Se publică spre cunoscința doritorilor că, pentru vânzarea de veci a imobilului numit cărciuma din dosul băilor de hidroterapie din orașul Sinaia, proprietate a casei spitalelor, împreună cu dependințele cu care a fost închiriată și locul arătat pe plan, se va ține licitație la eforie, București, strada Colței No. 38, în ziua de 20 Octombrie 1887, orele 10 a. m.

Plata sumei ce va rezulta la licitațiune, în cas de aprobare, se va răspunde o-dată, sau prin amortisment în termen de 10 ani.

Condițiunile și alte detalii relative la vânzare, se pot vedea de doritori mai înainte de ziua licitației în cancelaria eforiei.

No. 6.264. 1887, Septembrie 25.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNEI PUBLICE

Pentru ocuparea în mod provisoriu, conform legii, a catedrei de gimnastică și scrimă de la gimnasiul din Folticeni, ministerul, aușind pe consiliul permanent al instrucțiunei, publică concurs pe ziua de 15 Ianuarie 1888.

Concursul se va ține la Iași, în localul liceului național.

Programa concursului este publicată prin *Monitorul oficial* No. 34 din 14 Maiu 1885.

Inscrierile se fac la minister, cu cel puțin 8 zile înainte de termenul fixat pentru concurs.

No. 12.505. 5* 1887, Septembrie 10.

— Pentru ocuparea în mod provisoriu, conform legii, a catedrei de lucru de mână de la externatul secundar de fete din Iași, ministerul, aușind pe consiliul permanent de instrucțiune, publică concurs pe ziua de 20 Iunie 1888.

Concursul se va ține în București, în localul școlii profesionale de fete.

Condițiunile de admitere și programa materiilor sunt publicate prin *Monitorul oficial* No. 1 din 2 Aprilie 1885.

Inscrierile se fac la minister, cu cel puțin 8 zile înainte de termenul fixat pentru concurs.

No. 12.717. 7* 1887, Septembrie 12.

— Catedra de desen și caligrafie de la institutul pedagogic (școla centrală de fete) din Craiova, fiind numai suplinită, ministerul, aușind pe consiliul permanent al instrucțiunei, publică spre cunoscința generală că, la 20 Iunie 1888, se va ține concurs pentru ocuparea în mod provisoriu a acelei catedre, în localul școlii de bele-arte din București.

Condițiunile de admisibilitate la concurs și programa materiilor sunt publicate prin *Monitorul oficial* No. 250 din 6 Noembrie 1880.

Inscrierile se fac la minister, cu cel puțin 8 zile înainte de termenul fixat pentru concurs.

No. 12.207. 13* 1887, Septembrie 7.

— Devenind vacant postul de institutor de clasa I la școla No. 5 primară de băeți din culôrea Galbenă din București, ministerul aușind pe consiliul permanent al instrucțiunei, publică concurs pentru acea clasă pe ziua de 20 Iunie 1888, care se va ține în București.

No. 13.489. 1887, Septembrie 23.

MINISTERUL AGRICULTUREI, INDUSTRIEI, COMERCÍULUI ȘI DOMENIELOR

Cu ocazia incendiului întâmplat la acest minister, în nóptea de 2 Ianuarie 1887, între altele consumându-se și recipisa emi-

să de casieria Constanța, sub No. 6.560 din 13 Februarie 1886, sub care s'a consemnat de D. Emin Apti și alți 95 locuitori, amenda de lei 444, la care au fost condamnați pentru delict silvic, ministerul, conform art. 40 din regulamentul casei de depunerii, publică anularea ei.

No. 41.464. 1887, Septembrie 25.

— Se publică spre cunoscința generală că, la pădurea Statului Pribóia, din județul Muscel, exploatată în regie, se găsește o mare cantitate de dóge, funduri, parchete, șindrilă, etc., în toate dimensiunile cerute de comerciú.

Vânzarea se face cu prețurile minime publicate în *Monitorul oficial* No. 101 din anul curent.

Doritorii se vor adresa la șeful exploatarei acelei păduri.

No. 41.532. 1887, Septembrie 25.

— În ziua de 10 Octombrie 1887, se va ține concurs pentru ocuparea definitivă a funcțiunei de verificator de măsurii și greutateți din comuna Călărași.

Concursul se va ține la prefectura județului, înainte juriului și dupe condițiunile și programa inserată în *Monitorul oficial* No. 172 din 6 Noembrie 1886.

No. 41.482. 1887, Septembrie 25.

MINISTERUL DE FINANCE

Direcția comptabilităței generale

Rectificare

Prin tabloul de numerile obligațiunilor de Stat 5 la sută C. F. R. (Conversiunea Schuldverschreibungen), eșite la sortii, la tragerea din 20 August 1887, publicat în *Monitorul oficial* No. 112 din 22 August 1887, pagina 2,730, strecurându-se o e-róre;

Se face eunoscut că în loc de obligațiunea de 5.000 lei, cu No. 26.211—20 a eșit la sortii obligațiunea No. 29.211—20. No. 38.6201/1.393. 1887, Septembrie 25.

Casieria generală a județului Râmnicu-Sărat

În ziua de 1 Octombrie 1887 urmând a se ține licitație, în localul casieriei, de la orele 10 dimineața până la 5 p. m., pentru vânzarea averei notată mai jos, se chestrată D-lor arendași pentru neplata câștiurilor datorite din arendii de moși.

Productele se vind în starea în care se găsesc, fără nici un angagiament pentru Stat asupra calităților, având grija amatorii a se încredința de calitatea lor.

Cumpărătorii, în termen de 30 zile de la notificarea confirmării, vor ridica productele cumpărate, prin miđlócele lor; căci în cas contrariu garanția depusă se va incasa în folosul Statului și pentru deficitele ce vor rezulta se vor urmări în altă avere a lor.

Concurenții, pentru a fi admiși la licitație, urméză a depune mai întâiu o ga-

ranție de 5 la sută din valoarea aproximativă a averii pusă în vinzare.

Prețul cu care se va adjudeca, se va depune imediat pe suma chilelor, vitelor, etc., aflate în ființă, având grije a lua informațiunii din timp de felul lor, cantitatea și unde se găesc, spre a avea deplină cunoștință.

Casieria publică mai jos averea scosă în vinzare spre cunoștința amatorilor și a D-lor arendași debitorii, spre a fi față la vinzare.

I. Produsul ce va rezulta de la mașina închiriată D-lui Zibales, pentru treeratul produselor de pe moșia Boldu, de către D. Fotache Aninos, sechestrat pentru neplata restului câștiului I de 15 Aprilie 1887, a pescuitului Bălței-Albe, în sumă de lei 3.797, bani 89. Pentru acest rest din câștiu s'a mai sechestrat în al doilea rang, dupe casa creditului agricol local, locomobila împreună cu batoza de treerat, tot avere a numitului debitor.

II. 222 boi de jug, 122 vaci, 140 cai și 450 oi, avere a locuitorilor ce au cumpărat de la Stat moșia Sfóra-Bălțați și Orzănésca, sechestrata pentru neplata restului din rata I de 1 Aprilie 1887, în sumă de lei 2.941, bani 49.

III. 32 chile secară din recolta anului curent, avere a D-lui Răducanu Băescu, sechestrată pentru neplata câștiului III de 15 Iulie 1887 al moșiei Băheni, în sumă de lei 930.

IV. 130 chile grâu de toamnă, avere a D-lui Leon Leonida, sechestrata pentru neplata restului din câștiul III de 15 Iulie 1887 al moșiei Mușetesci sau Jideni, în sumă de lei 2.120.

V. 129 hectolitri grâu, avere a D-lui Răducanu Băescu, sechestrată pentru neplata restului din câștiul III de 15 Iulie 1887 al moșiei Bălăceașca, Balmele și Salcia, în sumă de lei 2.100.

VI. Recolta de pe 700 pogone porumb, avere a D-lui D. Simionescu, sechestrată pentru neplata restului din câștiul III de 15 Iulie 1887 al moșiei Bălăceașca, Balmele și Salcia, în sumă de lei 4.000.

VII. Recolta de pe 50 pogone secară, avere a D-lui Ilie Niculescu, sechestrată pentru neplata ratei II de 1 Iulie 1887 a moșiei Gologanu sau Lacurile și Lacurile sau Gologanu, în sumă de lei 4.853, b. 39.

VIII. 12 chile porumb și 8 căpițe fân, avere a D-lui P. Ionescu, sechestrată pentru neplata restului din câștiul IV de 2 Ianuarie 1887 al moșiei Modreni sau Costomiru, în sumă de lei 576, bani 1.

No. 13.056. 1887, Septembrie 23.

Casieria generală a județului Tecuci

Se publică spre cunoștința amatorilor că, în ziua de 10 Octombrie 1887, de la orele 10 a. m. până la 4 p. m., se va ține licitație publică, conform art. 13 din legea de urmărire, în piața principală a orașului Tecuci, de receptorul circumscripției 6 Țigănesci, pentru vinzarea a 100

hectolitri orz și 144 hecolitri secară din recolta anului curent, sechestrata de la D. I. Mihăilescu, arendașul moșiei Statului Tălpoaia, pentru datoria câștiurilor de 1 Aprilie și 1 Iulie 1887, în sumă de lei 800.

Doritorii, spre a fi admiși a concura, vor depune mai întâi garanția cerută de lege.

Tot-o-dată se pune în vederea D-lui arendaș acest termen spre a asista la licitație.

No. 13.692. 1887, Septembrie 23.

— Se publică spre cunoștința amatorilor că, în ziua de 20 Octombrie 1887, orele 12 din zi, se va ține licitație publică, conform art. 13 din legea de urmărire, la primăria comunei Oncesci, plasa Berheciu, acest județ, de receptorul circumscripției 13 Vultureni, pentru vinzarea a 370 hectolitri grâu de Banat, din recolta anului curent, sechestrata de la D-nii Toma Rafail și I. Lupașcu, arendașii moșiei Statului Tarnița, pentru datoria câștiului de 1 Iulie 1887, în sumă de lei 2.582, bani 75.

Doritorii, spre a fi admiși a concura, vor depune mai întâi garanția cerută de lege.

Tot-o-dată se face cunoscut D-lor arendași de acest termen spre a asista la licitație.

No. 13.706. 1887, Septembrie 23.

MINISTERUL DE RĂZBOI

Serviciul intendenței corpului III de armată

La licitația ținută în ziua de 19 Septembrie 1887, pentru aprovizionarea cărbunilor de pământ, necesari stabilimentelor militare din Galați și Focșani, pe timpul de la 1 Octombrie 1887, până la 1 Octombrie 1888, în cantitate aproximativă de 400.000 kilograme cărbuni, pentru garnisona Galați și 90.000 kilograme cărbuni, pentru garnisona Focșani, nereseultând preț satisfăcător;

Se publică spre cunoștința generală că, în ziua de 8 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, se va ține o nouă licitație în Galați, în localul comandantului corpului III de armată, strada Cuza-Vodă, de către serviciul intendenței.

Caetul de sarcine în care se prevăd condițiunile necesare acestei aprovizionări, se pot vedea în toate zilele de lucru, de la orele 9—12 a. m., la serviciul intendenței.

Licitația va avea loc prin oferte sigilate, conform caetului de sarcine și art. 40—57 din legea de contabilitate generală a Statului.

Ofertele vor fi scrise atât în cifre, cât și în litere și formate conform modelului din caetul de sarcine.

Pentru a putea concura la această licitație, amatorii pe lângă actele prevădute la art. 1 din caetul de sarcine, vor depune și o cauciune de lei 1.800, în numerariu sau în efecte recunoscute de Stat.

No. 17.889. 1887, Septembrie 24.

Comandamentul flotilei

În ziua de 2 Octombrie 1887, orele 3 p. m., se va ține licitație la comandamentul flotilei, (strada portului, piața Cuza-Vodă, casa Cazacu), pentru aprovizionarea a 600.000 kilograme lemne și 30.000 kilograme cărbuni de sobe, necesari corpurilor flotilei, pe timpul ernei anului 1887—1888, din cari:

Pentru depositul flotilei 390.000 kilograme lemne.

Pentru arsenalul flotilei 70.000 kilograme lemne și 18.000 kilograme cărbuni.

Inspectoratul porturilor 80.000 kilograme lemne.

Comandamentul flotilei 40.000 kilograme lemne.

Școala copiilor de marină 20.000 kilograme lemne și 12.000 kilograme cărbuni.

Predarea se va face o a treia parte la 16 Octombrie 1887, iar restul în timp de 30 zile.

Lemnele vor fi numai de tufă, fag, cer sau carpen, alte lemne nu se admite; să fie tăete cu 6 luni înainte de predare și să nu fie mai grase de 15 c. m., nici mai subțiri de 7 c. m.

Cărbunii vor fi predați numai în bulgări.

Plata se va face imediat dupe predarea și admiterea lor.

Concurenții vor depune o cauciune de 1.000 lei, pentru a se prezenta la licitație.

No. 6.636. 1887, Septembrie 24.

Regimentul 7 călărași

În conformitatea art. 25 din legea de contabilitate generală a Statului, se publică spre cunoștința generală că acest regiment, cu reședința în orașul Iași, are necesitate a cumpăra, prin licitație publică, efecte de micul echipament și anume:

600 cravate, 2.700 perechi obiele pânză, 2.000 ștergere, 500 perechi de cisme, 250 țesale, 400 gulere de cauciuc și 300 perechi pinteni.

Calitatea, felul și dimensiunile lor vor fi conform modelelor tipe aflate la regiment, cari se pot vedea în toate zilele de la orele 8—12 a. m.

Licitația se va ține Mercuri, 7 Octombrie 1887, în localul cancelariei regimentului, la orele 10 a. m.

Garanția ce trebuie să se depună de doritorii, pentru a putea fi admiși la licitație, este de 400 lei.

Batalionul 2 vânători

Conform ordinului D-lui comandant al diviziei No. 9.112, acest corp urmând a vinde, în ziua de 5 Octombrie 1887, calul Puiu, pentru trăsura, de 7 ani, se publică spre știința amatorilor cari vor voi a l cumpăra, pentru a se prezenta în cancelaria corpului (la Ostrov), în arătata zi, orele 10 a. m.

ANUNTIURI JUDICIARE

LICITAȚIUNI

Tribunalul Argeș

Conform jurnalului cu No. 5.954 din 1887, se publică spre generala cunoștință că, dupe cererea D-lui administrator al creditului agricol local, și pentru despăgubirea acelei case de suma de lei 160, plus procentele, ce D. Oprea Neagoe, din comuna Hințești, debită din datoriile, s'a pus în vânzare cu licitație publică imobilul numitului debitor, care este următorul:

Un hectar de pământ în cultură, aflat în comuna Hințești, care se învecinește la miadă-și cu Florea Ilie, la miadă-nopțe cu Tudorache Marin, cu lungimea se limitează din șosea spre răsărit până în apa Costeni.

Acest pământ are livele de pruni și se posedă propriu de debitor, fără a fi din cel delimitat dupe legea rurală.

Acastă avere nu este supusă la nici o sarcină.

Pentru efectuarea acestei vânzări se definește ziua de 7 Noiembrie 1887, orele 10 de dimineață.

Doritorii ce vor voi să cumpere expusa avere, să se prezinte în sala acestui tribunal, în sus arătata și, orele 10 de dimineață, unde se va ține licitațiunea, spre a concura.

Tot-d'o-dată, conform art. 506 din pr. civilă, se somază toți aceia cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă, sau veri-ce alte drepturi asupra sus-șisului imobil pus în vânzare, să se prezinte mai înainte de ziua vânzării, căci în urmă nu li se vor mai considera nici o cerere.

No. 18.450. 1887, Septembrie 17.

— Conform jurnalului cu No. 5.956 din 1887, se publică spre generala cunoștință că, dupe cererea D-lui administrator al creditului agricol local, și pentru despăgubirea acelei case de suma de lei 500, ce D. Ioan N. Popescu, din comuna Păduroiu, debită din datoriile, s'a pus în vânzare cu licitație publică imobilul numitului debitor, care este următorul:

Duocă pogone pământ, situat în cătunul Cepari, comuna Păduroiu, plasa Pitesci; un pogon din acestea este cultivabil și se învecinește la miadă-nopțe cu Dinu Stancu Faur, la miadă-și cu Stan Mihăilă, iar cel-alt are pe dânsul un petic de vie și islaz; acest din urmă se limitează la capul despre apus cu drumul uliței din deal și la capul despre răsărit cu Dinu Stancu Faur.

Acastă avere nu este supusă la nici o sarcină.

Pentru efectuarea acestei vânzări se definește ziua de 7 Noiembrie 1887, orele 10 de dimineață.

Doritorii ce vor voi să cumpere expusa

avere, să se prezinte în sala acestui tribunal, în sus arătata și, orele 10 a. m., unde se va ține licitația, spre a concura:

Tot-d'o-dată, conform art. 506 din procedura civilă, se somază toți aceia cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, privilegiu, ipotecă, chirie sau veri-ce alte drepturi asupra sus-șisului imobil pus în vânzare, să se prezinte mai înainte de ziua vânzării; căci în urmă nu li se vor mai considera nici o cerere.

No. 18.458. 1887, Septembrie 17.

— Conform jurnalului No. 5.956 din 1887, se publică spre generala cunoștință că, dupe cererea D-lui administrator al creditului agricol local și pentru despăgubirea acelei case de suma de lei 100 ce D. Teodor Neagoe din comuna Hințești-Zmeura, debită din datoriile, s'a pus în vânzare cu licitațiune publică imobilul numitului debitor, care este următorul:

Un hectar de pământ în cultură care se posedă propriu de debitor fără a fi din cel delimitat dupe legea rurală; se explică că jumătate hectar din acest pământ care se află în comuna Hințești are și pruni pe dânsul; acest din urmă se învecinește cu Dumitru Florescă și Din Anghel, iar cea-altă jumătate de hectar din acest pământ care, se află separat, se învecinește cu Tudor Voicu și Din Anghel.

Acastă avere nu este supusă la nici o sarcină.

Pentru efectuarea acestei vânzări s'a definit ziua de 7 Noiembrie 1887, orele 10 de dimineață.

Doritorii ce vor voi să cumpere expusa avere să se prezinte în sala acestui tribunal în sus arătata și, orele 10 de dimineață, unde se va ține licitațiunea spre a concura.

Tot-d'o-dată, conform art. 506 din procedura civilă, se somază toți acei cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă, chirie sau veri-ce alt drept asupra șisului imobil pus în vânzare să se prezinte mai înainte de ziua vânzării, căci în urmă nu li se vor mai considera nici o cerere.

No. 18.486. 1887, Septembrie 17.

— Conform jurnalului No. 5.955, se publică spre generala cunoștință că, dupe cererea D-lui casier general local și pentru despăgubirea Statului de suma de lei 1.500, ce D. Iorgă Pantazi, din comuna Dedulesci, debită din contribuțiunile directe, s'a pus în vânzare cu licitațiune publică imobilul numitului debitor, care este:

1) Duocă pogone și jumătate pământ cultivabil, se învecinește la răsărit cu proprietatea Vărzari, la apus idem cu Vărzari, la miadă-și cu partea de pământ a fraților debitorului și la miadă-nopțe cu Constantin Filip, care pământ îl posedă ca moștenire de la părinți, pământ moștenesc iar nu rural, situat în comuna Dedulesci-Vărzari, cătunul Dedulesci, plasa Oltopolog, județul Argeș;

2) O pivniță construită de bârne de lemn, învelită cu șindrilă, situată în curtea debitorului, tot în Dedulesci.

Acastă avere nu este supusă la nici o sarcină.

Pentru efectuarea acestei vânzări s'a definit ziua de 7 Noiembrie 1887, orele 10 de dimineață.

Doritorii ce vor voi să cumpere expusa avere, să se prezinte în sala acestui tribunal în sus arătata și, orele 10 a. m., unde se va ține licitațiunea; spre a concura.

Tot-d'o-dată, conform art. 506 pr. civilă, se somază toți aceia cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, privilegiu, ipotecă, chirie sau veri-ce alt drept asupra sus-șisului imobil pus în vânzare, să se prezinte mai înainte de ziua vânzării, căci în urmă nu li se vor mai considera nici o cerere.

No. 18.494. 1887, Septembrie 17.

— Conform jurnalului cu No. 4.959 din 1887, se publică spre generala cunoștință că, dupe cererea D-lui primar al comunei Tigveni, și pentru despăgubirea Statului de suma de lei 500, ce casa decedatului Toma Popescu, din comuna Tigveni; debită din contribuțiunile directe, s'a pus în vânzare cu licitațiune publică imobilul numitului debitor, care este:

1) O bucată de pământ moștenesc, aproximativ ca 3 pogone, numit în Dumbravă, situat în cătunul Belătesci, comuna Tigveni, și care se învecinește la răsărit cu proprietatea lui Const. Piele, la apus cu a lui Ion Pleșița și Gg. Tache, la miadă-nopțe tot cu Gg. Tache și la miadă-și cu proprietatea D-lui Teodor T. Brătianu;

2) O bucată de pământ tot moștenesc, numit la Cârstea, ca 15 prăjini aproximativ, cu puțin pruni și trei nucii pe dânsa, care se învecinește la răsărit cu proprietatea D-lui Teodor T. Brătianu, la apus și miadă-și cu a lui Gg. Piele și la miadă-nopțe cu a lui Tache Diaconu și moștenitoria lui N. Lintescu;

3) O bucată de pământ tot moștenesc, numit în Meri, ca 8 prăjini, care se învecinește la răsărit, apus și miadă-și cu proprietatea D-lui Teodor T. Brătianu și la miadă-nopțe cu a lui Gg. Tache, și

4) O bucată de pământ moștenesc, ca 3 pogone aproximativ, numit în Ogrădi, și căminul casei pe care se află o casă ruinată cu desăvârșire, mai mulți pruni, meri, peri și nucii pe dânsa, și care se învecinește la răsărit cu proprietatea lui G. Tache și la miadă-nopțe tot cu G. Tache și a lui Ion Pleșița și la miadă-și și apus cu a D-lui Teodor T. Brătianu.

Acastă avere nu este supusă la nici o sarcină.

Pentru efectuarea acestei vânzări s'a definit ziua de 28 Noiembrie 1887, orele 10 de dimineață.

Doritorii ce vor voi să cumpere expusa avere, să se prezinte în sala acestui tri-

bunal, în sus arătata și, orele 10 a. m., unde se va ține licitațiune, spre a concura.

Tot-d'o-dată, conform art. 506 din pr. civilă, se somază toți aceia cari ar pretinde verii-un drept de proprietate, usufruct, servitute, privilegiu, ipotecă, chirie sau verii-ce alt drept asupra sus șișului imobil pus în vânzare, să se prezinte mai înainte de ziua vânzării, căci în urmă nu li se vor mai considera nici o cerere.

No. 18.502. 1887, Septembrie 18.

Tribunalul Bacău

Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotekar înscris la tribunalul acestui județ Bacău, în primul rang, sub No. 61 din 20 Maiu st. v. 1883, asupra moșiei Gâsceni, cu toate trupurile, hlișele și numirile ce va fi având, împreună cu pădurea, situată în comuna Fundu-Răcăciuni și Cleja, plasa Bistrița-de-Jos, din acest județ Bacău, proprietate a D-lui George Arapu, a cerut punerea în vânzare a citatului imobil pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 45.000, cu care societatea a împrumutat pe D. George Arapu, și de anuitățile datorite, cheltuelile făcute și cari se vor mai face de șișă societate, împreună cu procentele lor de 8 la sută, până la achitare, și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinării prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 2.985 din 15 Iulie 1887, a ordonat ca vânzarea sus numitei moșii, să se facă în ziua de 31 Octombrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 31 Octombrie 1887, se va vinde cu licitațiune publică, în pretoriul acestui tribunal, orele 10 dimineața, moșia Gâsceni, cu toate trupurile, hlișele și numirile ce va fi având, împreună cu pădurea, proprietate a D-lui George Arapu, situată în acest județ Bacău, plasa Bistrița-de-Jos, comuna Fundu-Răcăciuni și Cleja, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie, vor putea lua cunoscință de condițiunile vânzării din caetul de însărcinării ce are să fie depus la greșă acestui tribunal, cu 8 zile înainte de adjudecațiune.

Ziua de 31 Octombrie 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii s'a arătat și în cele două publicațiuni de vânzare ce s'a făcut și inserat în *Monitorul oficial* No. 89 din 24 Iulie și No. 126 din 10 Septembrie st. v. 1887.

No. 2.963. 1887, Iulie 31.

—Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotekar înscris la tribunalul acestui județ Bacău, în primul rang, sub No. 54 din 5 (17) Maiu 1876, asupra moșiei Sănduleni din trupul Orșă, situată în comuna

Orșă (Sănduleni), plasa Taslău-de-Jos, din acest județ Bacău, proprietate a D-lor Panait, Petrachi, Lassar, Teodor, George, Dumitru și Antoneta Sturdza și a D-nelor Profira Teodoru și Raluca Beller, toți moștenitorii ai defunctei Roxandra Sturdza, a cerut punerea în vânzare a citatului imobil pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 50.000, cu care societatea a împrumutat pe defuncta Roxandra Sturdza, autorea sus numiților, și de anuitățile datorite, cheltuelile făcute și cari se vor mai face de șișă societate, împreună cu procentele lor de 8 la sută până la achitare și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinării prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său din 13 Iulie st. v. 1887, a ordonat ca vânzarea sus numitei moșii să se facă în ziua de 2 Noembrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 2 Noembrie 1887, se va vinde cu licitațiune publică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 dimineața, moșia Sănduleni, din trupul Orșă, proprietate a D-lor Panait, Petrachi, Lassar, Teodor, George, Dumitru și Antoneta Sturdza și a D-nelor Profira Teodoru și Raluca Beller, toți moștenitorii ai defunctei Roxandra Sturdza, moșia situată în acest județ Bacău, plasa Taslău-de-Jos, comuna Orșă, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoscință de condițiunile vânzării din caetul de însărcinării ce are să fie depus la greșă acestui tribunal cu 8 zile înainte de adjudecațiune.

Ziua de 2 Noembrie 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele 2 publicațiuni de vânzare ce s'a făcut și inserate în *Monitorul oficial* cu No. 93 din 29 Iulie st. v. 1887 și No. 127 din 11 Septembrie 1887.

No. 3.119. 1887, August 8.

Tribunalul Buzău

Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actelor ipotekar înscrise la tribunalul acestui județ Buzău, în primul rang, sub No. 48 din 21 Iunie st. v. 1874 și No. 14 din 19 Februarie st. v. 1879, asupra moșiei Șopârlișă, situată în comuna Smeeni, plasa Câmpul, din acest județ Buzău, proprietate a D-lor Mircea, Maria și Tudor Vernescu și D-nelor Maria Săvoiu și Ecaterina Mavrodin, a cerut punerea în vânzare a citatului imobil, pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 43.700, cu care societatea a împrumutat pe sus numiții și pe autorea lor, defuncta Irina Vernescu și de anuitățile datorite, cheltuelile făcute și cari se vor mai face de șișă societate, împreună cu procentele lor de 8 la sută până la achitare și cari sume se vor specifica

în caetul de însărcinării prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 4.156 din 7 Iulie 1887, a ordonat ca vânzarea sus numitei moșii să se facă în ziua de 14 Noembrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 14 Noembrie 1887, se va vinde cu licitațiune publică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 dimineața, moșia Șopârlișă, proprietate a D-lor Mircea, Maria și Tudor Vernescu și D-nelor Maria Săvoiu și Ecaterina Mavrodin, situată în acest județ Buzău, plasa Câmpul, comuna Smeeni, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoscință de condițiunile vânzării din caetul de însărcinării ce are să fie depus la greșă acestui tribunal cu 8 zile înainte de adjudecațiune.

Ziua de 14 Noembrie 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii s'a arătat și în cele 2 publicațiuni de vânzare ce s'a făcut și inserate în *Monitorul oficial* cu No. 89 din 24 Iulie 1887 și No. 126 din 10 Septembrie 1887.

No. 12.292. 1887, Iulie 11.

Tribunalul Covurluii, secțiua I

Prima Societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotekar înscris la tribunalul acestui județ Covurluii, secțiua I, în primul rang sub No. 90 din 23 Maiu 1884 stil vechiu, asupra părții din moșia Odaia-Pochi sau Vameșul, cu orii-ce alte trupuri și numiri ar mai fi având, situată în comuna Piscul, plasa Siretu, din acest județ, proprietate a D-lui Dimitrie Șerbănescu, a cerut punerea în vânzare a citatului imobil pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 69.500, cu care societatea a împrumutat pe D. Dimitrie Șerbănescu, și de anuitățile datorite, cheltuelile făcute și cari se vor mai face de șișă societate, împreună cu procentele lor de 8 la sută, până la achitare, și care sume se vor specifica în caetul de însărcinării prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul No. 2.199 din 17 Iunie 1887, a ordonat ca vânzarea sus numitei moșii să se facă în ziua de 15 Octombrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 15 Octombrie 1887, se va vinde cu licitațiune publică, în pretoriul acestui tribunal la orele 10 dimineața, partea din moșia Odaia-Pochii sau Vameșul, cu orii-ce alte trupuri sau numiri ar mai fi având, proprietate a D-lui Dimitrie Șerbănescu, situată în acest județ Covurluii, plasa Siretu, comuna Piscu, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoscință de condițiunile

vîndărei din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grea acestui tribunal cu 8 zile înainte de judecătura.

Țiua de 15 Octombrie 1887, fixată pentru vîndarea sus numitei moșii s'a arătat și în cele 2 publicațiuni de vîndare ce s'a făcut și inserate în *Monitorul oficial* cu No. 75 din 7 Iulie 1887 și No. 127 din 11 Septembrie 1887.

No. 691.

1887, Iunie 25.

Tribunalul Covurluii, secția II

Prima societate de credit funciar român din București, în virtutea actului ipotecar înscris la tribunalul acestui județ Covurluii, secția I, în primul rang, sub No. 113 din 13 Iunie st. v. 1884, asupra moșiei Frumușița, cu toate trupurile și numirile ce va fi avînd, d'impreună cu pădurea de pe densa, situată în comuna Frumușița, plasa Prutul, din acest județ Covurluii, proprietate a D-lui Nicolae Șușnea Vlaicu, a cerut punerea în vîndare a citatului imobil, pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noui 250.000, cu care societatea a împrumutat pe D. Nicolae Șușnea Vlaicu, și de anuitățile datorite, cheltuelile făcute și cari se vor mai face de Țisa societate, împreună cu procentele lor de 8% până la achitare și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 1.850 din 17 Iunie 1887, a ordonat ca vîndarea sus numitei moșii să se facă în Țiua de 29 Octombrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în Țiua de 29 Octombrie 1887, se va vinde cu licitație publică în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 dimineța, moșia Frumușița, cu toate trupurile și numirile ce va fi avînd, d'impreună cu pădurea de pe densa, proprietate a D-lui Nicolae Șușnea Vlaicu, situată în acest județ Covurluii, plasa Prutul, comuna Frumușița, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din București.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoscința de condițiunile vîndărei din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grea acestui tribunal cu 8 zile înainte de judecătura.

Țiua de 29 Octombrie 1887, fixată pentru vîndarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele două publicațiuni de vîndare ce s'a făcut și inserat în *Monitorul oficial* No. 89 din 24 Iulie 1887 și No. 127 din 11 Septembrie 1887.

No. 690.

1887, Iunie 25.

Tribunalul Dâmbovița

Conform jurnalului de amănare cu No. 3.553 din 1887, dresat de acest tribunal, se publică spre cunoscința generală a amatorilor că, în Țiua de 24 Octombrie 1887, orele 10 dimineța, este a se vinde și adjuceca în sala ședințelor acestui tribunal următoarele imobile:

1) Un corp de pămînt moștenesc în cătunul Ludesci, comuna Ludesci, plasa Dealu-Dâmbovița, județul Dâmbovița, în întindere de 12 stăneni curmezișul, iar lungimea din șosăua ce traversează prin comună și până în valea despre răsărit numită Puturosa, avînd pe densul loc arabil, prunet și pădure măruntă;

2) Un alt corp de pămînt tot moștenesc și situat tot în cătunul Ludesci, comuna Ludesci, plasa Dealu-Dâmbovița, județul Dâmbovița, în întindere de nouă prăjini, pe care se află și următoarele clădiri:

O casă de zid în paiantă cu două camere și pridvor, învelită cu șindrilă de plop;

O magazie în furci, împrejmuită cu uluci de fag, avînd d'asupra pătul învelit tot cu șindrilă de plop, și

O povarnă de zid în paiantă, învelită cu scânduri de brad; totă această avere se învecinesce spre răsărit și Nord cu Dinu Andrei și spre apus și miază-Ți cu Dinu Stan.

Ambele aceste imobile, atât cel de la No. 1 cât și cel de la No. 2, sunt avere proprie a D-lui Costache Comănescu, fost perceptor, domiciliat în comuna Ludesci, plasa Dealu-Dâmbovița, județul Dâmbovița, ce se vinde în achitarea Statului pentru suma de lei 2.255, bani 19, rămășițe nejustificate de numitul ca perceptor al comunei Ludesci pe anul 1884—1885, care sumă se specifică și în procesul-verbal de sechestru cu No. 1 din 1886, confirmat de D. ministru de finance.

Acastă vîndare s'a dispus de tribunal, prin jurnalul No. 3.741 din 1886, și se face conform art. 15 și 16 din legea de urmărire.

Dupe cum atestă D. greșier respectiv, imobilele descrise mai sus s'a găsit afectate la următoarea sarcină:

În anul 1874, prin actul înscris la No. 61, numitul se împrumută de la D. G. D. Nicolaș cu suma de lei 920, și cu ipotecă partea sa din proprietatea Ludesci, pe care o are cumpărată de la Al. Alexandrescu prin actul transcris la No. 178 din 1874, și care imobil, prin ordonanța de adjucație No. 368 din 1884, s'a transmis în persóna creditorului G. D. Nicolaș.

Se publică această vîndare spre cunoscința generală a amatorilor și a acelor care ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau veri-ce altă pretențiune asupra imobilelor descrise mai sus, să se arate la tribunal cu asemenea cereri mai înainte de Țiua vîndărei; căci la din contra nu li se vor mai considera.

No. 11.780. 1887, Septembrie 12.

—Prima societate de credit funciar român din București, în virtutea actului ipotecar înscris la tribunalul acestui județ Dâmbovița, în primul rang, sub No. 60 din 8 (20) Decembrie 1880, asupra moșiei cunoscută sub numele generic de Bezdeadul,

care se compune din trupurile: Bezdeadul, Țăța, Buciumeni cu Petroșița, Cernica, Dosul-Fienilor, Mlăcile, Șerbănesci-Diaconesci, Moroeni, Muscelul, Bela, Măgura, Urseiu, Vișinesci, din munții Plaiul-Domnesc, Bolbócele, Șurlele, Orzea, Gálgoiul, Păduchiosul, și din suhaturile Belciuga, Vêrful-Urseiului, Fundul-lui-Tămăe, Mălăul, Muchea-Stăncei, Plaiul-Lupului, Zănoaga, Ciocărlăul, Valea-Lungă, Muscelul, Runcu, Plaiul-Domnesc, Cărligul, Lacul-cu-Anini, Seciul, Glava, Țăța-Plaiului și Dumbrava, în totă întinderea și cu ori-ce alte trupuri, munți sau suhaturi ar fi mai avînd, toate situate în județul Dâmbovița, plaiul Ialomița, comunele Bezdeadul, Țăța-Moroeni, Bela, Șerbănesci, Măgura, Urseiu, Vișinesci și Vêrfurile, proprietate a D-lui Barbu Belu, a cerut punerea în vîndare a citatului imobil pentru despăgubirea de capitalul integral al împrumutului acordat D-lui Barbu Belu, în sumă de lei noui 500.000, și de anuitățile datorite, cheltuelile făcute și cari se vor mai face de Țisa societate, împreună cu procentele lor de 8%, și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 2.101, din 6 Mai 1887, a ordonat punerea în vîndare a moșiei sus numite și în urma a trei adjurnări legale, prin jurnalul No. 2.555 din 1887, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din București, a fixat Țiua vîndărei la 7 Noembrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această publicațiune că, în Țiua de 7 Noembrie 1887, se va vinde cu licitație publică în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 de dimineța, întreaga moșie cunoscută sub numele generic de Bezdeadul, și care se compune din trupurile: Bezdeadul, Țăța, Buciumeni cu Petroșița, Cernica, Dosul-Fienilor, Mlăcile, Șerbănesci, Diaconesci, Moroeni, Muscelul, Bela, Măgura, Urseiu, Puturosul, Sultanol, Beja, Gálgoiul, Bela, Vêrfurile, Valea-Ursei, din munții Plaiul-Domnesc, Bolbócele, Șurlele, Orzea, Gálgoiul, Păduchiosul și din suhaturile Belciuga, Vêrful-Urseiului, Fundul-lui-Tănase, Malul, Muchea-Stăncei, Plaiul-Lupului, Zănoaga, Ciocărlăul, Valea-Largă, Muscelul, Runcul, Plaiul-Domnesc, Cărligul, Lacul-cu-Anini, Seciul-Glava, Țăța-Plaiului, Dumbrava, în totă întinderea lor și cu ori-ce alte trupuri, munți sau suhaturi ar fi mai avînd, toate situate în județul Dâmbovița, plaiul Ialomița, comunele Bezdeadul, Țăța, Moroeni, Bela, Șerbănesci, Măgura, Urseiu, Vișinesci și Vêrfurile, proprietate a D-lui Barbu Belu, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din București.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoscința de condițiunile vîndărei din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grea acestui tribunal cu 8 zile înainte de judecătura.

Țiua de 7 Noembrie 1887, fixată pen-

tru vîndarea sus numitei moșii, s'a arătat și în publicațiunile acele anterioare de vîndare inserate în *Monitorul oficial* No. 95 din 31 Iulie 1887, și No. 162 din 10 Septembrie st. v. 1887.

No. 10.055. 1887, Iulie 24.

Tribunalul Gorj

Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotecar înscris la tribunalul acestui județ Gorj, în primul rang, sub No. 23 din 30 Aprilie st. v. 1887, asupra moșielor Urdari-de-Sus, Turceni-de-Jos, numită altă dată și Ceplea și Brosceni, d'impreună cu pădurea aflată pe dînsese, situate în comunele Urdari-de-Sus, Turceni-de-Jos și Brosceni, plasa Jiul, din acest județ Gorj, proprietăți ale D-lui Zamfir I. Broșteanu, a cerut punerea în vîndare a citatelor imobile, pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 100.000, cu care societatea a împrumutat pe D. Zamfir I. Broșteanu, și de anuitățile datorite, cheltuelile făcute și cari se vor mai face de șa societate, împreună cu procentele lor de 8% până la achitare și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevădut de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 3.879 din 27 Iunie 1887, a ordonat ca vîndarea sus numitelor moșii, să se facă în ziua de 31 Octombrie 1887.

Se face dar cunoscut tuturor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 31 Octombrie 1887, se va vinde cu licitație publică în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 dimineața, moșiele Urdari-de-Sus, Turceni-de-Jos, numită altă dată și Ceplea și Brosceni, d'impreună cu pădurea de pe dînsese, proprietăți ale D-lui Zamfir I. Broșteanu, situate în acest județ, Gorj, plasa Jiul, comunele Urdari-de-Sus, Turceni-de-Jos și Brosceni, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra aceste moșii vor putea lua cunoștința de condițiunile vînderei din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grefa acestui tribunal cu 8 zile înainte de judecațiune.

Ziua de 31 Octombrie 1887, fixată pentru vîndarea sus numitelor moșii, s'a arătat și în cele două publicațiuni de vîndare ce s'au făcut și inserat în *Monitorul oficial* No. 93 din 29 Iulie 1887, și No. 126 din 10 Septembrie 1887.

No. 12.625. 1887, Iulie 25.

Tribunalul Mehedinți secția I

Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotecar înscris la tribunalul acestui județ Mehedinți secția I, în primul rang, sub No. 30 din 24 Martie st. v. 1884, asupra moșiei Grozesci, cu toate trupurile din cari se compune, d'impreună cu pădurea aflată pe dînsa, situată în comuna Grozesci, plasa Motrul-de-Jos, din acest județ Mehedinți,

proprietate a D-lui Constantin Scafeș, a cerut punerea în vîndare a citatului imobil pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 220.000, cu care societatea a împrumutat pe D. Constantin Scafeș, și de anuitățile datorite, cheltueile făcute și cari se vor mai face de șa societate, împreună cu procentele lor de 8 la sută până la achitare și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevădut de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 3.029 din 30 Maiu 1887, a ordonat ca vîndarea sus numitei moșii să se facă în ziua de 31 Octombrie 1887.

Se face dar cunoscut tuturor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 31 Octombrie 1887, se va vinde cu licitațiune publică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 de dimineață, moșia Grozesci, cu toate trupurile din cari se compune, d'impreună cu pădurea aflată pe dînsa, proprietate a D-lui Constantin Scafeș, situată în acest județ Mehedinți, plasa Motrul-de-Jos, comuna Grozesci, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoștința de condițiunile vînderei din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grefa acestui tribunal cu 8 zile înainte de judecațiune.

Ziua de 31 Octombrie 1887, fixată pentru vîndarea sus-numitei moșii, s'a arătat și în cele două publicațiuni de vîndare ce s'au făcut și inserat în *Monitorul oficial* No. 75 din 7 Iulie 1887 și No. 126 din 10 Septembrie 1887.

No. 11.037. 1887, Iunie 26.

Tribunalul Olt

Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotecar înscris la tribunalul acestui județ Olt, în primul rang, sub No. 19 din 10 Iunie st. v. 1878, asupra moșiei Perieți sau Merlesci, cu toate trupurile și numirile ce va fi avînd, situată în comuna Perieți, plasa Mișlocu, din acest județ Olt, proprietate a D-lui Vasile Dr. Periețeanu, a cerut punerea în vîndare a citatului imobil pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 45.000, cu care societatea a împrumutat pe D. Vasile Dr. Periețeanu, și de anuitățile datorite, cheltuelile făcute și cari se vor mai face de șa societate, împreună cu procentele lor de 8 la sută până la achitare și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevădut de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 4.053 din 30 Iunie 1887, a ordonat ca vîndarea sus numitei moșii să se facă în ziua de 30 Octombrie st. v. 1887.

Se face dar cunoscut tuturor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 30 Octombrie 1887, se va vinde cu licitațiune publică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 de dimineață, moșia Perieți sau

Merlesci, cu toate trupurile și numirile ce va fi avînd, proprietate a D-lui Vasile Dr. Periețeanu, situată în acest județ Olt, plasa Mișlocu, comuna Perieți, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoștința de condițiunile vînderei din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grefa acestui tribunal cu 8 zile înainte de judecațiune.

Ziua de 30 Octombrie st. v. 1887, fixată pentru vîndarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele două publicațiuni de vîndare ce s'au făcut și inserat în *Monitorul oficial* No. 86 din 19 Iulie 1887 și No. 127 din 11 Septembrie 1887.

No. 13.557. 1887, Iulie 9.

Tribunalul Prahova, secția I

În ziua de 24 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, la acest tribunal și secție, se va vinde cu licitație publică averea imobiliară mai jos notată a debitorului Ene Popescu, de profesie jococar, domiciliat în Ploesci, suburbia S-tu Nicolae-Vechiu, strada Mihaiu-Bravu, urmărită dupe cererea și spre despăgubirea D-nei Gherghina Popescu, de profesie menageră de casă, domiciliată în Galați, de suma de lei 2.800, cu dobînda legală de la expirare până la achitare, plus spesele de executare, împrumutată de numitul cu actul de ipotecă autentificat de acest tribunal la No. 1.566 și înscris la No. 176 din 1885, investit cu formula executorie.

Averea imobiliară a debitorului, afectată ipotecă prin menționatul act și pus în vîndare, este:

O casă compusă din 3 camere și 2 săli, în curte în fața caselor galerie, construcția de zid în paianță, învelită cu șindrilă, casa pe din afară și pe din întru spoită, pe jos cu pămînt 2 camere și 2 antreuri, iar cea de a treia cu dușumea; alături de casă în curte o magazie și un șopron de scînduri, învelite cu șindrilă, curtea împrejmuită cu scînduri.

Acest imobil este situat în Ploesci, suburbia S-tu Nicolae-Vechiu, strada Mihaiu-Bravu și are următoarele vecinătăți: la răsărit și miază-zi cu Ene Bănică, pe cea-altă parte cu Anghel Plăpumar, la apus cu strada Verghisoru și la miază-nopte cu strada Mihaiu-Bravu.

Acest imobil se pune din nou în vîndare în comptul D-lui Ioan Popescu din Ploesci, strada Tunari No. 32, asupra căruia se adjucecase cu prețul de lei 2.100, și pe care nu l-a depus în termenul legal.

Descriusul imobil, dupe atestarea grefei, afară de sarcina pentru care se urmăresce, nu s'a mai găsit afectat la nici o sarcină popritore.

Se publică despre această și se soméză toți aceia cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori-ce alt drept asupra acestui bun urmărit ca, înainte de zilele de adjucecare, să se presinte la acest

tribunal și secție pentru a-și arăta pretențiunile lor, conform al. III de sub art. 506 din pr. civilă.

No. 15.055. 1887, Septembrie 23.

Tribunalul Romanați

Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotekar înscris la tribunalul acestui județ Romanați, în primul rang, sub No. 51 din 8 Decembrie 1879, asupra moșiei Găvănesci, cu toate trupurile și numirile ce va fi având, d'împreună cu pădurea aflată pe densa, situată în comuna Găvănesci, plasa Oltețu, din acest județ Romanați, proprietate a D-lui Anton C. Brăiloiu, a cerut punerea în vânzare a citatului imobil pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 150.000, cu care societatea a împrumutat pe D. Anton C. Brăiloiu, și de anuitățile datorite, cheltuețile făcute și cari se vor mai face de șa societate, împreună cu procentele lor de 8 la sută până la achitare și cari sume se vor specifica în caetul de sarcinări prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 1.446 din 13 Iunie 1887, a ordonat ca vânzarea sus numitei moșii să se facă în ziua de 10 Noembrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 10 Noembrie 1887, se va vinde cu licitație publică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 de dimineță, moșia Găvănesci, cu toate trupurile și numirile ce va fi având, d'împreună cu pădurea aflată pe densa, proprietate a D-lui Anton C. Brăiloiu, situată în acest județ Romanați, plasa Oltețu, comuna Găvănesci, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoscință de condițiunile vânzării din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grefa acestui tribunal cu 8 zile înainte de adjudecațiune.

Ziua de 10 Noembrie 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele două publicațiuni de vânzare ce s'a făcut și inserat în *Monitorul oficial* No. 83 din 16 Iulie 1887 și No. 126 din 10 Septembrie 1887.

No. 14.731. 1887, Iulie 9.

Tribunalul Tecuci

Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotekar înscris la tribunalul acestui județ Tecuci, în primul rang, sub No. 63 din 29 Octombrie st. v. 1879, asupra moșiei Târșiu sau Sloboșia-Corni, cu trupul Berlesci și cu orî-ce alte trupuri și numiri va fi mai având, situată în comuna Negrilesci, plasa Bărlad, din acest județ Tecuci, proprietate a D-lui Alexandru Teriachiu, a cerut punerea în vânzare a citatului imobil pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi

100.000, cu care societatea a împrumutat pe D. Alexandru Teriachiu, și de anuitățile datorite, cheltuețile făcute și cari se vor mai face de șa societate, împreună cu procentele de 8 la sută, până la achitare și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 1.479 din 6 Maiu 1887, în urma cător-va amânări, a ordonat ca vânzarea sus numitei moșii să se facă în ziua de 31 Octombrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 31 Octombrie 1887, se va vinde cu licitație publică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 de dimineță, moșia Târșiu sau Sloboșia-Corni, cu trupul Berlesci și cu orî-ce alte trupuri și numiri va fi mai având, proprietate a D-lui Alexandru Teriachiu, situată în acest județ Tecuci, plasa Bărlad, comuna Negrilesci, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoscință de condițiunile vânzării din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grefa acestui tribunal cu 8 zile înainte de adjudecațiune.

Ziua de 31 Octombrie 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele două publicațiuni de vânzare ce s'a făcut și inserat în *Monitorul oficial* No. 37 din 19 Maiu 1887 și No. 126 din 10 Septembrie 1887.

No. 6.050. 1887, Maiu 9.

Tribunalul Teleorman

Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotekar înscris la tribunalul acestui județ Teleorman, în primul rang sub No. 23 din 11 Iunie st. v. 1875, asupra moșiei Podișorul, situată în comuna Bărlea, plasa Teleorman, din acest județ Teleorman, proprietate a D-lor Alexandru și Dumitru Bărleanu și a D-nei Ralu Bărleanu, în calitate de moștenitoare a defunctului său fiu Vladimir Bărleanu, proprietara unei părți din porțiunea de moșie ce se cuvea acestuia, a cerut punerea în vânzare a citatului imobil pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 62.000, cu care societatea a împrumutat pe defunctul N. Bărleanu, autorul sus numiților, și de anuitățile datorite, cheltuețile făcute și cari se vor mai face de șa societate, împreună cu procentele lor de 8 la sută până la achitare, și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 2.179 din 28 Maiu a. c., a ordonat ca vânzarea sus numitei moșii să se facă în ziua de 15 Octombrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în ziua de 15 Octombrie 1887, se va vinde cu licitație pu-

blică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 dimineță, moșia Podișorul, proprietate a D-lor Alexandru și Dumitru Bărleanu și o parte a D-nei Ralu Bărleanu, în calitate de moștenitoare a defunctului său fiu Vladimir Bărleanu, moșie situată în acest județ Teleorman, plasa Teleorman, comuna Bărlea, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoscință de condițiunile vânzării din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grefa acestui tribunal cu 8 zile înainte de adjudecațiune.

Ziua de 15 Octombrie 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele 2 publicațiuni de vânzare ce s'a făcut și inserat în *Monitorul oficial* cu No. 80 din 12 Iulie 1887 și No. 127 din 11 Septembrie 1887.

No. 13.187. 1887, Iulie 8.

Tribunalul Tutova

La 20 Iunie a. c. fiind regulat termenul pentru vânzarea imobilului moșia Draxeni-Vechi și Noui, cu hlișa Pălădesca, Chetrosu, Valea-Hara și Lazu, situate în comuna Corodesci, plasa și județul Tutova, proprietate a D-nei Natalia Ianculescu, născută Obreja, pentru indestularea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noi 65.000, cu care societatea a împrumutat pe D. Iordachi Obreja, părintele D-nei Ianculescu, și de anuitățile datorite, cheltuețile făcute și cari se vor mai face de șa societate, împreună cu procentele lor de 8 la sută, și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevăduț la art. 65 din legea creditului funciar.

În acea zi, în vedere că s'a făcut mai multe contestațiuni la această urmărire,

Tribunalul, prin jurnalul cu No. 3.244, a amănat vânzarea acestui imobil pentru ziua de 10 Octombrie 1887, când acest tribunal, sesizat de adresa primei societăți de credit funciar din Bucuresci No. 4.144, prin care arată că acest termen de 10 Octombrie, pentru vânzarea citatului imobil, fiind prea scurt pentru a se face afptele și publicațiunile prevăduț de art. 62 din legea creditului funciar, prin jurnalul cu No. 3.460 din 24 Iulie curent, a preschimbat termenul pentru 7 Noembrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această publicațiune că, în ziua de 7 Noembrie 1887, se va vinde cu licitație publică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 dimineță, moșia Draxeni-Vechi și Noui, cu hlișa Pălădesca, Chetrosu, Valea-Hara și Lazu, proprietate a D-nei Natalia Ianculescu, născută Obreja, situată în acest județ Tutova, plasa Tutova, comuna Corodesci, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoscință de condițiunile vânzării din caetul de însărcinări ce are

să fie depus la grefa acestui tribunal cu 8 zile înainte de judecațiune.

Sarcini asupra acestui imobil, dupe raportul D-lui grefier, afară de acesta pentru care se face urmărirea, mai sunt următoarele: 25.000 lei noui datorități D-lui Nicolae Ion dupe actul de ipotecă înscris la No. 5 din 1886 și 47.000 lei noui datorități D-lui Iordachi Obrejadecătre D-nii Petru și Natalia Ianculescu soți, dupe actul de ipotecă înscris la No. 36 din 1886.

Tot-d'o-dată se mai cunoște că moșia menționată este arendată : - lui Constantin Dobrovici pe termen de 5 ani, cu contractul transcris la No. 122 din 1884.

Țiua de 7 Noembrie st. v. 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele 2 publicațiuni anterioare ce au apărut în *Monitorul oficial* No. 97 din 2 August st. v. și No. 125 din 10 Septembrie st. v. 1887.

No. 11.291. 1887, Iulie 27.

Tribunalul Vaslui

Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotecar înscris la tribunalul acestui județ Vaslui în primul rang, sub No. 40 din 7 Iunie st. v. 1883, asupra moșiei Crasna cu toate trupurile, silistele și pământurile din care se compune, d'împreună cu pădurea de pe densa, situate în comuna Ciortesti, plasa Crasna, din acest județ Vaslui, proprietatea D-lui Dimitrie C. Vidrașcu, a cerut punerea în vânzare a citatului imobil, pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noui 190.000, cu care societatea a împrumutat pe D. Dimitrie C. Vidrașcu, și de anuitățile datorite, cheltuielile făcute și cari se vor mai face de Țisa societate, împreună cu procentele lor de 8% până la achitare, și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevădut de art. 65 din legea creditului funciar.

Țiua de 30 Octombrest. v. 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele două publicațiuni de vânzare ce s'au făcut și inserat în *Monitorul oficial* No. 86 din 19 Iulie 1887 și No. 127 din 11 Septembrie 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în Țiua de 30 Octombrest. v. 1887, se va vinde cu licitațiune publică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 dimineța, moșia Crasna, cu toate trupurile, silistele și pământurile din care se compune, d'împreună cu pădurea de pe densa, proprietatea D-lui Dimitrie C. Vidrașcu, situată în acest județ Vaslui, plasa Crasna, comuna Ciortesti, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoștință de condițiunile vânzării din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grefa acestui tribunal cu 8 zile înainte de judecațiune.

Țiua de 30 Octombrest. v. 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele două publicațiuni de vânzare ce s'au făcut și inserat în *Monito-*

rul oficial No. 86 din 19 Iulie 1887 și No. 126 din 10 Septembrie 1887.

No. 5.095. 1887, Iunie 27.

— Prima societate de credit funciar român din Bucuresci, în virtutea actului ipotecar înscris la tribunalul acestui județ Vaslui, în primul rang, sub No. 77 din 20 Octombrest. v. 1878, asupra moșiei Buhăesci-de-Jos, compusă din un trup mare și 3 trupuri mai mici, situată în comuna Buhăesci, plasa Stevnicul, din acest județ Vaslui, proprietate a D-lui Manolache Radovici, a cerut punerea în vânzare a citatului imobil, pentru despăgubirea sa de capitalul rămas neamortisat din suma de lei noui 30.000, cu care societatea a împrumutat pe D. Manolache Radovici, și de anuitățile datorite, cheltuielile făcute și cari se vor mai face de Țisa societate, împreună cu procentele lor de 8% până la achitare, și cari sume se vor specifica în caetul de însărcinări prevădut de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său No. 1.535 din 30 Maiu 1887, a ordonat ca vânzarea sus numitei moșii să se facă în Țiua de 30 Octombrest. v. 1887.

Se face dar cunoscut tutulor prin această a treia publicațiune că, în Țiua de 30 Octombrest. v. 1887, se va vinde cu licitațiune publică, în pretoriul acestui tribunal, la orele 10 dimineța, moșia Buhăesci-de-Jos, compusă din un trup mare și 3 trupuri mai mici, proprietate a D-lui Manolache Radovici, situată în acest județ Vaslui, plasa Stevnicul, comuna Buhăesci, dupe cererea primei societăți de credit funciar român din Bucuresci.

Doritorii de a cumpăra această moșie vor putea lua cunoștință de condițiunile vânzării din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grefa acestui tribunal cu 8 zile înainte de judecațiune.

Țiua de 30 Octombrest. v. 1887, fixată pentru vânzarea sus numitei moșii, s'a arătat și în cele două publicațiuni de vânzare ce s'au făcut și inserat în *Monitorul oficial* No. 86 din 19 Iulie 1887 și No. 127 din 11 Septembrie 1887.

No. 5.096. 1887, Iunie 27.

Tribunalul Vlașca

D. T. I. Negroponti, prin procurator D. Constantin Cochino, din Giurgiu, autorizat prin mandatul legalizat la No. 10.316, în baza sentințelor acestui tribunal cu No. 74 și 282, ambele pronunțate de acest tribunal în 1879, rămase definitive, investite cu formula executorie și cari au următoarea cuprindere :

Tribunalul județului Vlașca

No. 74. — 1879, Februarie 27.

Președinția D-lui G. Stătescu, președinte; D-nii A. Vanicu, membru; V. Râmnicianu, supleant.

Astăzi Țiua defiptă, la apelul nominal s'a presintat numai reclamantul prin procurator D. Constantin G. Cochino,

autorizat cu procură legalizată de comisia culorei de Roșu din Bucuresci, No. 10.313 din 1872, având dreptul prin acea procură a pune și alt avocat, lipsind intimatul în privința căruia procedura se vedu compectă. D. Cochino, în baza procurii ce are, a declarat de avocat pe D. B. Epurescu, insistând a fi judecat în lipsă.

S'a citit suplica de acțiune.

D. Epurescu a cerut a fi obligat intimatul a plăti suma pretinsă de lei vechi 14.700, cu procentele legale și cheltuieli de judecată, exhibând spre constatarea cererei următoarele acte :

Duoe bilete la ordin, ambele cu data 5 Decembre 1873, subscrise de intimatul H. Racotă, în coprindere că datorăză reclamantului Tudor I. Negroponti lei vechi 14.700 și cu termenul de 2 luni, care a expirat la 5 Februarie 1874.

Sentința tribunalului

Având în vedere că cererea reclamantului, Tudor I. Negroponti, este de a fi obligat intimatul Hariton Racotă a 'i plăti lei vechi 14.700 cu procentele lor, ce cu 2 bilete la ordin are a primi.

S'a ascultat și D. Epurescu în cererea și susținerea făcută ;

Considerând că reclamantul prin bilete la ordin ce a exhibit, cu data 5 Decembre 1873, ce reproduse mai sus, și-a constatat de justă pretențiunea sa ;

Considerând că intimatul de și a primit citațiunea pentru astăzi, însă nu s'a presintat a și face apărarea sa ;

Având în vedere dispoșițiile art. 150 pr. cod. civil ;

Pentru aceste motive, gășind fondata cererea, conform art. 1.169 cod. civil ;

În virtutea legii, hotărășce :

Admite cererea reclamantului Tudor I. Negroponti și obligă pe intimatul Hariton Racotă a plăti reclamantului lei vechi 14.700 cu procentele legale de la 15 Decembre 1876, data intentării procesului, până la achitare, conform art. 1.586 cod. civil.

Judecatul în lipsă are dreptul de opoșiție, conform art. 154 pr. civilă.

Acastă sentință este supusă apelului prevădut de art. 318 pr. civilă.

Data și citită în ședința publică, astăzi 27 Februarie 1879.

G. Stătescu, A. Vanicu, Râmnicianu.
Grefier, I. Dimitrescu.

NOI CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate :

România

Tribunalul județului Vlașca

No. 282. — 1879, Octombrest. v. 27.

Președinția D-lui G. Stătescu, președinte; D. A. Vanicu, membru, presinte; D. I. Tăușanu, supleant, presinte.

La chemarea făcută s'a presintat opoșentele Racotă prin avocat D. Tahmengi,

autorizat cu procură legalisată de poliția locală la No. 1.194 din 1879.

S'a prezentat în persoană și intimatul în opoziție, D. Negroponți.

Opozițiunea fiind deja admisă, s'a citit suplica de acțiune și cele-alte preurmate lucrări din dosar.

D. Negroponți, răspunzând la interogatoriu chemat, dișe că nu a primit suma de lei vechi 7.000 din totala sumă debitată; s'a pus dupe acesta în vederea D-sale jurământul deferit la precedentă infățișare și deja admis de tribunal și declarând că l' primesce. D. Negroponți, depuind jurământul deferit în limitele art. 240, 242 și 244 pr. civilă, incredință că n'a primit suma de lei vechi 7.000 din totala sumă datorită de lei 14.700 ce i se datorază cu 2 bilete la ordin.

În urma acestora D. Tahmengi dișe că nu mai are nimic de diș.

D. Negroponți ceru menținerea sentinței opoșată și cheltueli de instanță.

Sentința

Tribunalul,

Având în vedere opozițiunea făcută de D. Hariton Racotă sentinței No. 74 din 1879, în proces cu D. Negroponți, pentru datorie de bani;

Ascultând pe părți în susținerile lor, și Considerând că oponentele prin avocatul său, într-o proba că din totala creanță ce i se reclamă a achitat lei vechi 7.000, a deferit jurământ reclamantului Negroponți;

Considerând că D. Negroponți, primind jurământul deferit și depuindu-l conform art. 240, 242 și 244 pr. civilă, a incredințat negativ primirea sumei expuse;

Având în vedere și art. 1.211 din cod. civil;

Pe baza acestor motive, negăsind fondată în fond opozițiunea, conform art. 1.169 cod. civil;

În virtutea legii, hotărăsce:

Menține sentința opoșată sub No. 74 din 1879, care și va avea efectele sale.

Obligă pe D. Hariton Racotă a plăti D-lui Negroponți și lei 50 cheltueli de instanță.

Acastă sentință este supusă apelului, conform art. 318 pr. civilă.

Data și citită în ședință publică, astăzi 27 Octombrie 1879, în Giurgiu.

Stătescu, Vanicu, Tăușanu.

Grefier, *I. Dimitrescu.*

Dosarul No. 2.039 din 1878.

Dăm putere și ordonăm tutulor agenților administrativi să execute această sentință, procurorilor să stăruiască pentru a a ei aducere la îndeplinire; spre credință prezenta sentință s'a subsemnat de noi.

Stătescu, Tăușanu.

Grefier, *I. Dimitrescu.*

No. 25. 1880, Februarie 25.

Pentru sura de lei noi 5.000, restul neachitat din menționatele sentințe, la care este condamnat D. Hariton Racotă, do-

miciliat în Giurgiu, să plătească creditorului T. Negroponți, a cerut punerea în vânzare cu licitație înaintea acestui tribunal a averii imobile a debitorului H. Racotă, care avere se compune precum la vale se descrie:

Trei prăvălii din orașul Giurgiu, strada Pescari, culórea Roșie, No. 31, 33 și 35, cu 2 camere, șopron și pivniță de desubt, formate de zid și invelite cu olane, curtea împrejmuită; învecinându-se de o parte cu proprietatea lui Hristea Ivan, de alta cu proprietatea decedatului Anton Dogaru, la fund cu strada Barbă-Lată și la față cu strada Știrbeiu.

Iar dupe atestarea dată de D. grefier local, asupra acestor imobile s'a găsit următoarele împrejurări:

I. În opisul No. VI, sub No. 1 din 9 Iunie 1872, Hariton Racotă garantază cu averea sa din Giurgiu restul de lei vechi 53.950 din totala sumă de lei 224.000 cât i s'a evaluat averea sa din acest oraș;

II. Idem în cel cu No. IV, sub No. 4 din 4 Decembrie 1870, garantază către Stat cu magasiile și casele sale din Giurgiu, culórea Albastră, precum și 3 prăvălii din culórea Roșie, pentru moșiele Puținței și Cârțocleasca ce le-a luat în arendă în lei noi 37.500;

III. În registrul de inscripțiuni din anul 1875, sub No. 45, de la 18 Iulie 1875, prin așptul tribunalului Ilfov, No. 8.011, s'a pus în vânzare casele cu locul lor, în urma cererei făcută de epitropia bisericii S-tu Spiridon-Noú pentru lei vechi 17.512, parale 20.

Tribunalul, prin jurnalul dresat sub No. 2.168 din 25 August expirat a. c., a dispus punerea din nou în vânzare a menționatelor imobile pentru ziua de 22 Octombrie 1887, orele 10 dimineța, în comțul adjudecatorului T. Părvănescu, care n'a deșus la casa de depuneri și consemnațiunii suma de lei 7.500 cât s'a adjudecat definitiv asupra i imobilele debitorului H. Racotă, și prevăzute în jurnalul acestui tribunal No. 2.168 din 1887.

Se publică spre generala cunoscință a amatorilor, cu care ocaziune se soméză toți aceia cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau ori-ce alt drept asupra imobilelor puse în vânzare, ca, înaintea adjudecațiunii, să se prezinte la acest tribunal spre a și arăta pretențiunile ce vor fi având, sub pedepsă de a nu li se mai ține în sémă.

No. 13.432. 1887, Septembrie 22.

CITAȚIUNI

Curtea de apel din București, secția I

D. Gherase Tănase, fost soldat, liberat, cu domiciliul în strada Isvoru No. 24, iar acum necunoscut, se vestesce prin acesta una și singură citație ca, la 11 Decembrie 1887, orele 10 și jumătate dimineța, să vină a se infățișa în procesul ce este incul-

pat pentru ultragiú, pregătit cu toate actele necesarii; cunoscând că la cas de nevenire se va rezolva în lipsă, conform art.... din procedura codului civil.

No. 6.525. 1887, Septembrie 23.

— D-na Zinca Hortman, moștenitóra decedatei Momulaia, cu domiciliul necunoscut, se vestesce prin acesta ca, la 17 Decembrie 1887, orele 10 dimineța, să vină a se infățișa în procesul ce are cu ministrul domeniilor Statului, pentru pretenții, pregătită cu toate actele necesarii; cunoscând că, la cas de nevenire, se va rezolva în lipsă, conform art. 148 din procedura codului civil.

No. 6.406. 1887, Septembrie 21.

Tribunalul Ilfov, secția II civilo-corecțională

D. Simion Brezeanu, din Țigănia-Crivina, este chemat la acest tribunal în ziua de 10 Octombrie 1887, la orele 11 dimineța, spre a se cerceta ca inculpat; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 11.550. 1887, Septembrie 1.

— D. Zaharia Constantin, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de 17 Octombrie 1887, orele 11 dimineța, spre a se cerceta ca inculpat; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 12.412. 1887, Septembrie 18.

— D. Stan Vlăsceanu, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de 17 Octombrie 1887, orele 11 dimineța, spre a se cerceta ca inculpat; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 12.413. 1887, Septembrie 18.

— D. Iancu Brezoiu, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de 17 Octombrie 1887, orele 11 dimineța, spre a se cerceta ca inculpat; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 12.414. 1887, Septembrie 18.

— D. Florea Ilie, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de 24 Octombrie 1887, la orele 11 dimineța, spre a se cerceta ca inculpat; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 12.623. 1887, Septembrie 21.

— D. D. Marin, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de 24 Octombrie 1887, la orele 11 dimineța, spre a se cerceta ca inculpat; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 12.624. 1887, Septembrie 21.

— D. Dragomir, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de

24 Octombrie 1887, orele 11 dimineața, spre a se cerceta ca inculpat; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 12.615. 1887, Septembrie 21.

— D. Gănuță Stoian, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de 24 Octombrie 1887, la orele 11 dimineața, spre a se cerceta ca inculpat; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 12.727. 1887, Septembrie 21.

Tribunalul Covurlui, secția I

D-na Vasilica, unica fiică majoră a decedatului Neculiță, cu domiciliul necunoscut, este citată a se prezenta cu probele ce va fi având, în camera acestui tribunal, în ziua de 27 Octombrie 1887, la orele 10 dimineața, când următoarea se judeca procesul civil intentat de D. Tanasso Stan, prin procuratorul său M. Buhociu, în contra D-sale pentru un loc; dupe cum va vedea din alăturatul aci exemplar de reclamație; cunoscând că la neurmărire se va judeca în lipsă, conform legii.

No. 2.719. 1887, Septembrie 21.

Petiția D-lui Tanasso Stan către D. prim-președinte al tribunalului Covurlui.

Domnule prim-președinte,

Am fost proprietar al unui loc din acest oraș, cartierul I, și mi s'a expropriat de către direcția generală a căilor ferate române ca necesar pentru construirea docurilor, și pentru simplul rezon că comisariatul de cartier a raportat că, „în locul de care sunt expropriat, a intrat și o ulicioră ce am fost lăsată tot e decedatului acum Gheorghe Neculiță”, mise refuză eliberarea banilor, și, pentru a mi lichida dreptul meu de proprietar față cu cliromonia decedatului Gheorghe Neculiță, chem în judecată pe D-na Vasilica, unica fiică majoră a decedatului Neculiță pentru ca să și dovedească dreptul său de proprietar asupra verii unei porțiuni din locul meu ce mi s'a expropriat de calea ferată, și pe care l'am posedat și pentru care plătesc bezmanul la epitropia spitalului S-lui Spiridon, și, prin hotărârea ce se va da, să mi se recunoască dreptul de proprietar asupra întregului loc înscris pe harta Spiridoniei la No. 330, în mărime de 15 coți față, 45 coți lungimea și 15 coți fundul, și care s'a expropriat de direcția generală a căilor ferate române, înscris, pe parcela No. 148.

Fiind-că D-na Vasilica Neculiță este dusă din țară unde nu se scie, rog să fie citată conform cu legea prin *Monitorul oficial*.

Pentru îndeplinirea legii timbrului, alătur hârtie de valoare și o copie dupe această, pentru a fi comunicată părții.

Cu stimă,

Tanasso Stan, prin procurator, M. Buhociu.

Galați, 1887, Iunie 1.

Tribunalul Dâmbovița

D. Ioan Constantinescu, fost cu domiciliul în comuna Poiana-de-Jos, iar acum necunoscut, este citat ca, în ziua de 15 Octombrie 1887, orele 10 a. m., să vie înaintea acestui tribunal spre înfățișare în proces cu Elena, soția sa, pentru divorț; cunoscând că în cas contrariu se va judeca în lipsă, conform legii.

No. 4.873. 1887, Septembrie 19.

Tribunalul Ialomița

D. Dumitru Ion, fost prin cătunul Strachina, comuna Țândărei, acum dosit, se citează prin această ca, în ziua de 5 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vie la acest tribunal ca inculpat pentru furt prin efracție; cunoscând că în cas contrariu se va judeca conform legii.

No. 11.551. 1887, Septembrie 23.

— D. Gălăgața Mihaiu, fost prin cătunul Strachina, comuna Țândărei, acum dosit, se citează prin această ca, în ziua de 5 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vie la acest tribunal ca inculpat pentru furt prin efracție; cunoscând că de nu va fi următor se va judeca conform legii.

No. 11.548. 1887, Septembrie 23.

— D. Gheorghe Ion, fost prin cătunul Strachina, comuna Țândărei, acum dosit, se citează prin această ca, în ziua de 5 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vie la acest tribunal ca inculpat pentru furt prin efracție; cunoscând că de nu va fi următor se va judeca conform legii.

No. 11.545. 1887, Septembrie 23.

— D. Vasile Gheorghe, fost prin cătunul Strachina, comuna Țândărei, acum dosit, se citează prin această ca, în ziua de 5 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vie la acest tribunal ca inculpat pentru furt prin efracție; cunoscând că în cas contrariu se va judeca conform legii.

No. 11.542. 1887, Septembrie 23.

— D. Drăghici Nicolae, fost prin cătunul Strachina, comuna Țândărei, acum dosit, se citează prin această ca, în ziua de 5 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vie la acest tribunal ca inculpat pentru furt prin efracție; cunoscând că în cas contrariu se va judeca conform legii.

No. 11.539. 1887, Septembrie 23.

— D. Mărgărit Iancu, fost prin cătunul Strachina, comuna Țândărei, acum dosit, se citează prin această ca, în ziua de 5 Octombrie 1887, orele 10 dimineața, să vie la acest tribunal ca inculpat pentru furt prin efracție; cunoscând că în cas contrariu se va judeca conform legii.

No. 11.536. 1887, Septembrie 23.

Tribunalul Prahova, secția II

D. Ioan Philiponțu, fost cu domiciliul în comuna Bușteni, plaiul Prahova, exploatatorul carierilor de piatră dupe linia ferată Ploesci-Predeal, acum cu domiciliul necunoscut, este citat ca, în ziua de

5 Octombrie 1887, orele 10 a. m., să vie la acest tribunal spre înfățișare în proces cu T. Nicolescu et St. Nicolescu, pentru bani; cunoscând că la cas de nevenire cauza se va judeca în lipsă, conform legii.

No. 13.524. 1887, Septembrie 23.

MANDAT DE ADUCERE

Judele de instrucție al tribunalului Ilfov

n numele legii și al M. S. Regelui,

Noi, I. Mănescu, judecător de instrucție pe lângă acest tribunal, mandăm și ordonăm tutulor portăreilor și agenților forței publice, să aducă înaintea noastră, conformându-se legii, pe Ilie Ion, cu domiciliul necunoscut, pentru ziua de 30 Septembrie 1887, ca să fie ascultat ca martor;

Cerem de la toți deșitorii forței publice de a da ajutor, în cas de trebuință, pentru executarea mandatului de față.

Dat la 22 Septembrie 1887.

No. 2.362.

EXTRACT DE DECISIUNE

Tribunalul Ilfov, secția I civilo-corecțională

Prin sentința No. 426 din 1887, pronunțată în ziua de 16 Septembrie 1887, de acest onor. tribunal, în procesul de interdicție a D-lui Constantin Antoniu, cerută de D-na Irina Antoniu, s'a admis cererea D-nei Irina C. Antoniu, declarând de interzis pe Constantin Antoniu.

Sentința se va publica în extract prin *Monitorul oficial* și în sala tribunalului, conform art. 447 din cod. civil.

Sentința este supusă apelului, conform legii.

Dată și citită în ședință publică la 16 Septembrie 1887.

No. 14.960. 1887, Septembrie 24.

ANUNCIURI ADMINISTRATIVE

Comitetul permanent al județului Ilfov

Act de mulțumire

D-na Maria G. Daniilescu oferind consiliului comunei Chirnogi 3 reșboe sistematice pentru înființarea unui atelier de țesături, comitetul i exprimă viile sale mulțumiri pentru această generoasă ofrandă.

No. 5.629. 1887, Septembrie 25.

— Pentru darea în antreprisă a așternerei pietrișului aprovisionat pe căile județiene din acest județ, se publică spre cunoscința generală că, la 12 Octombrie 1887, orele 2 p. m., se va ține licitație prin oferte sigilate, cari se vor primi de comitet până la orele sus arătate; iar deșvisul și caetul de sarcine se pot vedea de

amatori în cancelaria comitetului de la orele 10 până la 4 p. m.

No. 5.626. 1887, Septembrie 25.

Comitetul permanent al județului Brăila

În conformitate cu deciziunea comitetului de la 19 Septembrie 1887, se publică spre cunoștința amatorilor că, în ziua de 5 Octombrie 1887, se va ține licitație la acest comitet pentru darea în antreprisă a aprovizionării unei cantități de 3.000 metri cubi piatră de riș extrasă din cariera de la Vadul-Roșca, județul Putna, sau din alte cariere, și care se va depune la punctul Otmătu de lângă comuna Cotu-Lung, sau la punctul Barboși, pe malul drept al râului Siretu.

Garanția, în puterea căreia amatorii pot fi admiși la licitație, este de lei 1.000; iar condițiunile acestei antreprize se pot vedea de amatori la comitet în ori-ce zi de lucru de la orele 10 a. m. până la orele 5 p. m.

No. 1.430. 1887, Septembrie 22.

Primăria Târgoviște

Adjurnându-se pentru ziua de 17 Octombrie 1887, ora 1 p. m., ținerea licitației, în pretoriul primăriei, pentru darea în antreprisă a iluminatului orașului cu 315 lampe pe un nou period de 3 ani, de la 1 Aprilie 1888 înainte;

Se publică spre generala cunoștință, ca amatorii cari vor voi să ia această antreprisă, să se prezinte la primărie în ziua și ora indicată spre a concura la licitație, având a depune mai întâiu o cauțiune de 10 la sută asupra sumei concurenței; iar condițiunile le pot vedea în toate zilele de lucru în biroul primăriei.

No. 3.276. 1887, Septembrie 22.

— Adjurnându-se pentru ziua de 25 Octombrie 1887, ora 1 p. m., ținerea licitației, în pretoriul acestei primării, pentru darea în exploatare a pădurei, ce are comuna, numită Sabarlaua, în întindere de 74 hectare, în apropiere de oraș și de gara calei ferate Târgoviște-București, se publică spre generala cunoștință, ca amatorii cari vor voi să ia în exploatare arătata pădure, să se prezinte la primărie în ziua și ora indicată mai sus, având cu D-lor cauțiune de lei 2.000, spre a fi admiși la licitație.

Condițiunile, planul și amenajamentul se pot vedea de amatori în toate zilele și orele de lucru în biroul primăriei.

No. 3.266. 1887, Septembrie 22.

ANUNCIURI PARTICULARE

Subsemnatul, din comuna Axintele, plasa Câmpu, județul Ialomița, fac cunoscut că de la 1 Octombrie 1887 mă voi subscrie Alexandru Dinulescu, adevăratul nume de familie.

Alexandru Costescu.

BANCA „PREVEDEREA“ ÎN LICHIDAȚIE

Convocare

În virtutea art. 49 din statute, D-nii acționari ai acestei societăți sunt convocați în adunare generală extraordinară pentru Duminică, 11 Octombrie 1887, la orele 2 după amiazi, în localul băncii, strada Dómei No. 15.

La ordinea zilei vor fi următoarele cesțiuni:

1. Primirea demisiunii comisiunii de lichidare și înlocuirea ei.

2. Primirea demisiunii D-lor C. Marcovici și Ioan Orghidan din membrii ai comisiunii de cinci, însărcinată cu chemarea în judecată, pentru despăgubiri, a fostului consiliu de administrație și înlocuirea D-lor.

3. Aprobarea în principiu a vânzării

caselor societății, fixându-se minimul unui preț.

4. Exploatarea fabricii de ipsos de la Ștefesci.

Dupe art. 11 și 47 din statute, fac parte din adunare acei cari posedând acțiuni în valoare de 500 lei, le vor depune la casa băncii până în ajunul zilei fixată pentru întrunire, primind pentru depunerea lor o cartă care va servi și de admitere în sala adunării.

Consiliul de administrație.

Direcția generală a regiei tutunurilor și sărei

Brevetul pentru tutun su¹ No. 5.848 din 1881, liberat pe numele D-lui Th. C. a Eleni Ciobanu, fiind anulat, se aduce la cunoștința tuturilor că acest brevet este oprit de a mai servi la vânzarea fabricatelor regiei.

No. 16.154. 1887, Septembrie 24.

LOTERIA SCOALEI COMUNEI BUCIUMENI DIN JUDEȚUL TECUCIU

Listă de numerile câștigătoare ale loteriei pentru construcțiunea localului de școală în comuna Buciumeni, eșite astăzi la 9 Septembrie 1887

158 câștiguri. — Valoarea totală 4.000 lei

No. biletelor câștigătoare	Suma ce a câștigat	No. biletelor câștigătoare	Suma ce a câștigat	No. biletelor câștigătoare	Suma ce a câștigat	No. biletelor câștigătoare	Suma ce a câștigat	No. biletelor câștigătoare	Suma ce a câștigat
12.465	100	5.541	15	9.177	20	8.471	15	6.831	15
7.300	15	2.754	15	12.036	15	7.813	15	2.432	15
210	20	13.055	20	9.391	15	1.884	20	11.376	15
11.285	15	8.976	15	8.358	15	6.789	15	541	20
12.931	15	11.425	15	11.828	20	8.576	15	12.878	20
11.698	15	13.406	15	254	15	2.515	20	8.411	15
4.937	15	4.001	15	7.873	15	7.019	15	10.943	20
12.012	100	11.016	20	11.508	15	7.395	15	243	20
8.024	15	7.177	15	13.806	15	4.400	15	11.268	100
8.635	15	13.794	15	5.752	15	8.322	15	12.970	15
8.988	15	8.474	15	7.784	15	13.912	20	1.967	20
13.499	20	13.387	20	8.054	20	3.084	15	12.536	15
4.493	15	8.456	15	7.328	20	13.419	100	104	20
13.392	15	13.415	500	12.411	20	9.411	15	9.743	250
7.133	15	12.286	15	3.223	15	8.514	100	8.099	20
13.509	15	7.494	15	9.487	15	13.233	15	13.788	15
7.452	15	13.675	15	9.477	20	13.461	15	7.070	15
11.405	15	5.830	20	10.081	15	1.340	15	10.025	15
13.989	15	9.203	15	1.358	15	11.924	15	11.663	20
8.452	15	1.412	15	3.465	15	5.102	15	10.554	20
3.718	15	11.306	15	9.215	15	12.927	20	147	15
10.314	20	9.892	15	7.518	20	2.073	20	4.317	20
11.129	20	9.346	20	5.821	15	3.230	15	11.730	20
8.764	15	4.275	15	12.541	15	2.184	20	13.105	20
13.440	20	13.908	15	13.486	20	13.412	15	7.756	20
13.543	15	3.954	15	1.473	15	13.398	15	5.933	15
7.524	15	9.204	15	6.150	15	13.828	15	12.930	20
8.077	15	2.912	20	8.280	20	8.160	20	12.173	20
6.798	20	4.648	15	5.239	20	5.010	15	10.592	15
13.447	15	7.253	20	8.341	20	8.132	20	11.994	15
11.157	15	3.881	15	11.299	20	13.941	15		
8.923	20	5.421	250	2.828	15	4.367	20		

(Urmăză semnăturile comitetului loteriei).

De arendat moșia Otesci, din județul Olt, plasa Oltului, de la S-tu Gheorghe 1888, fosta proprietate a decedatului C. I. Deleanu, compusa din locuri de arătură, islaz de pășunat vitele, livezi de pruni, vii și altele, depărtare de Slatina 3 ore și de Drăgășani o oră; asemenea de dat în tăere ca la 120 pogone pădure dupe densa, având lemne de lucru și foc, calitatea cea mai bună, etatea 40 ani. Doritorii să se adreseze în Bucuresci, la proprietar, Christ. D. Elefterescu, No. 41, strada Lipscași. Semănăturile se pot face chiar de acum.

De și până acum am purtat numele de Surcel Niculae, declar prin această spre cunoștința generală că de acum înainte mă voi numi

Simion Georgescu.

Subsemnatul, major, aduc la cunoștința publică că, în loc de Constantin Radu Dobrescu, cum m'am iscalit până acum în viitor mă voi subscrie Constantin Radu Mircea, după adevăratul nume al familiei mele.

Constantin R. Mircea.

Bucuresci. 1887, Septembrie 26.

MINISTERUL DE INTERNE

Direcția Monitorului oficial și Imprimeriei Statului

Se publică că în depositul acestei direcțiuni se află de vinzare **Regulamentul pentru punerea în aplicare a noului cod de comerț**, pe preț de 35 bani exemplarul.

Cumpărătorilor de la 20 exemplare în sus li se acordă un rabat de 10 la sută.

Direcția generală a regiei tutunurilor și sărei.

Brevetul pentru tutun No. 1439 din 1881, liberat pe numele D-lui A. I. Mirsir, din comuna urbană Bacău, fiind anulat, se aduce la cunoștința generală că acest brevet nu mai poate servi la vinzarea fabricatelor.

No. 16.156. 1887, Septembrie 24.

Epitropia

Așezămintelor Brâncovenesci

Fiind-că la licitațiunea ținută în ziua de 21 Septembrie 1887, pentru exploatarea pădurilor dupe proprietățile: Manolache, Sărățeni, Gângeova, Mătăsarul și Gurbănesci, precum și pentru defrișarea pălcurilor de pădure dupe proprietățile: Gângeova și Gurbănesci, nu s'au presintat destul concurenți, epitropia publică pentru a treia oră că, în ziua de 10 Octombrie 1887, orele 12 din zi, se va ține o nouă licitație în cancelaria administrației, unde se pot vedea planurile, amenajamentele și condițiunile de exploatare și defrișare în toate zilele de lucru, de la orele 10—1 p. m.

No. 497. 1887, Septembrie 25.

Public spre cunoștința generală că 'mi reiaș adevăratul nume de familie și, în loc de Preotul Radu Dobrescu, cum m'am semnat până acum, mă voi semna de astăzi înainte

Preotul Radu Mircea.

Bucuresci. 1887, Septembrie 25.

BURSA BUCURESCI

COTA OFICIALĂ PE ZIUA DE 26 Septembrie (8 Octombrie) 1887

FONDURI DE STAT	DOBÎNDA	SCADENȚA CUPOANELOR	CU BANI GATA	CU TERMEN	ACȚIUNI	DOBÎNDA	SCADENȚA CUPOANELOR	CU BANI GATA	CU TERMEN
Renta perpetuă	5 0/0	1 Apr.—1 Octom.	—	—	Banca Naț. a României.	Dividend	500 vrs. întregi	—	—
" amortibilă	5 0/0	1 Apr.—1 Octom.	—	—	Soc. de asig. Dacia-Rom.		200 lei vresați	—	—
" română (Schuldverschreibung)	5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	" " Naționala .		200 " "	—	—
Obligațiunile de Stat ale căilor ferate române	6 0/0	1 Mai—1 Noem.	—	—	Banca României		200 " "	—	—
Obligațiunile de Stat române (convertite rurale)	6 0/0	1 Apr.—1 Octom.	—	—	Soc. creditului mobilier.		250 " "	—	—
Imprumutul (Stern)	7 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	" română de construc.		250 " "	—	103
" (Oppenheim).	8 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	Acțiunile băncii „Prevederea“		100 " "	—	—
" municipal 1883	5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	Prima societate de reasigurare România		200 " "	—	—
Imprumutul municipal 1884	5 0/0	1 Mai—1 Noem.	—	—	Acț. soc. basalt artificial.		—	—	—
Imprumutul orașului Bucuresci (losuri)	Lei 20	Tragerea	—	—					
VALORI DIVERSE					SCHIMB			MONETE	
Scrisuri funciare rurale.	{ 7 0/0 5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	Londra cek	—	—	Napoleon de aur	—
Idem urbane	{ 7 0/0 6 0/0 5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	" 3 luni	—	—	Galben austriac	—
Idem orașului Iași	5 0/0	1 Ian.—1 Iulie	—	—	Paris cek	—	—	Imperial rusesc	—
Obligațiunile casei pensiunilor	300	1 Mai—1 Noem.	—	—	" 3 luni	—	—	Lira otomană	—
					Francia cek	—	—	Biletele Băncii naționale	—
					" 3 luni	—	—	Argint	—
					Viena cek	—	—	Aur 15—15 1/2 0/0	—
					" 3 luni	—	—	Fiorini de hârtie austriaci	—
					" nap. (scurt)	—	—	Rubla argint pe hârtie	—
					Berlin cek	—	—		
					" 3 luni	—	—		
					Germania cek	—	—		
					" 3 luni	—	—		
					Amsterdam 3 luni	—	—		
					Petersburg 3 luni	—	—		
					Belgia 3 luni	—	—		
					" (scurt)	—	—		
					Elveția 3 luni	—	—		
					Italia 3 luni	—	—		